

Regeringens proposition

1981/82: 136

om ändring i växtförädlarrättslagen (1971: 392);

beslutad den 6 maj 1982.

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag av regeringsprotokoll ovannämnda dag.

På regeringens vägnar

THORBJÖRN FÄLLDIN

CARL AXEL PETRI

Propositionens huvudsakliga innehåll

För nya växtsorter finns en särskild civilrättslig skyddsform, växtförädlarrätt. Denna skyddsform regleras i växtförädlarrättslagen (1971: 392) och växtförädlarrättskungörelsen (1971: 393). Den som har framställt en ny växtsort kan genom registrering få viss ensamrätt att yrkesmässigt utnyttja sorten.

Den svenska lagstiftningen om växtförädlarrätt grundas på 1961 års konvention för skydd av växtförädlingsprodukter. Denna konvention har reviderats år 1978.

I propositionen föreslås att Sverige tillträder 1978 års ändrade konventionstext. För att göra detta möjligt behövs vissa mindre ändringar i växtförädlarrättslagen. Propositionen innehåller förslag till sådana ändringar.

Vidare läggs fram förslag till några lagändringar som inte föranleds av 1978 års konventionstext. Sålunda föreslås att skyddstiden förlängs från 15 eller, beträffande vissa växtarter, 18 år till 20 år. Dessutom föreslås vissa ändringar i syfte att anpassa regleringen till föreskrifterna i den nya regeringsformen om normgivningskompetensen.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

Lagförslag

Förslag till

Lag om ändring i växtförädlarrättslagen (1971: 392)

Härigenom föreskrivs i fråga om växtförädlarrättslagen (1971: 392)
dels att i 31, 47, 49 och 50 §§ ordet "Konungen" skall bytas ut mot "regeringen",
dels att 1–3, 5, 8 och 21 §§ skall ha nedan angivna lydelse,
dels att till lagen skall fogas en bilaga av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag äger tillämpning på växtsort, tillhörande växtsläkte eller växtart som Konungen bestämmer.

Denna lag skall tillämpas på växtsorter som tillhör de växtsläkten eller växtarter som anges i bilagan till denna lag.

2 §

Förädlare, som här i riket framställt en växtsort, eller hans rättsinnehavare kan genom registrering få ensamrätt att yrkesmässigt utnyttja sorten enligt denna lag (växtförädlarrätt).

Förädlare som är svensk medborgare eller har hemvist i Sverige eller sådan förädlares rättsinnehavare kan förvärva växtförädlarrätt även till sort som framställts utomlands.

Konungen kan, i den mån det är nödvändigt för uppfyllande av Sveriges förpliktelser enligt överenskommelse med främmande stat och i övrigt under förutsättning av ömsesidighet eller om det är av betydande allmänt intresse, förordna att växtförädlarrätt får förvärfvas även för sort som framställts i främmande stat av annan än den som är svensk medborgare eller har hemvist i Sverige.

Växtförädlarrätt får också förvärfvas

1. av förädlare, som har framställt en växtsort i en främmande stat som är ansluten till konventionen den 2 december 1961 för skydd av växtförädlingsprodukter, eller av sådan förädlares rättsinnehavare,

2. av förädlare, som är medborgare i eller har hemvist i en sådan stat och som i annat fall än som anges under 1 har framställt en växtsort utomlands, eller av sådan förädlares rättsinnehavare.

Växtförädlarrätt får förvärfvas även i annat fall, om regeringen finner att det är av betydande intresse för svensk folkförsörjning eller för den svenska växtodlingen.

3 §

Växtsort registreras endast om den

1. genom minst ett viktigt kännetecken tydligt skiljer sig från annan sort som blivit känd före dagen för registreringsansökningen.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2. är tillräckligt likformig (homogen) med hänsyn tagen till de särdrag, som dess sexuella eller vegetativa förökning betingar,

3. efter förökning utförd i enlighet med den av förädlaren anvisade förökningsmetoden är beständig (stabil) med avseende på sina väsentliga kännetecken.

Växsort anses som känd, om material därav yrkesmässigt utbjudits till försäljning eller eljest tillhandahållits eller om den intagits i eller anmälts till officiell sortlista, förekommer i allmänt tillgänglig referenssamling eller noggrant beskrivits i allmänt tillgänglig skrift eller om den eljest kommit till allmänhetens kännedom.

Registrering får ej ske, om växtmaterial av sorten med samtycke av förädlaren eller hans rättsinnehavare yrkesmässigt förts i handeln här i riket före dagen för registreringsansökningen eller utom riket mer än fyra år före nämnda dag.

Registrering får ej ske, om växtmaterial av sorten med samtycke av förädlaren eller hans rättsinnehavare yrkesmässigt förts i handeln

1. här i riket före dagen för registreringsansökningen,

2. utomlands tidigare än sex år före dagen för ansökningen, när denna gäller vin, fruktträd, skogs-träd, prydnadsträd eller deras grundstammar,

3. utomlands tidigare än fyra år före dagen för ansökningen, när denna gäller annan växt än som avses under 2.

5 §

Konungen kan förordna att ansökan om registrering av växsort, vilken tidigare angivits i ansökan om skydd utom riket, skall vid tillämpning av 3 § första stycket 1 och tredje stycket anses gjord samtidigt med ansökningen utom riket, om sökanden yrkar det.

Har en växsort angetts i en ansökan om skydd i en stat som är ansluten till konventionen den 2 december 1961 för skydd av växtförädlingsprodukter och söks registrering av växsorten här i riket inom tolv månader från den dag då ansökningen gjordes i den främmande staten (prioritetstiden), skall vid tillämpning av 3 § första stycket 1 och tredje stycket den här ingivna ansökningen anses gjord samtidigt med ansökningen i den främmande staten, om sökanden yrkar det. Sådan prioritet får åtnjutas även från ansökan om skydd som avser en annan främmande stat, om motsvarande prioritet från svensk ansökan om skydd för växsort medges i den stat där den tidigare ansökningen gjordes och om den där gällande lagstiftningen i huvudsak överensstämmer med konventionen. Har ansökan om skydd

Nuvarande lydelse

I förordnande skall anges de närmare villkor under vilka sådan prioritet får åtnjutas.

Föreslagna lydelse

gjorts i flera främmande stater, räknas tolv månaders fristen från den dag då den första ansöknings om skydd gjordes.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer föreskriver i vilken ordning yrkande om prioritet skall framställas och vilka handlingar som skall inges till stöd för yrkandet. Iakttas ej dessa föreskrifter, får prioritet inte åtnjutas.

8 §

Sortbenämning skall göra det möjligt att skilja växtsorten från andra sorter.

Sortbenämning får icke godtagas om den

1. består av enbart siffror,
2. uppenbarligen är ägnad att vilseleda allmänheten,
3. strider mot lag eller annan författning eller mot allmän ordning eller om den är ägnad att väcka förargelse,
4. kan förväxlas med sortbenämning som för sort av samma eller närstående växtart införts eller föreslagits för införande i växtsortregistret eller annan officiell sortlista eller som användes på förökningsmaterial av sådan sort,
5. kan förväxlas med varumärke, namn, firma eller annan beteckning för vilken annan än sökanden åtnjuter skydd och som skulle ha utgjort hinder mot att registrera sortbenämningen som varumärke, för material av växtsort eller för varor av liknande slag,
6. kan förväxlas med sådant varumärke för material av växtsort eller för varor av liknande slag, för vilket sökanden åtnjuter skydd.

Konungen kan under förutsättning av ömsesidighet förordna, att sortbenämning som registrerats eller sökts registrerad i främmande stat skall utan hinder av första och

Sortbenämning får icke godtagas om den

1. består av enbart siffror, såvida det inte är fast praxis att beteckna ifrågavarande sort på detta sätt,
2. uppenbarligen är ägnad att vilseleda allmänheten,
3. strider mot lag eller annan författning eller mot allmän ordning eller om den är ägnad att väcka förargelse,
4. kan förväxlas med sortbenämning som för sort av samma eller närstående växtart införts eller föreslagits för införande i växtsortregistret eller annan officiell sortlista eller som användes på förökningsmaterial av sådan sort,
5. kan förväxlas med varumärke, namn, firma eller annan beteckning för vilken annan än sökanden åtnjuter skydd och som skulle ha utgjort hinder mot att registrera sortbenämningen som varumärke, för material av växtsort eller för varor av liknande slag,
6. kan förväxlas med sådant varumärke för material av växtsort eller för varor av liknande slag, för vilket sökanden åtnjuter skydd.

Regeringen kan under förutsättning av ömsesidighet förordna, att sortbenämning som registrerats eller sökts registrerad i främmande stat skall utan hinder av första och

Nuvarande lydelse

andra styckena registreras i Sverige, om icke synnerliga skäl är däremot.

Föreslagen lydelse

andra styckena registreras i Sverige, om icke synnerliga skäl är däremot.

21 §

Växtförädlarrätt gäller från den dag, då ansökningen om registrering bifölls, och kan upprätthållas under femton eller, såvitt gäller vin, fruktträd och deras grundstammar, skogsträd och prydnadsträd, aderton år räknat från ingången av året efter det, då beslutet om registrering vann laga kraft.

Växtförädlarrätt gäller från den dag, då ansökningen om registrering bifölls, och kan upprätthållas under 20 år räknat från ingången av året efter det, då beslutet om registrering vann laga kraft.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

*Bilaga¹***A. Lantbruksväxter**

Agrostis spp.	Ven
Alopecurus pratensis L.	Ängskavle
Avena byzantina K. Koch	Rödhavre
Avena sativa L.	Havre
Beta vulgaris L. ssp. vulgaris var. altissima Döll	Sockerbeta
Beta vulgaris L. ssp. vulgaris var. crassa Alef.	Foderbeta
Brassica napus L. var. oleifera Metzg.	Raps
Brassica napus L. var. napobrassica (L.) Rchb.	Kålrot
Brassica nigra (L.) W. Koch	Svartsenap
Brassica oleracea L. ssp. acephala DC.	Fodermärgkål
Brassica rapa L. var. oleifera Metzg.	Rybs
Brassica rapa L. var. rapifera Metzg.	Rova
Bromus arvensis L.	Renlost
Bromus inermis Leyss.	Foderlost
Camelina sativa (L.) Crantz	Oljedådra
Cannabis sativa L.	Hampa
Cynosurus cristatus L.	Kamäxing
Dactylis glomerata L.	Hundäxing
Festuca spp.	Svingel
Glycine max (L.) Merrill	Sojaböna
Helianthus annuus L.	Solros
Hordeum vulgare L.	Korn
Linum usitatissimum L.	Lin
Lolium spp.	Rajgräs
Lupinus angustifolius L.	Blålupin
Lupinus luteus L.	Gullupin
Medicago spp.	Lusern
Ornithopus sativus Brot.	Seradella
Papaver somniferum L.	Vallmo
Phalaris arundinacea L.	Rörflen
Phaseolus vulgaris L.	Böna
Phleum spp.	Timotej
Pisum sativum L.	Ärt
Poa spp.	Gröe
Secale cereale L.	Råg
Sinapis alba L.	Vitsenap
Solanum tuberosum L.	Potatis
Trifolium hybridum L.	Alsikeklöver
Trifolium pratense L.	Rödklöver
Trifolium repens L.	Vitklöver
Triticum aestivum L. emend. Fiori et Paol.	Vete
Triticum durum Desf.	Makaronivete
Vicia faba L. var. minor Harz.	Åkerböna
Vicia sativa L.	Fodervicker
Vicia villosa Roth	Luddvicker
Zea mays L.	Majs

¹ Jfr SFS 1978: 475.

B. Trädgårdsväxter**1. Köksväxter**

Allium spp.	Lök
Anethum graveolens L.	Dill
Apium graveolens L.	Selleri
Asparagus officinalis L.	Sparris
Beta vulgaris L. ssp. vulgaris var. conditiva Alef.	Rödbeta
Brassica napus L. var. napobrassica (L.) Rchb.	Kålrot
Brassica oleracea L.	Kål
Capsicum annuum L.	Paprika
Cucumis melo L.	Melon
Cucumis sativus L.	Gurka
Daucus carota L.	Morot
Glycine max (L.) Merrill	Sojaböna
Lactuca sativa L.	Sallat
Lycopersicon esculentum P. Mill.	Tomat
Pastinaca sativa L.	Palsternacka
Petroselinum crispum (Mill.) Nym. ex A. W. Hill	Persilja
Phaseolus vulgaris L.	Böna
Pisum sativum L.	Ärt
Raphanus sativus L. var. niger (Mill.) S. Kerner	Rättika
Raphanus sativus L. var. radícula Pers.	Rädisa
Spinacia oleracea L.	Spenat
Vicia faba L. var. major Harz.	Bondböna
Zea mays L.	Majs

2. Frukträd och bärväxter

Malus spp.	Äpple
Pyrus spp.	Päron
Prunus spp.	Körsbär, plommon, persika, aprikos
Fragaria spp.	Jordgubbar, smultron
Ribes spp.	Vinbär, krusbär
Rubus spp.	Hallon, björnbär
Vaccinium spp.	Blåbär, lingon
Grundstam för Malus, Pyrus, Prunus och Ribes	

3. Prydnadsväxter

Alstroemeria L.	Perulilja
Begonia elatior (Begonia x Hiemalis)	Begonia
Chrysanthemum spp.	Krysantemum
Dianthus caryophyllus L.	Nejljka
Euphorbia pulcherrima Willd. ex Klotzsch	Julstjärna
Pelargonium-Peltatum-Hybridi	Hängpelargon
Pelargonium-Zonale-Hybridi	Vanlig pelargon
Pelargonium-Peltatum x Pelargonium-Zonale-Hybridi	
Phaseolus coccineus L.	Rosenböna
Potentilla fruticosa L.	Tok

Prop. 1981/82: 136

Rosa spp.
Saintpaulia ionantha H. Wendl.
Streptocarpus x hybridus Voss

C. Skogsträd

Salix spp.

8

Ros
Saintpaulia
Kornettblomma

Pil, sälg, vide

JUSTITIEDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1982-02-11

Närvarande: statsrådet Ullsten, ordförande, och statsråden Friggebo, Dahlgren, Söder, Johansson, Wirtén, Andersson, Boo, Petri, Eliasson, Gustafson, Elmstedt, Tillander, Molin

Föredragande: statsrådet Petri

Lagrådsremiss om ändringar i växtförädlarrättslagen (1971:392)

1 Inledning

För nya växtsorter finns en särskild civilrättslig skyddsform, växtförädlarrätt. Denna skyddsform, som uppvisar stora likheter med patent, regleras i växtförädlarrättslagen (1971:392) och växtförädlarrättskungörelsen (1971:393). Den som har framställt en ny växtsort kan genom registrering få viss ensamrätt att yrkesmässigt utnyttja sorten.

Den svenska lagstiftningen om växtförädlarrätt grundas på 1961 års konvention för skydd av växtförädlingsprodukter (Convention pour la protection des obtentions végétales), i det följande benämnd "växtförädlarrättskonventionen". 1961 års konventionstext har tillträtts av Belgien, Danmark, Frankrike, Förbundsrepubliken Tyskland, Israel, Italien, Nederländerna, Schweiz, Storbritannien, Spanien, Sverige och Sydafrika. De stater som har tillträtt konventionen bildar en union för skydd av växtförädlingsprodukter, UPOV (l'Union pour la protection des obtentions végétales). UPOV, som har sitt säte i Genève, administreras i nära anslutning till Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (World Intellectual Property Organization, WIPO). Konventionens administrativa bestämmelser reviderades genom en tilläggsakt år 1972. Samtliga stater som är anslutna till 1961 års text har tillträtt tilläggsakten.

År 1975 inleddes inom UPOV arbete på en revision av konventionen. Syftet med revisionen var framför allt att underlätta för vissa stater, som inte hade ansett sig kunna tillträda konventionen i dess ursprungliga lydelse, att göra detta. Vidare var avsikten att göra vissa ändringar som erfarenheterna av konventionens tillämpning hade visat var önskvärda.

Den 9–23 oktober 1978 hölls i Genève en diplomatisk konferens för revision av konventionen. I konferensen deltog de tio stater som då var

medlemmar i UPOV (samtliga ovannämnda stater utom Israel och Spanien). Ett stort antal icke-medlemsstater deltog som observatörer.

Den diplomatiska konferensen antog en reviderad text av 1961 års konvention samt två rekommendationer i anslutning till vissa artiklar i konventionen. Den reviderade konventionstexten trädde i kraft den 8 november 1981, sedan den hade tillträtts av sex stater, Danmark, Irland, Nya Zeeland, Schweiz, Sydafrika och USA.

1978 års konventionstext i de engelska, franska och tyska versionerna jämte en inom justitiedepartementet utarbetad översättning till svenska bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 1*.

Inom justitiedepartementet har utarbetats en promemoria (Ds Ju 1981: 19) Ändringar i växtförädlarrättslagen. I denna promemoria föreslås att Sverige tillträder 1978 års konventionstext. Vidare läggs fram förslag till den lagstiftning som erfordras för ett svenskt tillträde. I promemorian förordas också en lagändring som inte föranleds av 1978 års konventionstext. Sålunda föreslås en förlängning av skyddstiden från 15 eller, beträffande vissa växtarter, 18 år till 20 år. Dessutom föreslås vissa förfätningsändringar som föranleds av 1974 års regeringsform. Det i promemorian framlagda lagförslaget bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 2*.

Efter remiss har yttranden över promemorian avgetts av Svea hovrätt, lantbruksstyrelsen, statens växtsortnämnd, patent- och registreringsverket, näringsfrihetsombudsmannen, statens utsädeskontroll, Sveriges lantbruksuniversitet, Lantbrukarnas riksförbund, Svenska lantmännens riksförbund, Svenska patentombudsföreningen, W Weibull AB och Trädgårdsnäringens riksförbund.

En sammanställning av remissyttrandena bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 3*.

2 Gällande ordning

2.1 Gällande svensk rätt

Regeringen har i växtförädlarrättslagen (1 §) bemyndigats att närmare ange lagens tillämpningsområde med avseende på objektet, dvs. vilka växtsorter som kan skyddas. Lagen är sålunda tillämplig på växtsorter som tillhör sådant växtsläkte eller sådan växtart som regeringen bestämmer. I en bilaga till växtförädlarrättskungörelsen anges dessa växtsläkten och växtarter. För närvarande omfattar bilagan 93 växtsläkten och växtarter. Därav är 46 lantbruksväxter och 47 trädgårdsväxter. Av trädgårdsväxterna är 22 köksväxter, 14 fruktträd eller bärväxter samt 11 prydnadsväxter.

Växtförädlarrättslagen innehåller också vissa begränsningar när det gäller växtförädlarrättens subjekt, dvs. vem som kan få växtförädlarrätt. Sådan rätt kan erhållas av förädlare som har framställt en växtsort i Sverige eller av deras rättsinnehavare. Beträffande sorter som har fram-

ställt utomlands får växtförädlarrätt förvärfvas av den som är svensk medborgare eller har hemvist i Sverige eller av sådan förädlares rättsinnehavare (2 § första och andra styckena).

Regeringen har i lagen bemyndigats att under vissa förutsättningar förordna att växtförädlarrätt får förvärfvas för sorter som har framställts utomlands av annan än den som är svensk medborgare eller har hemvist i Sverige. Sådant förordnande får meddelas i den mån det är nödvändigt för att Sverige skall uppfylla sina förpliktelser enligt överenskommelse med annan stat. Förordnande får också meddelas i annat fall under förutsättning av ömsesidighet eller om det är av betydande allmänt intresse (2 § tredje stycket).

Förordnande av det slag som nu har nämnts finns i 2 § växtförädlarrättskungörelsen. Där föreskrivs att växtförädlarrätt får förvärfvas också av förädlare som har framställt en växtsort i en främmande stat som är ansluten till 1961 års växtförädlarrättskonvention eller av deras rättsinnehavare. Sådan rätt får vidare förvärfvas av förädlare som är medborgare i eller har hemvist i en konventionsstat och som i annat fall har framställt en växtsort utomlands liksom av deras rättsinnehavare.

För att växtförädlarrätt skall kunna beviljas för en växtsort krävs att växtsorten är ny, dvs. att den med minst ett viktigt kännetecken tydligt skiljer sig från varje annan sort som har blivit känd före dagen för registreringsansökningen. Vidare måste sorten vara likformig (homogen) och beständig (stabil) (3 §).

Växtförädlarrätten innebär ensamrätt att yrkesmässigt framställa och marknadsföra förökningsmaterial av sorten samt i vissa fall också att yrkesmässigt använda sorten för framställning av förökningsmaterial av annan sort (4 §). Däremot ger växtförädlarrätten i regel inte ensamrätt att framställa konsumtionsvara. Ensamrätten kan inskränkas genom tvångslicens (27 §).

Den som söker skydd i Sverige kan under vissa förutsättningar få prioritet från en tidigare ansökan i annan stat. Regeringen har sålunda i 5 § växtförädlarrättslagen bemyndigats förordna att ansökan om skydd för en växtsort, som tidigare har angivits i ansökan om skydd i utlandet, skall när det gäller kravet på nyhet (3 § första stycket 1 och tredje stycket) anses gjord samtidigt med den utländska ansökningen, om sökanden begär det. I ett sådant förordnande skall de närmare villkoren för prioritet anges.

Förordnande rörande prioritet har meddelats i 8 § växtförädlarrättskungörelsen. För att få åtnjuta prioritet måste sökanden ge in ansökan om skydd i Sverige inom 12 månader från den dag då den utländska ansökningen gjordes. Vidare skall han iaktta vissa andra i kungörelsen närmare angivna krav.

Ansökningar om växtförädlarrätt prövas av statens växtsortnämnd (6 och 7 §§). Utredning av frågan huruvida förutsättningarna för att erhålla växtförädlarrätt föreligger skaffar nämnden genom att föranstalta om prov

med material av växtsorten (16 §). Sådant prov får äga rum hos en myndighet eller institution i ett annat land, i den mån avtal om detta har ingåtts mellan växtsortnämnden och registreringsmyndigheten i det andra landet (10 a § växtförädlarrättskungörelsen).

Växtförädlarrätt kan upprätthållas under högst 15 år. För vin, fruktträd och deras grundstammar samt för skogsträd och prydnadsträd är den längsta skyddstiden dock 18 år. Skyddstiden räknas från ingången av året efter det då beslutet om registrering av sorten vann laga kraft (21 §). För att växtförädlarrätten skall upprätthållas måste sortinnehavaren för varje kalenderår erlagga fastställd årsavgift (23 och 30 §§).

Har växtförädlarrätt meddelats trots att de materiella förutsättningarna för detta inte är uppfyllda, skall registreringen av växtförädlarrätten upphävas. Talan om upphävande av växtförädlarrätt prövas av allmän domstol (31 §).

I växtförädlarrättslagen finns också bestämmelser om användningen av registrerade sortbenämningar. När en ansökan om växtförädlarrätt görs, skall sökanden ge in ett förslag till en benämning på sorten (7 § andra stycket). Sortbenämningen skall göra det möjligt att skilja växtsorten från andra sorter (8 §). Den som yrkesmässigt utbjuder till försäljning eller annars tillhandahåller förökningsmaterial av en sort för vilken växtförädlarrätt har meddelats skall därvid använda den benämning som har registrerats för sorten. Detta gäller även sedan skyddstiden för sorten har gått ut eller växtförädlarrätten annars har upphört (22 §).

Den som gör intrång i växtförädlarrätt kan drabbas av påföljder i form av straff (36 §) och skadestånd (37 §). Skadestånd kan utgå också för intrång som görs under den tid ansökningen om växtförädlarrätt är under prövning, under förutsättning att ansökningen sedermera leder till att växtförädlarrätt meddelas (39 §).

Vid sidan av växtförädlarrätten finns i Sverige ett system med obligatorisk statsplombering av utsäde i förening med en växtförädlingsavgift. Bestämmelser härom finns i utsädeslagen (1976: 298) och utsädesförordningen (1980: 438). Detta system omfattar så gott som samtliga lantbruksväxter. Utsäde av de sorter som omfattas av systemet får överlåtas eller exporteras endast om statsplombering av utsädet har skett. Den som begär plombering — vare sig det är förädlaren själv eller någon annan som framställer utsäde — är skyldig att betala växtförädlingsavgift. För sort som har registrerats enligt växtförädlarrättslagen föreligger dock avgiftsskyldighet endast om förädlaren har förklarat att han inte avser att ekonomiskt utnyttja växtförädlarrätten för ifrågavarande sort. Influtna avgifter fördelas mellan förädlarna i förhållande till vad som har erlagts i avgift för deras växtsorter. Förädlaren kan sålunda ekonomiskt utnyttja sin växtförädlarrätt genom att *antingen* ta ut licensavgifter för annans yrkesmässiga utnyttjande av sorten och då avstå från växtförädlingsavgifter *eller* att ta emot utdelning av växtförädlingsavgifter och då avstå från att ta ut licensavgifter.

2.2 Växtförädlarrättskonventionen

Växtförädlarrättskonventionen är i sina grunddrag uppbyggd efter mönster av Pariskonventionen för industriellt rättsskydd och Bernkonventionen för skydd av litterära och konstnärliga verk. Konventionens ändamål är att tillerkänna förädlaren av en ny växtsort eller hans rättssinnehave en rätt som närmare anges i konventionen.

Konventionen bygger på principen om s. k. nationell behandling. Detta innebär att en unionsstat är skyldig att ge skyddsberättigade (fysiska eller juridiska personer) hemmahörande i andra unionsstater samma rättigheter som lagstiftningen ger de egna medborgarna (art. 3).

I det följande lämnas en redogörelse för de viktigare ändringar i konventionen som gjordes vid 1978 års diplomatiska konferens. För en mera ingående redogörelse för konventionens innehåll hänvisas till prop. 1971: 40 s. 24–27.

Unionsstaterna får tillerkänna förädlaren den rätt som avses i konventionen genom en särskild skyddsform eller genom patent. En unionsstat vars nationella lag medger skydd i båda dessa former får emellertid tillämpa endast en av skyddsformerna på samma växtsläkte eller växtart (art. 2). Denna bestämmelse har lämnats oförändrad. Det förekommer emellertid i vissa stater (framför allt i USA) att skydd kan meddelas för samma växtsläkte eller växtart både genom patent och genom en särskild skyddsform. I USA meddelas sålunda skydd i form av patent för växtsorter med vegetativ förökning och skydd genom en särskild skyddsform för växtsorter med sexuell förökning. Vissa växtsorter förökar sig både sexuellt och vegetativt. För att göra det möjligt för sådana stater att tillträda konventionen togs vid 1978 års revision in en undantagsbestämmelse i art. 37. Innebörden av denna bestämmelse är att en stat som före den 31 oktober 1979 beviljar skydd under båda dessa former för samma växtsläkte eller samma växtart får fortsätta att göra detta, om denna stat när den undertecknar konventionen eller deponerar sitt tillträdesinstrument gör förbehåll därom.¹

I art. 2 har också tagits in en uttrycklig bestämmelse om att en unionsstat får begränsa tillämpningen av konventionen inom ett växtsläkte eller en växtart till att avse växtsorter som har ett visst slags förökning eller en viss slutlig användning.

Konventionen är tillämplig på alla växtsläkten och växtarter (art. 4.1). Unionsstaterna förbinder sig att vidta alla nödvändiga åtgärder för att efter hand tillämpa konventionens bestämmelser på största möjliga antal växtsläkten och växtarter. Enligt konventionen i dess ursprungliga lydelse skall en unionsstat när konventionen träder i kraft för dess vidkommande tilläm-

¹ En unionsstat som har gjort ett sådant förbehåll har rätt att tillämpa de patentbarhetsvillkor och den skyddstid som föreskrivs i den statens patentlagstiftning såvitt gäller de sorter som skyddas enligt den lagstiftningen (art. 37.2).

på konventionen på åtminstone fem av de växtsläkten som finns upptagna på en lista till konventionen. Staterna förbinder sig vidare att tillämpa konventionen på ytterligare växtsläkten som är upptagna på listan. Denna förbindelse innebär att staterna skall tillämpa konventionen inom en tid av tre år på ytterligare minst två växtsläkten, inom en tid av sex år på ytterligare minst fyra växtsläkten och inom en tid av åtta år på alla växtsläkten på listan (art. 4.2).

När listan gjordes upp togs hänsyn särskilt till förhållandena i Europa. Listan kom därför att omfatta huvudsakligen arter som var lämpade för odling i länder med tempererat klimat. Detta gjorde det svårt för länder i andra världsdelar att tillträda konventionen. På grund härav slopades listan vid 1978 års revision. Liksom tidigare är staterna skyldiga att tillämpa konventionen på ett visst minsta antal växtsläkten eller växtarter, men staterna får fritt välja dessa släkten eller arter. En unionsstat skall sålunda när konventionen träder i kraft för vederbörande stat tillämpa den på åtminstone fem växtsläkten eller växtarter. Vidare är staterna skyldiga att inom en tid av tre år från ikraftträdandet tillämpa konventionen på sammanlagt minst tio växtsläkten eller växtarter, inom en tid av sex år på sammanlagt minst 18 växtsläkten eller växtarter och inom en tid av åtta år från ikraftträdandet på sammanlagt minst 24 växtsläkten eller växtarter (art. 4.2). UPOV:s råd har i konventionen bemyndigats att på begäran av en stat minska det antal växtsläkten eller växtarter som staten måste tillämpa konventionen på eller förlänga de tidsfrister som nu har nämnts eller ge dispens i båda dessa avseenden. Hänsyn skall därvid tas till de särskilda ekonomiska eller ekologiska förhållandena i ifrågavarande stat (art. 4.4 och 4.5).

Eftersom konventionen i 1978 års lydelse lämnar unionsstaterna frihet att avgöra för vilka växtsläkten eller växtarter skydd kan erhållas i vederbörande stat antog den diplomatiska konferensen en rekommendation av innebörd att varje unionsstat skall sträva efter att ge möjlighet till skydd för alla de växtsläkten och växtarter som är av väsentlig ekonomisk betydelse i den egna staten.

Unionsstaterna får i ett avseende göra undantag från principen om nationell behandling. En unionsstat som tillämpar konventionen på ett visst växtsläkte eller en viss växtart får enligt 1978 års konventionstext begränsa rätten att få skydd till medborgare i de unionsstater som tillämpar konventionen på detta växtsläkte eller denna växtart och till fysiska och juridiska personer som har hemvist eller säte i någon av dessa stater (art. 3.3). Enligt konventionen i dess ursprungliga lydelse får en unionsstat göra sådan avvikelse från principen om nationell behandling endast såvitt gäller växtsläkte eller växtart som inte finns på den till konventionen fogade listan (art. 4.4).

Omfattningen av det skydd som växtförädlarrätten ger regleras i art. 5. Den rätt som tillerkänns förädlaren innebär att hans tillstånd i förväg måste

inhämtas om någon vill framställa i och för yrkesmässig avsättning, utbuda eller yrkesmässigt försälja förökningsmaterial såsom sådant av sorten. Vegetativt förökningsmaterial innefattar även hela plantor. Förädlarens rätt omfattar också plantor av prydnadsväxter eller delar av sådana plantor, vilka normalt utnyttjas yrkesmässigt för andra ändamål än förökning, i fall då de yrkesmässigt utnyttjas såsom förökningsmaterial för framställning av prydnadsväxter eller snittblommor (art. 5.1). En unionsstat får genom lagstiftning i fråga om vissa växtsläkten eller växtarter tillerkänna förädlaren en mera omfattande rätt än den som anges i art. 5.1. Särskilt påpekas att ensamrätten får utsträckas ända till den yrkesmässigt försålda produkten (art. 5.4).

I art. 5.1 gjordes inte någon ändring i sak genom 1978 års revision. Den diplomatiska konferensen uttalade emellertid i en rekommendation att den begränsning av skyddet som föreskrivs i art. 5.1 kan skapa särskilda problem såvitt gäller vissa växtsläkten eller växtarter. Konferensen ansåg det vara av stor betydelse att växtförädlarna hade möjlighet att skydda sina intressen på ett effektivt sätt men framhöll samtidigt att det måste göras en rättvis avvägning mellan förädlarnas och brukarnas intressen. Konferensen rekommenderade konventionsstaterna att vidta lämpliga åtgärder för att beträffande vissa växtsläkten eller växtarter ge en mera omfattande ensamrätt än som anges i art. 5.1, i den mån detta var önskvärt för att skydda förädlarnas berättigade intressen.

De allmänna förutsättningarna för att skydd skall kunna erhållas anges i art. 6. Sålunda krävs att växtsorten är ny, dvs. att den genom ett eller flera viktiga kännetecken tydligt kan skiljas från tidigare kända växtsorter.¹ Vidare måste sorten vara likformig (homogen) och beständig (stabil). Slutligen skall den erhålla en särskild benämning.

En ändring har också gjorts i art. 6.1.b.i som innehåller vissa bestämmelser om nyhetskravet. Enligt den nu gällande lydelsen av konventionen får skydd inte medges för en sort om den, då ansökan om skydd ges in i en unionsstat, med samtycke av förädlaren eller dennes rättsinnehavare har utbudits eller yrkesmässigt försålts i den staten. I denna bestämmelse har gjorts den ändringen att en unionsstat i sin nationella lagstiftning får medge att skydd erhålls, trots att sorten har före ansökningsdagen utbudits eller yrkesmässigt försålts i denna stat sedan högst ett år före ansökningsdagen. Denna ändring gjordes för att tillgodose önskemål från främst USA, vars lagstiftning innehåller en sådan reglering (s. k. period of grace).

Enligt konventionen i dess ursprungliga lydelse gäller vidare att registrering av en växtsort inte får ske, om sorten med samtycke av förädlaren

¹ Enligt konventionen i dess nuvarande lydelse gäller att en unionsstat kan begränsa nyhetskravet i art. 6 beträffande nyligen framställda sorter som finns när konventionen träder i kraft för den staten (art. 35). I 1978 års konventionstext har denna bestämmelse ändrats till att avse nyligen framställda sorter som finns den dag då vederbörande stat för första gången tillämpar konventionen på det växtsläkte eller den växtart till vilken en viss sort hör (art. 38).

eller dennes rättssinnehavare har utbudits eller yrkesmässigt försålt i annan stat än den där registrering söks sedan mer än fyra år före dagen för ansökningen. I 1978 års konventionstext görs skillnad mellan å ena sidan vin, skogsträd, fruktträd och prydnadsträd, däri inbegripet deras grundstammar, och å andra sidan andra växtarter (art. 6.1.b.ii). Beträffande förstnämnda grupp har fyraårsfristen förlängts till sex år medan fristen är oförändrad för övriga växtarter. Anledningen till denna ändring är att de nu nämnda växtarterna (vin och vissa träd) i regel växer långsamt och att det därför går ganska lång tid innan förädlaren kan bedöma om den nya sorten är så värdefull att det finns skäl att söka skydd i flera stater.

Den som har gett in en ansökan om skydd för viss växtsort i en unionsstat har s. k. prioritetsrätt, om han inom 12 månader därefter ger in en ansökan om skydd för samma sort i en annan unionsstat. Prioritetsrätten innebär att den senare skall anses ingiven den dag då den första ansökningen gavs in (art. 12.1). På denna punkt har inte gjorts någon ändring. Sökanden har en frist på fyra år efter utgången av prioritetstiden för att tillställa en unionsstat för vilken han har begärt prioritet de kompletterande handlingar och det material som krävs enligt den statens lagstiftning (art. 12.3). Även denna bestämmelse är oförändrad. I 1978 års konventionstext har emellertid gjorts det tillägget att denna stat får kräva att de kompletterande handlingarna och materialet skall tillhandahållas inom en skälig frist, om den ansökan som utgör grund för prioritetsyrkandet har avslagits eller återkallats. När en ansökan har avslagits eller återkallats, har vederbörande myndighet nämligen inte längre någon anledning att behålla de handlingar och det material som sökanden har gett in. Om dessa handlingar och detta material inte bevaras, har myndigheterna i andra unionsstater och tredje man inte möjlighet att kontrollera om den ansökan för vilken prioritet begärs faktiskt avser samma växtsort som den prioritetsgrundande ansökningen. Det ansågs därför väsentligt att myndigheterna i de andra stater i vilka skydd söks har rätt att kräva att sökanden omgående ger in kompletterande handlingar och material.

I fråga om sortbenämningen finns detaljerade bestämmelser i art. 13. Sortbenämningen, som är avsedd att vara sortens generiska beteckning, skall göra det möjligt att identifiera den nya sorten. Enligt den ursprungliga konventionstexten får sortbenämningen inte bestå av enbart siffror. Enligt 1978 års konventionstext är detta däremot tillåtet, om det är allmänt tillämplad praxis för att beteckna sorter. Särskilda föreskrifter ges för att säkerställa enhetliga sortbenämningar i alla unionsstaterna. De nationella myndigheterna i unionsstaterna är skyldiga att registrera den benämning som sökanden har föreslagit, om inte en stats myndighet finner att den föreslagna benämningen är olämplig i vederbörande stat.

Art. 13 innehåller i sin ursprungliga lydelse ett antal bestämmelser rörande förhållandet mellan sortbenämningar och varumärken. Dessa bestämmelser har vållat svårigheter för vissa stater. I 1978 års konventions-

text finns inte någon reglering av förhållandet mellan sortbenämningar och varumärken, utan denna fråga får regleras i nationell lag. Unionsstaterna är emellertid skyldiga att se till att inga rättigheter i den beteckning som har registrerats som sortbenämning hindrar den fria användningen av denna benämning, och detta även efter det att skyddet har upphört (art. 13.1). Tredje mans äldre rättigheter påverkas inte (art. 13.4). Det är tillåtet att, när en sort utbjuds till försäljning eller säljs, till den registrerade sortbenämningen foga ett varumärke eller en liknande beteckning. Om en sådan beteckning tillfogas, skall sortbeteckningen likväl vara lätt att urskilja (art. 13.8).

De traktaträttsliga och administrativa bestämmelserna i 1978 års konventionstext skiljer sig på många punkter från motsvarande bestämmelser i den ursprungliga lydelsen. Ändringarna har i allmänhet lett till att växtförädlarrättskonventionen har bringats i överensstämmelse med andra konventioner inom immaterialrätten som har utarbetats under senare år.

1978 års konventionstext träder i kraft en månad efter det att minst fem stater har deponerat tillträdesinstrument under förutsättning att minst tre av de stater som har tillträtt denna text redan tidigare var medlemmar i unionen genom att ha tillträtt konventionen i dess ursprungliga lydelse (art. 33.1)

Den reviderade konventionstexten innehåller också en reglering av förhållandet mellan stater som är bundna av olika texter (art. 34.2). En unionsstat som inte är bunden av 1978 års text får sålunda genom meddelande till UPOV:s generalsekreterare förklara att den kommer att tillämpa 1961 års text i förhållande till även de stater som är bundna av endast 1978 års text. En stat som är bunden av endast 1978 års text skall tillämpa den texten gentemot en unionsstat som har avgivit sådan förklaring (art. 34.1). En unionsstat som inte tillträder 1978 års text och inte avger en sådan förklaring har inte något traktaträttsligt förhållande till de stater som blir medlemmar i unionen genom att tillträda 1978 års text. Mellan två stater som båda är bundna av endast 1961 års text men av vilka endast den ena tillträtt 1978 års text gäller givetvis 1961 års text.

3 Sammanfattning av departementspromemorian

Det påpekas till en början i promemorian att den år 1978 genomförda revisionen av 1961 års konvention för skydd av växtförädlingsprodukter hade till huvudsakligt syfte att underlätta för vissa stater att tillträda konventionen. Det framhålls vidare att de sakliga ändringarna är av begränsad omfattning.

I promemorian föreslås att Sverige tillträder 1978 års konventionstext. För att så skall kunna ske fordras att växtförädlarrättslagen ändras på några punkter så att den kommer att överensstämma med den reviderade

konventionstexten. I promemorian läggs fram förslag till sådana ändringar.

Promemorian innehåller också en del andra förslag. Sålunda förordas att skyddstiden för växtsorter förlängs från nuvarande 15 eller, beträffande vissa växtsorter, 18 år till 20 år. Vidare föreslås en mindre ändring av kraven på de benämningar som skall registreras för skyddade växtsorter. I promemorian läggs också fram förslag till lagändringar som syftar till att anpassa växtförädlarrättslagen till den nya regeringsformen.

4 Frågan om Sveriges tillträde till 1978 års konventionstext

Departementspromemorians förslag att Sverige snarast tillträder 1978 års konventionstext av växtförädlarrättskonventionen har tillstyrkts eller lämnats utan erinran av remissinstanserna. Ingen remissinstans har uttalat sig mot ett svenskt tillträde till konventionstexten.

1978 års revision av växtförädlarrättskonventionen innebär inte några ändringar i de grundläggande principerna i konventionen och inte heller några ändringar av större saklig betydelse. Som tidigare har nämnts var syftet med revisionen av konventionen att underlätta för vissa stater som inte hade ansett sig kunna tillträda konventionen i dess ursprungliga lydelse att göra detta. Av denna anledning genomfördes vissa sakliga ändringar. Vidare gjordes vissa mindre ändringar som erfarenheterna av konventionens tillämpning hade visat vara önskvärda. Slutligen genomfördes vissa ändringar i de traktaträttsliga och administrativa bestämmelserna för att bringa dem i överensstämmelse med andra konventioner inom immaterialrätten som har utarbetats under senare år. Den reviderade konventionstexten trädde i kraft den 8 november 1981.

De ändringar som gjordes för att underlätta för utomstående stater att tillträda konventionen är i huvudsak följande.

Enligt konventionen i dess ursprungliga lydelse måste konventionsstaterna tillämpa konventionen på ett visst minsta antal växtsläkten som finns upptagna på en lista som är fogad till konventionen och som huvudsakligen tar upp arter som är lämpade för odling i länder med tempererat klimat. För att undanröja de svårigheter som detta skapar för länder i andra världsdelar att tillträda konventionen har listan slopats. Staterna är dock fortfarande skyldiga att tillämpa konventionen på ett visst minsta antal växtsläkten eller växtarter, men staterna får fritt välja dessa släkten eller arter.

Enligt konventionen i dess ursprungliga lydelse får en stat som medger skydd både genom en särskild skyddsform och genom patent tillämpa endast en av skyddsformerna på samma växtsläkte eller växtart. Vissa stater, framför allt USA, medger dock att både patent och växtförädlarrätt i vissa fall meddelas för samma växtsläkte eller växtart. För att göra det möjligt för stater med ett sådant system att tillträda konventionen ges

dessas stater rätt att även i fortsättningen tillämpa båda skyddsformerna på samma växtsläkte eller växtart.

Genom 1978 års konventionstext ges en unionsstat möjlighet att anse nyhetskravet uppfyllt trots att en sort har utjudits eller yrkesmässigt försålts i den staten under högst ett år före den dag då ansökan om skydd görs (s. k. period of grace).

Slutligen har gjorts vissa uppmjukningar i regleringen rörande sortbenämningar.

De ändringar som nu har behandlats innebär att staterna ges vissa valmöjligheter. Detta medför givetvis att rättslikheten mellan unionsstaterna kan komma att minska. Från svensk synpunkt måste detta anses vara en nackdel. Uppmjukningen av konventionen på dessa punkter har dock bedömts nödvändig för att kunna få en större krets stater att tillträda konventionen. I viss mån har detta syfte redan uppnåtts, eftersom USA och Nya Zeeland har tillträtt den reviderade konventionstexten. Även andra utomeuropeiska stater som är viktiga när det gäller utbyte av förökningsmaterial har uttalat starkt intresse för den reviderade konventionen, t. ex. Australien och Kanada. Enligt min uppfattning uppväger den ökade anslutningen till konventionen väl den nyss redovisade nackdelen. Det måste också vara ett svenskt intresse att växtförädlarrättskonventionen får största möjliga anslutning av stater i vilka växtförädling bedrivs. Jag föreslår alltså att Sverige snarast tillträder 1978 års konventionstext.

5 Allmän motivering till den föreslagna lagstiftningen

5.1 Inverkan på den svenska lagstiftningen av 1978 års konventionsändringar

De ändringar som 1978 års konventionstext innebär i förhållande till växtförädlarrättskonventionen i dess ursprungliga lydelse föranleder överväganden om författningsändringar endast på ett fåtal punkter. Det är fallet beträffande vissa frågor rörande reciprocitet och nyhetskravets innebörd, regleringen av växtsortbenämningar samt frågan om växtsortnämndens möjlighet att infordra ytterligare handlingar och material i det svenska ansökningsärendet när prioritet begärs från en tidigare ansökan i utlandet.

Reciprocitet

Unionsstaterna får i ett avseende göra undantag från den enligt konventionen eljest gällande principen om nationell behandling, dvs. att en unionsstat är skyldig att ge skyddsberättigade (fysiska eller juridiska personer) hemmahörande i andra unionsstater samma rättigheter som den ger de egna medborgarna. En unionsstat som tillämpar konventionen på ett visst växtsläkte eller en viss växtart får nämligen enligt 1978 års konventionstext begränsa rätten att få skydd till medborgare i de unionsstater som

tillämpar konventionen på detta växtsläkte eller denna växtart och till fysiska och juridiska personer som har hemvist eller säte i någon av dessa stater (art. 33). Enligt konventionen i dess ursprungliga lydelse får en unionsstat göra sådan avvikelse från principen om nationell behandling endast såvitt gäller ett växtsläkte eller en växtart som inte finns upptagen på den till konventionen fogade listan (art. 4.4).

När Sverige skall tillträda 1978 års konventionstext uppkommer enligt promemorian frågan om Sverige för skydd bör kräva reciprocitet, dvs. ge rättssubjekt i andra unionsstater möjlighet att få skydd i Sverige endast för växtsläkten och växtarter där skydd kan erhållas i vederbörande sökandes hemland. Motsvarande fråga uppkom redan när Sverige skulle tillträda växtförädlarrättskonventionen i dess ursprungliga lydelse. Föredragande departementschefen ansåg då att reciprocitet inte borde krävas. Han anförde att, om en växtart som inte fanns på listan hade inordnats i det svenska systemet, det inte borde krävas att svenska förädlare åtnjöt skydd för samma art i en främmande stat för att förädlare från denna stat skulle kunna få rättsskydd för sorter inom arten här i landet (prop. 1971: 40 s. 91). Något allmänt krav på reciprocitet ställs därför inte upp i 2 § växtförädlarrättslagen, som behandlar möjligheten för förädlare i annan konventionsstat att få skydd i Sverige.

Genom att listan över de växtsläkten för vilka skydd obligatoriskt måste ges i unionsstaterna har slopats föreligger risk för att olika unionsstater kommer att skydda olika växtsläkten och växtarter. En sådan utveckling är sannolik särskilt med hänsyn till att stater från områden med olika klimat kommer att tillhöra unionen. Enligt promemorian synes det dock inte finnas någon anledning att gå ifrån det ställningstagande som gjordes när växtförädlarrättslagen antogs. Sverige bör därför enligt promemorian inte utnyttja möjligheten att kräva reciprocitet i det avseende som nu behandlas. I promemorian uttalas emellertid att det finns anledning att på nytt ta upp frågan, om det skulle visa sig att andra stater kommer att ställa krav på reciprocitet när det gäller svenska sökande.

Reciprocitetsfrågan har inte berörts av någon remissinstans. För egen del instämmer jag i vad som har anförts i promemorian i denna fråga. Jag anser sålunda att Sverige inte bör utnyttja möjligheten att kräva reciprocitet när det gäller de växtsläkten och växtarter för vilka skydd kan erhållas.

Nyhetskravet

Genom 1978 års revision har innebörden av nyhetskravet ändrats i två avseenden. Enligt konventionen i dess ursprungliga lydelse får registrering av en växtsort inte ske, om sorten med samtycke av förädlaren eller dennes rättsinnehavare har utjudits eller yrkesmässigt försålts i annan stat än den där registrering söks sedan mer än fyra år före dagen för ansökningen. Motsvarande bestämmelse finns i 3 § tredje stycket växtförädlarrättslagen. 1978 års konventionstext gör skillnad mellan å ena sidan

vin, skogsträd, fruktträd och prydnadsträd (däri inbegripet deras grundstammar) och å andra sidan andra växtarter (art. 6.1.b.ii). Beträffande förstnämnda grupp har fyraårsfristen förlängts till sex år, medan fristen är oförändrad för övriga växtarter. I promemorian föreslås att den svenska lagstiftningen anpassas till konventionen på denna punkt.

Promemorians förslag till förlängning av fyraårsfristen har inte berörts av någon remissinstans.

Om Sverige skall tillträda 1978 års konventionstext, måste fyraårsfristen i 3 § tredje stycket växtförädlarrättslagen förlängas för vin, skogsträd, fruktträd och prydnadsträd (däri inbegripet deras grundstammar). Jag kan för egen del inte finna att en sådan förlängning skulle ge upphov till några svårigheter för svensk del.

Enligt konventionen i dess ursprungliga lydelse innebär nyhetskravet också att en växtsort för att få skydd i en unionsstat inte får med samtycke av förädlaren eller dennes rättsinnehavare ha utbudits eller yrkesmässigt försålts i denna stat före ansökningsdagen. Konventionens reglering har på denna punkt ändrats genom 1978 års konventionstext så att en unionsstat i sin nationella lagstiftning får medge att skydd erhålls, trots att sorten har före ansökningsdagen utbudits eller sålts i denna stat sedan högst ett år före ansökningsdagen (s. k. period of grace). Denna ändring gjordes som tidigare har nämnts för att tillgodose önskemål från främst USA, vars lagstiftning innehåller en sådan reglering. Det finns enligt promemorian inte någon anledning att i svensk rätt mjuka upp nyhetskravet på detta sätt. I promemorian uttalas att den nu behandlade ändringen i konventionen därför inte bör föranleda någon ändring i den svenska lagstiftningen.

Inte heller denna fråga har behandlats av remissinstanserna. Jag ansluter mig till promemorians förslag även i detta avseende. Jag föreslår därför att någon ändring av nyhetskravet inte görs i svensk rätt.

Sortbenämningar

1978 års revision innebär också att regleringen i art. 13 beträffande sortbenämningar har ändrats. Dessa ändringar skall här behandlas i endast ett avseende. Enligt den ursprungliga konventionstexten får sortbenämningen inte bestå av enbart siffror. Enligt 1978 års konventionstext är däremot en sortbenämning som består av enbart siffror tillåten, om detta är allmänt tillämpad praxis för att beteckna sorter.

I 8 § andra stycket växtförädlarrättslagen föreskrivs att en sortbenämning inte får godtas om den består av enbart siffror. I tredje stycket ges emellertid regeringen möjlighet att under förutsättning av ömsesidighet förordna att sortbenämningar, som har registrerats eller sökts registrerade i en främmande stat, skall utan hinder av vad nyss har sagts registreras i Sverige, om det inte föreligger synnerliga skäl mot detta. En föreskrift av denna innebörd finns i 13 § växtförädlarrättskungörelsen.

Det kan enligt promemorian inte anses vara fast praxis i Sverige att

beteckna växtsorter med en sortbenämning som består av enbart siffror. Däremot förekommer sådan praxis i en del andra konventionsstater när det gäller majs och vissa grundstammar till vin och fruktträd. Regleringen i 13 § växtförädlarrättskungörelsen ger visserligen statens växtsortnämnd tillräckliga möjligheter att godta en sortbenämning som består enbart av siffror, om benämningen avser en sort beträffande vilken sådan praxis föreligger utomlands och benämningen har tidigare registrerats eller sökts registrerad i annan konventionsstat än Sverige. Skulle däremot en benämning inte ha tidigare registrerats eller sökts registrerad för sorten utomlands, ger gällande rätt inte statens växtsortnämnd någon möjlighet att registrera en sortbenämning som består av enbart siffror även om det utomlands är fast praxis att beteckna sorten på detta sätt. Det synes visserligen inte föreligga anledning att uppmuntra utnyttjandet av sortbenämningar som består av enbart siffror. För att svensk rätt skall överensstämma med den reviderade konventionstexten torde det dock enligt promemorian vara nödvändigt att ändra 8 § växtförädlarrättslagen så att växtsortnämnden får godta en sortbenämning som består av enbart siffror, om det är fast praxis att beteckna sorten på detta sätt.

Denna fråga berörs i ett av remissyttrandena. Statens växtsortnämnd anför att det inte är praxis i Sverige att beteckna växtsorter med en sortbenämning som består av enbart siffror. Enligt nämnden är dylik praxis utomlands begränsad till majs, sorghum och grundstammar av fruktträd, och införandet av den föreslagna regeln skulle därför i praktiken komma att avse endast sorter av dessa två arter samt vissa grundstammar. Nämnden framhåller vidare att tillämpningen av regeln blir än snävare, eftersom redan enligt gällande rätt en sådan sortbenämning skulle godtas om den förut har godkänts i ett annat land. Nämnden anför att den föreslagna regeln skulle bli tillämplig endast i sådana fall då ansökan om växtförädlarrätt görs i Sverige som första land i fråga om en sort av dessa två mindre vanligt förekommande växtslag eller i fråga om vissa grundstammar. Nämnden tillstyrker dock förslaget, även om den föreslagna regeln enligt nämnden kommer att få ingen eller ringa betydelse.

Jag instämmer i vad statens växtsortnämnd har anfört rörande de fall i vilka den föreslagna regeln skulle bli tillämplig. Som nämnden har påpekat skulle denna regel få ringa praktisk betydelse. Den föreslagna ändringen torde dock vara nödvändig för att få överensstämmelse mellan svensk rätt och den reviderade konventionstexten. Jag föreslår därför att 8 § växtförädlarrättslagen ändras i enlighet med vad som föreslås i promemorian.

Handlingar och material i ansökningsärenden

I promemorian anförts också att 1978 års konventionsrevision föranleder en ändring i 8 § andra stycket 2 växtförädlarrättskungörelsen. I denna bestämmelse föreskrivs att sökanden för att komma i åtnjutande av prioritet skall inom viss frist ge in de ytterligare handlingar och det material som

behövs för prövningen av prioritetsfrågan. Bestämmelsen grundas på konventionens artikel 12.3. Denna artikel har ändrats i 1978 års konventions-text. I fråga om ändringens innebörd och skälet för denna hänvisas till avsnitt 2.2. I promemorian föreslås motsvarande ändring i 8§ andra stycket växtförädlarrättskungörelsen. Efter samråd med chefen för jordbruksdepartementet vill jag uttala att avsikten är att motsvarande ändring skall göras i 8§ andra stycket växtförädlarrättskungörelsen. Växsortnämnden bör nämligen ges möjlighet att omgående kräva in de ytterligare handlingar och det material som behövs när den prioritetsgrundande ansökningen har återkallats eller avslagits.

5.2 Skyddstidens längd

Frågan om skyddstidens längd berörs inte av 1978 års revision av växtförädlarrättskonventionen. Denna fråga har emellertid aktualiserats av W Weibull AB och Svalöf AB, som i en gemensam skrivelse till statens växsortnämnd hemställt att skyddstiden för alla jordbruks- och trädgårdsväxter förlängs till 20 år.

Enligt växtförädlarrättslagen kan växtförädlarrätt upprätthållas under högst 15 år. För vin, fruktträd och deras grundstammar, skogsträd och prydnadsträd är den längsta skyddstiden dock 18 år. Skyddstiden räknas från ingången av året efter det då beslutet om registrering av sorten vann laga kraft. De skyddstider som anges i växtförädlarrättslagen är desamma som de minimitider som föreskrivs i konventionen.

En undersökning av gällande rätt i övriga unionsstater visar emellertid att de flesta unionsstaterna har skyddstider som är längre än de som gäller i Sverige. Danmark, som tidigare har haft samma skyddstider som Sverige, har år 1981 genomfört vissa förlängningar. Där gäller numera en 20-årig skyddstid för växsorter med sexuell förökning. För plantor med vegetativ förökning tillämpas i Danmark en 15-årig skyddstid utom såvitt gäller potatis, som har en 25-årig skyddstid, och såvitt gäller skogsträd, fruktträd och prydnadsväxter, för vilka skyddstiden är 18 år. I Belgien, Frankrike, Förbundsrepubliken Tyskland, Nederländerna och Schweiz tillämpas för lantbruksväxter, köksväxter och prydnadsväxter en 20-årig skyddstid. Fruktträd och skogsträd samt humle och potatis har i dessa länder en 25-årig skyddstid. För bärbuskar gäller en 20-årig eller i vissa fall en 25-årig skyddstid. I Storbritannien gäller som huvudregel en 15-årig skyddstid, men ett 25-årigt skydd tillämpas för fruktträd och skogsträd och ett 20-årigt för vissa bärbuskar och prydnadsväxter. I Italien gäller också som huvudregel en skyddstid på 15 år, men för vin, skogsträd och fruktträd tillämpas en 30-årig skyddstid. I USA gäller förhållandevis korta skyddstider, för växsorter med vegetativ förökning 17 år från ansökningsdagen och för växter med sexuell förökning 18 år från beslutet att meddela skydd.

När växtförädlarrättslagen infördes diskuterades skyddstidens längd in-

gående. I det utredningsförslag som låg till grund för lagstiftningen angavs skyddstiden i växtförädlarrättslagen till 15 år eller, såvitt gäller fruktträd, skogsträd, prydnadsträd och vin, 18 år. Utredningen föreslog emellertid att regeringen skulle bemyndigas att i fråga om visst växtsläkte eller viss växtart förordna om längre skyddstid, dock högst 25 år. Slutligen föreslog utredningen att regeringen med stöd av detta bemyndigande skulle i växtförädlarrättskungörelsen generellt utöka skyddstiderna för fruktträd, prydnadsträd, vin och potatis till 25 år samt för övriga växtarter till 20 år.

I propositionen anförde föredragande departementschefen att för skyddstiderna 20 resp. 25 år talade att dessa tider gällde i Frankrike, Förbundsrepubliken Tyskland och Nederländerna. Emellertid hade utredningen enligt hans mening inte anfört övertygande belägg för att skyddstiderna i Sverige borde vara längre än de 15 resp. 18 år som konventionen krävde som minimum. Han betonade att man borde iaktta stor försiktighet när det gällde att införa en helt ny immaterialrättslig ensamrätt och inte göra denna rätt mera vidsträckt än vad som bedömdes som oundgängligen nödvändigt. Mot fördelarna för förädlingsföretagen att ha långa skyddstider måste enligt hans mening vägas önskemålen från allmän synpunkt att förädlingsresultaten inom rimlig tid ställdes till allmänhetens fria förfogande. Han ansåg att man inte kunde helt bortse från att förhållandevis begränsade skyddstider kunde stimulera företagen att relativt snabbt få fram nya skyddsvärda sorter. Av dessa skäl föreslog han att skyddstiderna skulle bestämmas i enlighet med konventionens minimikrav. Han tillade emellertid att frågan om skyddstidens längd borde kunna omprövas då erfarenhet hade vunnits av hur systemet verkade. Om enhetliga längre tider skulle komma att rekommenderas på ett internationellt plan, var detta enligt hans mening en omständighet som måste tillmätas stor vikt (prop. 1971: 40 s. 79).

Några internationella rekommendationer om en enhetlig skyddstid har inte antagits. Av vad som har anförts i det föregående framgår emellertid att de flesta av UPOV:s medlemsstater tillämpar längre skyddstider än Sverige. I allmänhet gäller en skyddstid på 25 år för fruktträd och skogsträd och en 20-årig skyddstid för övriga växtsläkten och växtarter. Dessa skyddstider har alltså bedömts skäligen i de flesta unionsstater.

I promemorian föreslås att skyddstiden bestäms till 20 år för alla växtsläkten och växtarter. Promemorians förslag har uttryckligen tillstyrkts av Svea hovrätt, statens växtsortnämnd, Lantbrukarnas riksförbund (LRF), Svenska lantmännens riksförbund (SLR), W Weibull AB och Trädgårdsnäringsens riksförbund (TRF). Statens växtsortnämnd påpekar särskilt att ett flertal av UPOV:s medlemsstater har en längre skyddstid än den minimitid på 15 år som konventionen föreskriver och att Sverige även efter den föreslagna förlängningen av skyddstiden till 20 år torde komma att tillhöra de länder som tillämpar den kortaste skyddstiden.

Näringsfrihetsombudsmannen (NO) ställer sig däremot tveksam till för-

slaget i denna del. Han uttalar att den föreslagna förlängningen av skyddstiden förefaller omotiverad i ett läge där man nationellt och internationellt ökar ansträngningarna för att motverka olika former av konkurrensbegränsning. NO hänvisar också till det tidigare omnämnda yttrandet av föredragande departementschefen i prop. 1971: 40 s. 79 och påpekar att några internationella rekommendationer om förlängning av skyddstiderna inte har antagits.

För egen del vill jag anföra följande.

När skyddstidens längd skall bestämmas bör enligt min mening utgångspunkten vara att tiden skall vara så lång att förädlaren är i stånd att under normala förhållanden få igen sina kostnader för utveckling av den nya sorten och därjämte en skälig vinst för sitt förädlingsarbete. Skyddstiden bör å andra sidan inte vara längre än vad som är nödvändigt för att uppnå detta syfte. För de flesta sorter för vilka skydd söks i Sverige torde de skyddstider som nu gäller vara tillräckliga. Man kan emellertid inte bortse ifrån att skyddstiderna ibland är otillräckliga. Vissa sorter har stort värde för folkhushållet under lång tid, 20 år eller därutöver. Det är dyrbart för förädlarna att vidmakthålla en sort. När det gäller vissa arter krävs nämligen stort arbete för att kontinuerligt ta fram nytt förökningsmaterial av den sort för vilken växtförädlarrätt har beviljats. För att en förädlare skall ha ekonomiskt intresse av att upprätthålla en sort under längre tid måste han därför få intäkter som täcker hans kostnader för att upprätthålla sorten. Vad som nu har sagts gäller t. ex. i hög grad en för folkhushållet så viktig växtart som potatis. Mot bakgrund härav torde en viss förlängning av de nu gällande skyddstiderna vara motiverad.

Det allmänna intresset att ge förädlarna ekonomiskt utbyte av att upprätthålla växtsorter som är värdefulla för folkhushållet är givetvis störst när det gäller lantbruksväxter. Jag anser att en förlängning av skyddstiden för dessa växter från 15 år till vad som i allmänhet gäller för dessa växtarter i UPOV:s medlemsstater, 20 år, är påkallad. Även om behovet av en förlängning inte är lika stort när det gäller trädgårdsväxter, finns det enligt min mening inte skäl att ha en kortare skyddstid för dessa växter än för lantbruksväxter. Träd och vin har redan i gällande rätt en längre skyddstid än övriga växtarter, 18 år. Detta beror på att det vanligen tar lång tid att framställa förökningsmaterial av träd. I övriga unionsstater är skyddstiden för träd och vin i regel 25 år. En förlängning av skyddstiden bör dock göras med viss försiktighet. Enligt min mening måste en skyddstid på 20 år även för träd och vin ge förädlarna ett rimligt skydd.

På grund av vad sålunda har anförts föreslår jag att skyddstiden bestäms till 20 år för alla växtsläkten och växtarter.

Vid en förlängning av skyddstiden uppkommer frågan hur man bör behandla växtsorter, för vilka beslut om registrering har meddelats före lagändringens ikraftträdande. När giltighetstiden för patent år 1978 förlängdes från 17 till 20 år infördes särskilda övergångsbestämmelser. Den

längre giltighetstiden kom i princip att gälla beträffande redan meddelade patent. Det ansågs emellertid att en förlängning av patenttiden kunde vara obillig mot licenstagare, vars licens endast sträckte sig till utgången av den kortare giltighetstiden, eller mot annan som hade vidtagit väsentliga åtgärder för att utnyttja den patentskyddade uppfinningen sedan patenttiden hade gått ut. På grund härav föreskrevs att den längre patenttiden skulle gälla endast i fråga om patent för vilka vid lagändringens ikraftträdande återstod minst fem år av den kortare giltighetstiden. Detta ansågs utgöra en rimlig avvägning som gav berörda parter tid att anpassa sig till det nya rättsläget.

Även vid en förlängning av skyddstiden i växtförädlarrättslagen bör beaktas behovet att ge berörda parter en skälig anpassningstid. Det är emellertid att märka att växtförädlarrättslagen trädde i kraft den 1 juli 1971 och att beslut om registrering av skydd för nya sorter inte började meddelas förrän under år 1972. Man torde kunna utgå från att de föreslagna lagändringarna träder i kraft under år 1982. Eftersom skyddstidens längd räknas från ingången av året efter det då beslutet om registrering vann laga kraft, återstår sålunda vid ikraftträdandet minst fem år av skyddstiden även för de först registrerade växtsorterna. För vissa äldre sorter meddelades visserligen beslut om registrering redan år 1971. För dessa sorter kvarstår sålunda vid ikraftträdandet minst fyra år. I promemorian anförts att någon övergångsreglering inte behövs beträffande förlängningen av skyddstiden. Denna fråga har inte berörts under remissbehandlingen.

Jag instämmer i vad som anförts i promemorian på denna punkt. Någon övergångsreglering beträffande förlängningen av skyddstiden behövs inte enligt min mening. Jag föreslår därför att förlängningen av skyddstiden till 20 år skall gälla även för sådana växtsorter för vilka växtförädlarrätt har beviljats innan lagändringen träder i kraft.

5.3 Ändringar av konstitutionella skäl

Som tidigare nämnts (avsnitt 2.1) har regeringen bemyndigats att i vissa avseenden reglera växtförädlarrättslagens tillämpningsområde. Detta är fallet när det gäller växtförädlarrättens objekt, dvs. vilka växtsorter som kan skyddas, och rättens subjekt, dvs. vem som kan få växtförädlarrätt.

Växtförädlarrättens objekt

I fråga om växtförädlarrättens objekt föreskrivs sålunda i 1 § växtförädlarrättslagen att lagen är tillämplig på växtsorter tillhörande sådant växtsläkte eller sådan växtart som regeringen bestämmer. Dessa växtsläkten och växtarter anges i en bilaga till växtförädlarrättskungörelsen. Bilagan omfattar f. n. 93 släkten och arter.

I promemorian anförts att det inte torde vara förenligt med kraven på lagform i 8 kap. 2 § regeringsformen att låta regeringen avgränsa växtföräd-

larrättslagens tillämpningsområde i ett så väsentligt avseende. Växtförädlarrättens objekt bör därför enligt promemorian regleras direkt i lagen. Detta innebär enligt promemorian att bilagan bör flyttas från kungörelsen till lagen.

Promemorians förslag i detta avseende har kritiserats under remissbehandling. Svea hovrätt anför sålunda att bestämmelserna i 8 kap. 2 § regeringsformen inrymmer svåra tolkningsfrågor, varför en närmare analys hade varit önskvärd liksom synpunkter på de praktiska konsekvenserna av förslaget. Hovrätten framhåller att förteckningen över skyddade växtarter kan väntas bli föremål för ändringar även i framtiden. Vidare kan enligt hovrätten förutses att smärre korrigeringar kan behöva göras i förteckningen, bl. a. beträffande latinska namn på arter. Även statens växtsortnämnd, lantbruksstyrelsen, statens utsädeskontroll och Svenska patentombudsforeningen har liknande synpunkter.

För egen del vill jag först uttala att jag har förståelse för vad vissa remissinstanser har påpekat om att den föreslagna ordningen ter sig mindre smidig än den nuvarande. Jag instämmer emellertid i vad som har anförts i promemorian om att det inte är förenligt med kraven på lagform i 8 kap. 2 § regeringsformen att låta regeringen avgränsa lagstiftningens tillämpningsområde i ett så väsentligt avseende som när det gäller vilka växtsorter som skall skyddas. Jag har också kommit till slutsatsen att det inte är möjligt att avgränsa lagstiftningens tillämpningsområde genom någon allmän beskrivning av de växtsorter som skall skyddas. Olägenheterna av att ha förteckningen i lagen bör inte heller överdrivas. Bilagan till kungörelsen har ändrats endast vid två tillfällen sedan år 1971.

Sammanfattningsvis anser jag alltså att växtförädlarrättens objekt måste regleras direkt i växtförädlarrättslagen genom att bilagan flyttas från kungörelsen till lagen.

Växtförädlarrättens subjekt

Växtförädlarrättslagen innehåller också vissa begränsningar när det gäller växtförädlarrättens subjekt. Sådan rätt kan erhållas av förädlare som har framställt en växtsort i Sverige eller av deras rättsinnehavare. Beträffande sorter som har framställts utomlands får sådan rätt förvärfvas av den som är svensk medborgare eller har hemvist i Sverige eller av sådan förädlares rättsinnehavare (2 § första och andra styckena). Någon ändring i dessa bestämmelser behövs inte av konstitutionella skäl.

Regeringen har emellertid i lagen bemyndigats att under vissa förutsättningar förordna att växtförädlarrätt får förvärfvas för sorter som har framställts utomlands av annan än den som är svensk medborgare eller har hemvist i Sverige. Sådant förordnande får enligt lagen meddelas i den mån det är nödvändigt för att Sverige skall uppfylla sina förpliktelser enligt en överenskommelse med annan stat. Förordnande får också meddelas i annat fall under förutsättning av ömsesidighet eller om det är av betydande

allmänt intresse (2 § tredje stycket). Förordnanden i detta avseende finns i 2 § växtförädlarrättskungörelsen. Enligt kungörelsen får sålunda växtförädlarrätt förvärfvas också av förädlare som har framställt en växtsort i en främmande stat som är ansluten till 1961 års växtförädlarrättskonvention eller av deras rättsinnehavare. Enligt kungörelsen får växtförädlarrätt vidare förvärfvas av förädlare som är medborgare i eller har hemvist i en konventionsstat och som i annat fall har framställt en växtsort utomlands. Detsamma gäller beträffande sådana förädlares rättsinnehavare. Något förordnande i de övriga fall som anges i 2 § tredje stycket växtförädlarrättslagen har inte meddelats.

I promemorian anfördes att det inte heller torde vara förenligt med reglerna i regeringsformen om normgivningskompetensen att till regeringen delegera rätten att avgränsa lagens tillämpningsområde när det gäller växtförädlarrättens subjekt. Också i detta hänseende måste enligt promemorian en reglering ske i lag. I promemorian föreslås därför att bemyndigandena i 2 § tredje stycket växtförädlarrättslagen upphävs och att de bestämmelser som f. n. finns i 2 § växtförädlarrättskungörelsen flyttas till lagen. Det kan däremot enligt promemorian inte anses lämpligt att i lagen ta upp direkt tillämpliga regler som svarar mot det nuvarande bemyndigandet för regeringen att förordna om att växtförädlarrätt får meddelas i andra fall under förutsättning av ömsesidighet eller om det är av betydande allmänt intresse.

Promemorians förslag att de nuvarande bemyndigandena i 2 § tredje stycket växtförädlarrättslagen till viss del skall ersättas av en direkt tillämplig lagbestämmelse genom att de bestämmelser som f. n. finns i 2 § växtförädlarrättskungörelsen flyttas till växtförädlarrättslagen har inte mött några invändningar under remissbehandlingen. Jag delar den uppfattning som framförs i promemorian att växtförädlarrättens subjekt måste regleras i lag. Jag godtar också promemoriaförslaget på denna punkt.

Att förslaget i promemorian i övrigt saknar motsvarighet till nuvarande 2 § tredje stycket växtförädlarrättslagen har emellertid kritiserats av flera remissinstanser.

Svea hovrätt anför sålunda att det nuvarande bemyndigandet i 2 § tredje stycket växtförädlarrättslagen avser sorter som har framställts av utländska förädlare i länder som inte är anslutna till växtförädlarrättskonventionen. Hovrätten påpekar att enligt uttalande av departementschefen vid lagens tillkomst regeringens dispensrätt är begränsad till att avse endast sorter som har stort intresse för svensk växtodling och konsumtion (prop. 1971: 40 s. 91). Hovrätten anser att med denna begränsning, som bör klart anges i lagen, det skulle kunna hävdas att ett bemyndigande för regeringen att ge dispens är att bedöma som en verkställighetsföreskrift enligt 8 kap. 13 § regeringsformen. Spörsmålet bör enligt hovrättens mening övervägas ytterligare.

Statens växtsortnämnd, Lantbrukarnas riksförbund och Svenska lant-

männens riksförbund anser att man i promemorian inte tillräckligt har uppmärksammat önskvärdheten av att kunna utbyta förädlingsmaterial med länder som av olika skäl inte har anslutit sig till konventionen. Växtsortnämnden har tillagt att det f. n. föreligger nio ansökningar om registrering av pelargoner, som har framställts i Tyska Demokratiska Republiken, vilka ansökningar kan beviljas skydd endast efter dispens med stöd av bestämmelsen om betydande allmänt intresse.

Med anledning av denna kritik vill jag för egen del anföra följande. I den nu gällande bestämmelsen i 2 § tredje stycket växtförädlarrättslagen bemyndigas regeringen att meddela förordnande om växtförädlarrätt under förutsättning av ömsesidighet eller om det är av betydande allmänt intresse. Promemorians förslag innebär att denna möjlighet skulle falla bort.

Såsom flera remissinstanser har framhållit skulle emellertid promemoriaförslaget i denna del medföra en försämring för svenska intressen i förhållande till vad som nu gäller. Det kan nämligen tänkas uppkomma fall där en utländsk förädlare utan anknytning till någon konventionsstat inte vill ställa en växtsort till svenska odlares förfogande, om han inte får växtförädlarrätt här i landet. Om det skulle vara fråga om en sort som är av stort intresse för svensk folkförsörjning eller för den svenska växtodlingen, skulle icke obetydliga nackdelar kunna uppstå för vårt land. Det är därför enligt min mening i hög grad önskvärt att även i framtiden ha en ordning som gör det möjligt för utländska förädlare att i sådana fall få växtförädlarrätt i Sverige.

Enligt min mening bör det åsyftade resultatet kunna uppnås genom att det nuvarande bemyndigandet också i det nu berörda hänseendet ersätts med en direkt tillämplig lagregel. Såsom har anförts i promemorian kan det dock inte anses lämpligt att ge denna regel ett innehåll som helt svarar mot det nuvarande bemyndigandet för regeringen att förordna om att växtförädlarrätt får meddelas under förutsättning av ömsesidighet eller om det är av betydande allmänt intresse. En direkt tillämplig lagregel bör nämligen klarare ange under vilka förutsättningar som den får tillämpas. Jag förordar därför att regeln ges den utformningen att växtförädlarrätt får förvärvas i de nu avsedda fallen, om det är av betydande intresse för svensk folkförsörjning eller för den svenska växtodlingen. Det får sedan i vanlig ordning ankomma på den rättstillämpande myndigheten att pröva om dessa förutsättningar är uppfyllda. Med hänsyn till karaktären av denna prövning bör den ankomma på regeringen.

Prioritet

Den som söker skydd i Sverige kan under vissa förutsättningar få prioritet från en tidigare ansökan i annan stat. Regeringen har i 5 § växtförädlarrättslagen bemyndigats att förordna att ansökan om skydd för en växtsort, som tidigare har angetts i ansökan om skydd i utlandet, skall när det gäller kravet på nyhet anses gjord samtidigt med den utländska ansökningen, om

sökanden begär det. I ett sådant förordnande skall de närmare villkoren för prioritet anges.

Växtförädlarrättslagen innehåller sålunda i sin nuvarande lydelse inte några bestämmelser om villkoren för att någon skall få åtnjuta prioritet, fränsett förutsättningen att prioritet får grundas endast på en tidigare ansökan om skydd utomlands. I stället bemyndigas regeringen i lagen att föreskriva villkoren för prioritet. Dessa villkor finns f. n. i växtförädlarrättskungörelsen. De grundläggande villkoren för prioritet är viktiga materiellrättsliga regler. I promemorian anförts att sådana regler enligt den nya regeringsformen skall anges i lag. Enligt promemorian bör därför föreskriften om den tid inom vilken prioritet får åtnjutas och bestämmelserna om vilka tidigare ansökningar som får utgöra grund för prioritet föras över från växtförädlarrättskungörelsen till växtförädlarrättslagen. Övriga förutsättningar bör emellertid enligt promemorian liksom hittills kunna regleras i växtförädlarrättskungörelsen.

Promemorians förslag i detta avseende har inte berörts av remissinstanserna. Jag instämmer i att de grundläggande villkoren för prioritet är viktiga materiellrättsliga regler och att sådana regler enligt regeringsformen skall anges i lag. Jag anser därför att promemorians förslag till lagändringar på denna punkt bör genomföras. Föreskriften om den tid inom vilken prioritet får åtnjutas och bestämmelserna om vilka tidigare ansökningar som får utgöra grund för prioritet bör därför flyttas från växtförädlarrättskungörelsen till växtförädlarrättslagen. Jag delar den uppfattning som har kommit till uttryck i promemorian att övriga förutsättningar för prioritet liksom hittills bör kunna regleras i växtförädlarrättskungörelsen.

6 Upprättat lagförslag

I enlighet med vad jag nu har anført har inom justitiedepartementet upprättats förslag till lag om ändring i växtförädlarrättslagen (1971:392).

Förslaget bör fogas till regeringsprotokollet i detta ärende som *bilaga 4*.

7 Specialmotivering

1 §

I denna paragraf anges växtförädlarrättens objekt, dvs. vilka växtsorter som kan skyddas. I paragrafens nu gällande lydelse föreskrivs att lagen är tillämplig på växtsort tillhörande sådant växtsläkte eller sådan växtart som regeringen bestämmer. I en bilaga till växtförädlarrättskungörelsen anges dessa växtsläkten och växtarter.

Av de skäl som har anförts i den allmänna motiveringen (avsnitt 5.3) bör avgränsningen av växtförädlarrättens objekt anges i själva lagen. I paragra-

fen föreskrivs därför att lagen är tillämplig på växtsorter som tillhör de växtsläkten eller växtarter som anges i bilaga till lagen. Bilagan flyttas alltså från kungörelsen till lagen.

I bilagan har gjorts vissa ändringar i enlighet med förslag från statens växtsortnämnd. Sålunda har under en ny rubrik "skogsträd" tagits upp växtsläktet *Salix*, vilket omfattar pil, vide och sälg. Dessa växtarter bedöms kunna användas för energiproduktion i form av s. k. energiskogar. Vidare har sojaböna, som f. n. är upptagen under rubriken "jordbruksväxter", tagits in även under rubriken "trädgårdsväxter". Slutligen har gjorts några korrigeringar av namngivningen på vissa arter som redan är upptagna i bilagan.

2 §

I denna paragraf anges växtförädlarrättens subjekt, dvs. vem som kan få växtförädlarrätt.

Växtförädlarrätt kan enligt paragrafen erhållas av förädlare som har framställt en växtsort i Sverige eller av deras rättsinnehavare. Beträffande sort som har framställts utomlands får sådan rätt förvärfvas av den som är svensk medborgare eller har hemvist i Sverige eller av sådan förädlares rättsinnehavare (2 § första och andra styckena). Dessa bestämmelser har inte ändrats.

Regeringen har i tredje stycket bemyndigats att under vissa förutsättningar förordna att växtförädlarrätt får förvärfvas för sorter som har framställts utomlands av annan än den som är svensk medborgare eller har hemvist i Sverige. Sådant förordnande får meddelas i den mån det är nödvändigt för att Sverige skall uppfylla sina förpliktelser enligt överenskommelser med andra stater. Förordnande får också meddelas i andra fall under förutsättning av ömsesidighet eller om det är av betydande allmänt intresse. Förordnande i detta avseende finns i 2 § växtförädlarrättskungörelsen. Växtförädlarrätt får sålunda förvärfvas också av förädlare som har framställt en växtsort i en främmande stat som är ansluten till 1961 års växtförädlarrättskonvention eller av deras rättsinnehavare. Sådan rätt får vidare förvärfvas av förädlare som är medborgare i eller har hemvist i en konventionsstat och som i annat fall har framställt en växtsort utomlands eller av sådana förädlares rättsinnehavare.

I paragrafen har som ett nytt tredje stycke tagits in bestämmelser om att växtförädlarrätt under vissa förutsättningar får förvärfvas i två fall, utöver vad som anges i första och andra styckena. Växtförädlarrätt får enligt det nya tredje stycket också förvärfvas av förädlare som har framställt en växtsort i en främmande stat som är ansluten till 1961 års växtförädlarrättskonvention eller av sådana förädlares rättsinnehavare. Vidare får växtförädlarrätt förvärfvas av förädlare som är medborgare eller har hemvist i en sådan stat och som i annat fall än som nyss sagts har framställt en växtsort utomlands eller av sådana förädlares rättsinnehavare. En stat kan vara

ansluten till växtförädlarrättskonventionen antingen i dess lydelse enligt 1961 års text och 1972 års tilläggsakt eller i dess lydelse enligt 1978 års konventionstext.

Vidare har i paragrafen som ett nytt fjärde stycke tagits in en bestämmelse som ger möjlighet för utländska förädlare att under vissa förutsättningar få växtförädlarrätt i Sverige även i fall som inte omfattas av första, andra eller tredje stycket. Som förutsättning gäller att regeringen i ett enskilt fall finner att det är av betydande intresse för svensk folkförsörjning eller för den svenska växtodlingen. Denna bestämmelse bör tillämpas restriktivt. Det torde t.ex. vara uteslutet att tillämpa bestämmelsen på prydnadsväxter.

3 §

I denna paragraf regleras de allmänna förutsättningarna för att skydd skall kunna meddelas för en växtsort. De grundläggande förutsättningarna för skydd, att sorten skiljer sig från varje annan redan känd sort samt att den är likformig och beständig, anges i paragrafens första stycke. I andra stycket regleras när en annan sort skall anses känd. Dessa stycken har inte ändrats.

Enligt tredje stycket får registrering av en sort inte ske, om växtmaterial av sorten har förts i handeln på visst sätt före registreringsansökningen. Registrering får sålunda inte ske, om växtmaterial av sorten med samtycke av förädlaren eller dennes rättsinnehavare yrkesmässigt har förts i handeln i Sverige före dagen för registreringsansökningen. Registrering får inte heller ske om växtmaterial på sådant sätt har förts i handeln utomlands mer än fyra år före dagen för registreringsansökningen. Av skäl som har anförts i den allmänna motiveringen (avsnitt 5.1) görs i den nya texten skillnad mellan å ena sidan vin, fruktträd, skogsträd, prydnadsträd och deras grundstammar och å andra sidan andra växtarter. Beträffande förstnämnda grupp har fyraårsfristen förlängts till sex år, medan fristen är oförändrad för övriga växtarter.

Statens utsädeskontroll (SUK) föreslår en redaktionell ändring i fråga om nyhetskravet i första stycket 1. För att uppnå en mer exakt överensstämmelse med konventionens artikel 6.1.a bör punkten enligt SUK ges följande avfattning: *”genom ett eller flera viktiga kännetecken tydligt skiljer sig från annan sort som blivit känd före dagen för registreringsansökningen”*. SUK anför att effekten av flera viktiga kännetecken kan adderas och ge en tydlig skillnad, även om inte något av dem var för sig är tillräckligt för att särskilja sorten.

I anledning av detta remissyttrande kan anföras följande. Det är visserligen riktigt att uttrycket *”ett eller flera viktiga kännetecken”* används i konventionstexten (art. 6.1.a). Konventionstexten ändrades emellertid inte på denna punkt vid 1978 års revision och denna lydelse fanns sålunda redan i 1961 års text på vilken den svenska lagstiftningen bygger. Därtill

kommer att den föreslagna ändringen av lagtexten knappast löser det problem som SUK pekar på. Det har sålunda ansetts att nyhetskravet är uppfyllt om den nya sorten skiljer sig från tidigare kända sorter genom flera kännetecken som visserligen inte var för sig är tillräckligt viktiga för att nyhetskravet skall anses uppfyllt men som tagna tillsammans visar att en tydlig skillnad föreligger mellan sorterna. Det är tveksamt om den av SUK föreslagna lagtexten ger uttryck för denna princip. SUK:s förslag skulle snarast leda till att nyhetskravet anses uppfyllt endast om varje kännetecken för sig är viktigt. Mot bakgrund härav har lagtexten inte ändrats på denna punkt.

5 §

Denna paragraf innehåller bestämmelser om rätt att räkna prioritet från tidigare ansökan om växtförädlarrätt.

Paragrafen utgör en fullmaktsbestämmelse som ger regeringen rätt att bestämma under vilka förutsättningar en ansökan om registrering i Sverige av växtförädlarrätt för en växtsort som tidigare har angivits i ansökan om skydd i utlandet får åtnjuta prioritet från den utländska ansökningen. Av skäl som har anförts i den allmänna motiveringen (avsnitt 5.3) måste de grundläggande bestämmelserna om prioritet anges i själva lagen. Paragrafen innehåller därför i sin nya lydelse de grundläggande materiella villkoren för att prioritet skall få åtnjutas.

I första stycket första meningen regleras rätten att åtnjuta prioritet från tidigare ansökan om skydd i stat som är ansluten till växtförädlarrättskonventionen. Om en växtsort har angivits i en ansökan om skydd i en sådan stat och registrering av växtsorten söks i Sverige inom tolv månader från den dag då ansökningen gjordes i den främmande staten, skall ansökningen i Sverige anses gjord samtidigt med ansökningen i den främmande staten när det gäller kravet på nyhet (3 § första stycket 1 och tredje stycket). Som förutsättning för att prioritet skall få åtnjutas gäller att sökanden yrkar det.

I första stycket andra meningen behandlas möjligheten att grunda prioritet på en ansökan om skydd som inte avser en stat som är ansluten till växtförädlarrättskonventionen. Som förutsättning för att prioritet skall få åtnjutas i dylika fall krävs att motsvarande prioritet från svensk ansökan medges där den ifrågavarande ansökningen har gjorts. Vidare krävs att lagstiftningen där i huvudsak överensstämmer med konventionen. Vad som främst kommer i blickpunkten vid denna bedömning är reglerna om lika behandling av inhemska och utländska sökande.

För det fall att en ansökan om skydd för en växtsort görs i skilda länder, skall enligt konventionen (art. 12.1) tolv månadersfristen för prioritet räknas från den dag då den första ansökningen gavs in. Enligt bestämmelsen skall ansökningsdagen inte räknas in i fristen. Någon motsvarande författningsbestämmelse finns inte i svensk rätt. En bestämmelse med denna innebörd har tagits in som en tredje mening i första stycket.

Andra stycket första meningen innehåller ett bemyndigande för regeringen att föreskriva i vilken ordning prioritetsyrkande skall framställas och vilka handlingar som skall ges in till stöd för yrkandet. Regeringen bemyndigas att delegera rätten att utfärda föreskrifter i de nu nämnda hänseendena. Enligt andra meningen får prioritet inte åtnjutas, om de föreskrifter som har utfärdats med stöd av bemyndigandet inte iakttas.

8 §

Denna paragraf innehåller bestämmelser om sortbenämningar.

Enligt paragrafen i dess nu gällande lydelse får en sortbenämning inte godtas, om den består av enbart siffror. I 1978 års konventionstext föreskrivs emellertid att en sortbenämning som består av enbart siffror är tillåten, om det är allmänt tillämpad praxis att beteckna sorten på detta sätt.

Som har anförts i den allmänna motiveringen (avsnitt 5.1) ger visserligen 13 § växtförädlarrättskungörelsen statens växtsortnämnd möjligheter att godta en sortbenämning som består enbart av siffror. Detta gäller emellertid bara om benämningen avser en sort beträffande vilken sådan praxis föreligger utomlands och benämningen har registrerats eller sökts registrerad för ifrågavarande växtsort i någon annan konventionsstat än Sverige. För att svensk rätt skall stå i full överensstämmelse med den reviderade konventionen har andra stycket 1 i förevarande paragraf ändrats så att en sortbenämning som består av enbart siffror får godtas, såvida det är fast praxis att beteckna den ifrågavarande sorten på detta sätt.

21 §

I denna paragraf regleras skyddstidens längd.

Enligt paragrafen i dess nu gällande lydelse kan växtförädlarrätt upprätthållas under 15 år räknat från ingången av året efter det då beslutet om registrering vann laga kraft. Såvitt gäller vin, fruktträd och deras grundstammar, skogsträd och prydnadsträd kan växtförädlarrätten dock upprätthållas under 18 år från nämnda dag. Av skäl som har anförts i den allmänna motiveringen (avsnitt 5.2) har skyddstiden förlängts till 20 år för alla växtsläkten och växtarter.

Ikraftträdandebestämmelsen

Den föreslagna ändringen i 3 § måste träda i kraft samma dag som 1978 års konventionstext träder i kraft för Sveriges del. Det finns inte någon anledning att låta övriga lagändringar träda i kraft vid annan tidpunkt. Det bör därför ankomma på regeringen att bestämma tidpunkten för lagändringarnas ikraftträdande.

8 Hemställan

Jag hemställer att lagrådets yttrande inhämtas över förslaget till lag om ändring i växtförädlarrättslagen (1971: 392).

9 Beslut

Regeringen beslutar i enlighet med föredragandens hemställan.

Internationell konvention för skydd av växtförädlingsprodukter

upprättad i Genève den 2 december 1961, reviderad i
Genève den 10 november 1972 och den 23 oktober 1978

Convention Internationale pour la Protection des Obtentions Végétales

du 2 décembre 1961
révisée à Genève le 10 novembre 1972 et le
23 octobre 1978

Table des Matières

Préambule

Article

- premier: Objet de la Convention; constitution d'une Union; siège de l'Union
- Article 2: Formes de protection
- Article 3: Traitement national; réciprocité
- Article 4: Genres et espèces botaniques qui doivent ou peuvent être protégés
- Article 5: Droits protégés; étendue de la protection
- Article 6: Conditions requises pour bénéficier de la protection
- Article 7: Examen officiel des variétés; protection provisoire
- Article 8: Durée de la protection
- Article 9: Limitation de l'exercice des droits protégés
- Article 10: Nullité et déchéance des droits protégés
- Article 11: Libre choix de l'Etat de l'Union dans lequel la première demande est déposée; demandes dans d'autres Etats de l'Union; indépendance de la protection dans différents Etats de l'Union
- Article 12: Droit de priorité
- Article 13: Dénomination de la variété
- Article 14: Protection indépendante des mesures réglementant la production, le contrôle et la commercialisation
- Article 15: Organes de l'Union
- Article 16: Composition du Conseil; nombre de voix
- Article 17: Observateurs admis aux réunions du Conseil
- Article 18: Président et vice-présidents du Conseil
- Article 19: Sessions du Conseil

International Convention for the Protection of New Varieties of Plants

of December 2, 1961,
as revised at Geneva on November 10,
1972, and on October 23, 1978

Table of contents

Preamble

- Article 1: Purpose of the Convention; Constitution of a Union; Seat of the Union
- Article 2: Forms of Protection
- Article 3: National Treatment; Reciprocity
- Article 4: Botanical Genera and Species Which Must or May be Protected
- Article 5: Rights Protected; Scope of Protection
- Article 6: Conditions Required for Protection
- Article 7: Official Examination of Varieties; Provisional Protection
- Article 8: Period of Protection
- Article 9: Restrictions in the Exercise of Rights Protected
- Article 10: Nullity and Forfeiture of the Rights Protected
- Article 11: Free Choice of the Member State in Which the First Application is Filed; Application in Other Member States; Independence of Protection in Different Member States
- Article 12: Right of Priority
- Article 13: Variety Denomination
- Article 14: Protection Independent of Measures Regulating Production, Certification and Marketing
- Article 15: Organs of the Union
- Article 16: Composition of the Council; Votes
- Article 17: Observers in Meetings of the Council
- Article 18: President and Vice-Presidents of the Council
- Article 19: Sessions of the Council

Internationales Übereinkommen zum Schutz von Pflanzenzüchtungen

vom 2. Dezember 1961.
revidiert in Genf am 10. November 1972
und am 23. Oktober 1978

Inhaltsverzeichnis**Präambel**

- Artikel 1: Zweck des Übereinkommens; Bildung eines Verbands; Sitz des Verbands
 Artikel 2: Schutzrechtsformen
 Artikel 3: Inländerbehandlung; Gegenseitigkeit
 Artikel 4: Botanische Gattungen und Arten, die geschützt werden müssen oder können
 Artikel 5: Inhalt des Schutzrechts; Schutzzumfang
 Artikel 6: Schutzvoraussetzungen
 Artikel 7: Amtliche Prüfung von Sorten, vorläufiger Schutz
 Artikel 8: Schutzdauer
 Artikel 9: Beschränkungen in der Ausübung des Züchterrechts
 Artikel 10: Nichtigkeit und Aufhebung des Züchterrechts
 Artikel 11: Freie Wahl des Verbandstaats, in dem die erste Anmeldung eingereicht wird; Anmeldungen in anderen Verbandsstaaten; Unabhängigkeit des Schutzes in verschiedenen Verbandsstaaten
 Artikel 12: Priorität
 Artikel 13: Sortenbezeichnung
 Artikel 14: Unabhängigkeit des Schutzes von Massnahmen zur Regelung der Erzeugung, der Überwachung und des gewerbsmässigen Vertriebs
 Artikel 15: Organe des Verbands
 Artikel 16: Zusammensetzung des Rates; Abstimmungen
 Artikel 17: Beobachter in Sitzungen des Rates
 Artikel 18: Präsident und Vizepräsidenten des Rates
 Artikel 19: Tagungen des Rates

Internationell konvention för skydd av växtförädlingsprodukter

upprättad i Paris den 2 december 1961.
reviderad i Genève den 10 november 1972
och den 23 oktober 1978

Innehållsförteckning**Preamble**

- Artikel 1: Konventionens ändamål; upprättandet av en union; unionens säte
 Artikel 2: Skyddsformer
 Artikel 3: Nationell behandling; reciprocitet
 Artikel 4: Växtsläkten och växtarter som skall eller får skyddas
 Artikel 5: Skyddade rättigheter; skyddets omfattning
 Artikel 6: Villkor för skydd
 Artikel 7: Officiell prövning av sorter; provisoriskt skydd
 Artikel 8: Skyddstid
 Artikel 9: Begränsning i utövningen av den skyddade rätten
 Artikel 10: Ogiltighet och upphävande av skyddsramen
 Artikel 11: Fritt val av den unionsstat i vilken första ansökan ges in; ansökningar i andra unionsstater; skyddets oberoende i olika unionsstater
 Artikel 12: Prioritetsrätten
 Artikel 13: Sortbenämning
 Artikel 14: Skydd oberoende av åtgärder för reglering av produktion, kontroll eller handel
 Artikel 15: Unionens organ
 Artikel 16: Rådets sammansättning; röstning
 Artikel 17: Observatörer vid rådets sammanträden
 Artikel 18: Ordförande och vice ordförande
 Artikel 19: Rådets sammanträden

Article 20:	Règlement intérieur du Conseil; règlement administratif et financier de l'Union	Article 20:	Rules of Procedure of the Council; Administrative and Financial Regulations of the Union
Article 21:	Missions du Conseil	Article 21:	Tasks of the Council
Article 22:	Majorités requises pour les décisions du Conseil	Article 22:	Majorities Required for Decisions of the Council
Article 23:	Missions du Bureau de l'Union; responsabilités du Secrétaire général; nomination des fonctionnaires	Article 23:	Tasks of the Office of the Union; Responsibilities of the Secretary-General; Appointment of Staff
Article 24:	Statut juridique	Article 24:	Legal Status
Article 25:	Vérification des comptes	Article 25:	Auditing of the Accounts
Article 26:	Finances	Article 26:	Finances
Article 27:	Revision de la Convention	Article 27:	Revision of the Convention
Article 28:	Langues utilisées par le Bureau et lors des réunions du Conseil	Article 28:	Languages Used by the Office and in Meetings of the Council
Article 29:	Arrangements particuliers pour la protection des obtentions végétales	Article 29:	Special Agreements for the Protection of New Varieties of Plants
Article 30:	Application de la Convention sur le plan national; accords particuliers pour l'utilisation en commun de services chargés de l'examen	Article 30:	Implementation of the Convention on the Domestic Level; Contracts on the Joint Utilisation of Examination Services
Article 31:	Signature	Article 31:	Signature
Article 32:	Ratification, acceptation ou approbation; adhésion	Article 32:	Ratification, Acceptance or Approval; Accession
Article 33:	Entrée en vigueur; impossibilité d'adhérer aux textes antérieurs	Article 33:	Entry Into Force; Closing of Earlier Texts
Article 34:	Relations entre Etats liés par des textes différents	Article 34:	Relations Between States Bound by Different Texts
Article 35:	Communications concernant les genres et espèces protégés; renseignements à publier	Article 35:	Communications Concerning the Genera and Species Protected; Information to be Published
Article 36:	Territoires	Article 36:	Territories
Article 37:	Dérogation pour la protection sous deux formes	Article 37:	Exceptional Rules for Protection Under Two Forms
Article 38:	Limitation transitoire de l'exigence de nouveauté	Article 38:	Transitional Limitation of the Requirement of Novelty
Article 39:	Maintien des droits acquis	Article 39:	Preservation of Existing Rights
Article 40:	Réserves	Article 40:	Reservations
Article 41:	Durée et dénonciation de la Convention	Article 41:	Duration and Denunciation of the Convention
Article 42:	Langues; fonctions du dépositaire	Article 42:	Languages; Depositary Functions

Artikel 20:	Geschäftsordnung des Rates; Verwaltungs- und Finanzordnung des Verbands	Artikel 20:	Rådets arbetsordning; unionens administrativa och finansiella reglemente
Artikel 21:	Aufgaben des Rates	Artikel 21:	Rådets uppgifter
Artikel 22:	Erforderliche Mehrheiten für die Beschlüsse des Rates	Artikel 22:	Majoritet som krävs för rådets beslut
Artikel 23:	Aufgaben des Verbandsbüros; Verantwortung des Generalsekretärs; Ernennung der Bediensteten	Artikel 23:	Unionens byrås uppgifter; generalsekreterarens åligganden; anställning av personal
Artikel 24:	Rechts- und Geschäftsfähigkeit	Artikel 24:	Rättslig ställning
Artikel 25:	Rechnungsprüfung	Artikel 25:	Revision
Artikel 26:	Finanzen	Artikel 26:	Finanser
Artikel 27:	Revision des Übereinkommens	Artikel 27:	Revision av konventionen
Artikel 28:	Vom Büro und in Sitzungen des Rates benutzte Sprachen	Artikel 28:	Språk som används av byrån och vid rådets sammanträden
Artikel 29:	Besondere Abmachungen zum Schutz von Pflanzenzüchtungen	Artikel 29:	Särskilda överenskommelser för skydd av växtförädlingsprodukter
Artikel 30:	Anwendung des Übereinkommens im innerstaatlichen Bereich; Vereinbarungen über die gemeinsame Inanspruchnahme von Prüfungsstellen	Artikel 30:	Tillämpning av konventionen i nationell rätt; särskilda avtal om gemensamt utnyttjande av provningsinstitutioner
Artikel 31:	Unterzeichnung	Artikel 31:	Undertecknande
Artikel 32:	Ratifikation, Annahme oder Genehmigung; Beitritt	Artikel 32:	Ratifikation, antagande eller godkännande; anslutning
Artikel 33:	Inkrafttreten; Unmöglichkeit früheren Fassungen beizutreten	Artikel 33:	Ikraftträdande; stängning av tidigare texter
Artikel 34:	Beziehungen zwischen Staaten, die durch unterschiedliche Fassungen gebunden sind	Artikel 34:	Förhållandet mellan stater bundna av olika texter
Artikel 35:	Mitteilungen über die schutzfähigen Gattungen und Arten; zu veröffentlichende Informationen	Artikel 35:	Meddelande rörande de växtsläkten och växtarter som skyddas; upplysningar som skall publiceras
Artikel 36:	Hoheitsgebiete	Artikel 36:	Områden
Artikel 37:	Ausnahmeregelung für den Schutz unter zwei Schutzrechtsformen	Artikel 37:	Undantagsbestämmelser för skydd i två former
Artikel 38:	Vorübergehende Einschränkung des Erfordernisses der Neuheit	Artikel 38:	Övergångsvis gällande inskränkning i nyhetskravet
Artikel 39:	Aufrechterhaltung wohlerbobener Rechte	Artikel 39:	Upprätthållande av äldre rättigheter
Artikel 40:	Vorbehalte	Artikel 40:	Förbehåll
Artikel 41:	Dauer und Kündigung des Übereinkommens	Artikel 41:	Konventionens varaktighet; uppsägning av konventionen
Artikel 42:	Sprachen; Wahrnehmung der Verwahreraufgaben	Artikel 42:	Språk; depositariens uppgifter

LES PARTIES CONTRACTANTES.

Considérant que la Convention internationale pour la protection des obtentions végétales du 2 décembre 1961 modifiée par l'Acte additionnel du 10 novembre 1972 s'est avérée un instrument de valeur pour la coopération internationale en matière de protection du droit des obtenteurs;

Réaffirmant les principes figurant dans le préambule de la Convention, selon lesquels:

a) elles sont convaincues de l'importance que revêt la protection des obtentions végétales tant pour le développement de l'agriculture sur leur territoire que pour la sauvegarde des intérêts des obtenteurs,

b) elles sont conscientes des problèmes particuliers que soulèvent la reconnaissance et la protection du droit de l'obteneur et notamment des limitations que peuvent imposer au libre exercice d'un tel droit les exigences de l'intérêt public,

c) elles considèrent qu'il est hautement souhaitable que ces problèmes auxquels de très nombreux Etats accordent une légitime importance soient résolus par chacun d'eux conformément à des principes uniformes et clairement définis;

Considérant que le concept de la protection des droits des obtenteurs a pris une grande importance dans beaucoup d'Etats qui n'ont pas encore adhéré à la Convention;

Considérant que certaines modifications dans la Convention sont nécessaires pour faciliter l'adhésion de ces Etats à l'Union;

Considérant que certaines dispositions concernant l'administration de l'Union créée par la Convention doivent être amendées à la lumière de l'expérience;

Considérant que la meilleure façon d'atteindre ces objectifs est de reviser à nouveau la Convention;

Sont convenues de ce qui suit:

Article premier

Objet de la Convention; constitution d'une Union; siège de l'Union

1) La présente Convention a pour objet de reconnaître et d'assurer un droit à l'obteneur

THE CONTRACTING PARTIES

Considering that the International Convention for the Protection of New Varieties of Plants of December 2, 1961, amended by the Additional Act of November 10, 1972, has proved a valuable instrument for international cooperation in the field of the protection of the rights of the breeders,

Reaffirming the principles contained in the Preamble to the Convention to the effect that:

(a) they are convinced of the importance attaching to the protection of new varieties of plants not only for the development of agriculture in their territory but also for safeguarding the interests of breeders,

(b) they are conscious of the special problems arising from the recognition and protection of the rights of breeders and particularly of the limitations that the requirements of the public interest may impose on the free exercise of such a right,

(c) they deem it highly desirable that these problems, to which very many States rightly attach importance, should be resolved by each of them in accordance with uniform and clearly defined principles,

Considering that the idea of protecting the rights of breeders has gained general acceptance in many States which have not yet acceded to the Convention,

Considering that certain amendments in the Convention are necessary in order to facilitate the joining of the Union by these States,

Considering that some provisions concerning the administration of the Union created by the Convention require amendment in the light of experience,

Considering that these objectives may be best achieved by a new revision of the Convention,

Have agreed as follows:

Article 1

Purpose of the Convention; Constitution of a Union; Seat of the Union

(1) The purpose of this Convention is to recognise and to ensure to the breeder of a

DIE VERTRAGSSTAATEN

In der Erwägung, dass das Internationale Übereinkommen zum Schutz von Pflanzenzüchtungen vom 2. Dezember 1961 in der durch die Zusatzakte vom 10. November 1972 geänderten Fassung sich als wertvolles Instrument für die internationale Zusammenarbeit auf dem Gebiet des Schutzes von Züchterrechten erwiesen hat,

Erneut die in der Präambel des Übereinkommens enthaltenen Grundsätze bekräftigend, wonach

a) sie von der Bedeutung überzeugt sind, die dem Schutz neuer Pflanzensorten sowohl für die Entwicklung der Landwirtschaft in ihrem Hoheitsgebiet als auch für die Wahrung der Interessen der Züchter zukommt,

b) sie sich der besonderen Probleme, die die Zuerkennung und der Schutz des Züchterrechts aufwerfen und insbesondere der Beschränkungen, die die Erfordernisse des öffentlichen Interesses der freien Ausübung eines solchen Rechtes auferlegen können, bewusst sind,

c) sie es für höchst wünschenswert halten, dass diese Probleme, denen sehr viele Staaten berechnete Bedeutung beimessen, von jedem dieser Staaten nach einheitlichen und klar umrissenen Grundsätzen gelöst werden,

In der Erwägung, dass der Gedanke des Schutzes von Züchterrechten grosse Bedeutung in vielen Staaten gewonnen hat, die dem Übereinkommen noch nicht beigetreten sind,

In der Erwägung, dass bestimmte Änderungen in dem Übereinkommen erforderlich sind, um diesen Staaten den Beitritt zum Verband zu erleichtern,

In der Erwägung, dass einzelne Bestimmungen über die Verwaltung des durch das Übereinkommen geschaffenen Verbands im Licht der Erfahrungen änderungsbedürftig sind,

In der Erwägung, dass diese Ziele am besten durch die erneute Revision des Übereinkommens erreicht werden können,

Haben folgendes vereinbart:

Artikel 1

Zweck des Übereinkommens; Bildung eines Verbands; Sitz des Verbands

(1) Zweck dieses Übereinkommens ist es, dem Züchter einer neuen Pflanzensorte oder

DE FÖRDRAGSSLUTANDE STATERNA

som anser att konventionen för skydd av växtförädlingsprodukter den 2 december 1961 i dess lydelse enligt tilläggsakten den 10 november 1972 har visat sig vara ett värdefullt instrument för internationellt samarbete i fråga om skyddet för förädlarnas rättigheter;

som på nytt bekräftar de principer som anges i preambeln till konventionen, enligt vilka:

a) de är övertygade om den betydelse som skyddet av växtförädlingsprodukter har såväl för jordbrukets utveckling inom deras områden som för tillvaratagandet av förädlarnas intressen,

b) de är medvetna om de särskilda problem som uppstår till följd av erkännande av och skydd för förädlarens rätt, och särskilt om de begränsningar av det fria utövandet av denna rätt som kan vara nödvändiga i det allmänna intresse,

c) de anser att det är i hög grad önskvärt att dessa problem, som ett mycket stort antal stater med rätta anser vara viktiga, löses av var och en av dem i överensstämmelse med enhetliga och klart angivna principer;

som anser att principen om ett skydd för förädlarnas rättigheter har fått stor betydelse i många stater som ännu inte har anslutit sig till konventionen;

som anser att vissa ändringar i konventionen är nödvändiga för att underlätta för dessa stater att bli medlemmar i unionen;

som anser att vissa bestämmelser rörande administrationen av den union som har upprättats genom konventionen bör ändras mot bakgrund av de erfarenheter som har erhållits;

som anser att det bästa sättet att uppnå dessa mål är att på nytt revidera konventionen;

har överenskommit om följande:

Artikel 1

Konventionens ändamål; upprättandet av en union; unionens säte

1. Ändamålet med denna konvention är att tillerkänna och tillförsäkra förädlaren av en

d'une variété végétale nouvelle ou à son ayant cause (désigné ci-après par l'expression « l'obteneur ») dans des conditions définies ci-après.

2) Les Etats parties à la présente Convention (ci-après dénommés « Etats de l'Union ») constituent entre eux une Union pour la protection des obtentions végétales.

3) Le siège de l'Union et de ses organes permanents est fixé à Genève.

Article 2

Formes de protection

1) Chaque Etat de l'Union peut reconnaître le droit de l'obteneur prévu par la présente Convention par l'octroi d'un titre de protection particulier ou d'un brevet. Toutefois, un Etat de l'Union dont la législation nationale admet la protection sous ces deux formes ne doit prévoir que l'une d'elles pour un même genre ou une même espèce botanique.

2) Chaque Etat de l'Union peut limiter l'application de la présente Convention à l'intérieur d'un genre ou d'une espèce aux variétés ayant un système particulier de reproduction ou de multiplication ou une certaine utilisation finale.

Article 3

Traitement national; réciprocité

1) Les personnes physiques et morales ayant leur domicile ou siège dans un des Etats de l'Union jouissent, dans les autres Etats de l'Union, en ce qui concerne la reconnaissance et la protection du droit de l'obteneur, du traitement que les lois respectives de ces Etats accordent ou accorderont par la suite à leur nationaux, le tout sans préjudice des droits spécialement prévus par la présente Convention et sous réserve de l'accomplissement des conditions et formalités imposées aux nationaux.

2) Les nationaux des Etats de l'Union n'ayant ni domicile ni siège dans un de ces Etats jouissent également des mêmes droits, sous réserve de satisfaire aux obligations qui peuvent leur être imposées en vue de per-

new plant variety or to his successor in title (both hereinafter referred to as "the breeder") a right under the conditions hereinafter defined.

(2) The States parties to this Convention (hereinafter referred to as "the member States of the Union") constitute a Union for the Protection of New Varieties of Plants.

(3) The seat of the Union and its permanent organs shall be at Geneva.

Article 2

Forms of Protection

(1) Each member State of the Union may recognise the right of the breeder provided for in this Convention by the grant either of a special title of protection or of a patent. Nevertheless, a member State of the Union whose national law admits of protection under both these forms may provide only one of them for one and the same botanical genus or species.

(2) Each member State of the Union may limit the application of this Convention within a genus or species to varieties with a particular manner of reproduction or multiplication, or a certain end-use.

Article 3

National Treatment; Reciprocity

(1) Without prejudice to the rights specially provided for in this Convention, natural and legal persons resident or having their registered office in one of the member States of the Union shall, in so far as the recognition and protection of the right of the breeder are concerned, enjoy in the other member States of the Union the same treatment as is accorded or may hereafter be accorded by the respective laws of such States to their own nationals, provided that such persons comply with the conditions and formalities imposed on such nationals.

(2) Nationals of member States of the Union not resident or having their registered office in one of those States shall likewise enjoy the same rights provided that they fulfil such obligations as may be imposed on them for

seinem Rechtsnachfolger (beide im folgenden als "Züchter" bezeichnet) unter den nachstehend festgelegten Bedingungen ein Recht zuerkennen und zu sichern.

(2) Die Vertragsstaaten dieses Übereinkommens (im folgenden als "Verbandsstaaten" bezeichnet) bilden untereinander einen Verband zum Schutz von Pflanzenzüchtungen.

(3) Als Sitz des Verbands und seiner ständigen Organe wird Genf bestimmt.

Artikel 2

Schutzrechtsformen

(1) Jeder Verbandsstaat kann das in diesem Übereinkommen vorgesehene Züchterrecht durch die Gewährung eines besonderen Schutzrechts oder eines Patents zuerkennen. Jedoch darf ein Verbandsstaat, dessen innerstaatliches Recht den Schutz in diesen beiden Formen zulässt, nur eine von ihnen für dieselbe botanische Gattung oder Art vorsehen.

(2) Jeder Verbandsstaat kann die Anwendung dieses Übereinkommens innerhalb einer Gattung oder Art auf Sorten mit einem bestimmten Vermehrungssystem oder einer bestimmten Endnutzung beschränken.

Artikel 3

Inländerbehandlung; Gegenseitigkeit

(1) Natürliche und juristische Personen, die ihren Wohnsitz oder Sitz in einem Verbandsstaat haben, genießen in den anderen Verbandsstaaten in bezug auf die Zuerkennung und den Schutz des Züchterrechts die Behandlung, die nach den Rechtsvorschriften dieser Staaten deren eigene Staatsangehörige gegenwärtig oder künftig genießen, und zwar unbeschadet der in diesem Übereinkommen besonderes vorgesehenen Rechte und unter dem Vorbehalt, dass sie die Bedingungen und Förmlichkeiten erfüllen, die den eigenen Staatsangehörigen auferlegt werden.

(2) Angehörige der Verbandsstaaten, die weder ihren Wohnsitz noch ihren Sitz in einem dieser Staaten haben, genießen ebenfalls die gleichen Rechte, sofern sie den Verpflichtungen nachkommen, die ihnen ge-

ny växtsort eller dennes rättssinnehavare (i det följande benämnd "förädlaren") en rätt på de villkor som anges i det följande.

2. De stater, som är parter i denna konvention (i det följande benämnda "unionsstater"), bildar en union för skydd av växtförädlingsprodukter.

3. Unionen och dess permanenta organ har sitt säte i Genève.

Artikel 2

Skyddsformer

1. Varje unionsstat får tillerkänna förädlaren den rätt som avses i denna konvention genom en särskild skyddsform eller genom patent. En unionsstat, vars nationella lagstiftning medger skydd i båda dessa former, får emellertid tillämpa endast endera av dem på samma växtsläkte eller växtart.

2. Varje unionsstat får begränsa tillämpningen av denna konvention inom ett växtsläkte eller en växtart till att avse växter som har ett visst slag av förökning eller en viss slutlig användning.

Artikel 3

Nationell behandling; reciprocitet

1. Fysiska och juridiska personer, som har sitt hemvist eller säte i en av unionsstaterna, åtnjuter i de andra unionsstaterna i fråga om erkännandet av och skyddet för förädlarens rätt samma behandling som dessa staters lagar ger eller i framtiden kommer att ge sina egna medborgare, och detta utan inskränkning i de rättigheter som särskilt anges i denna konvention, samt med förbehåll för uppfyllandet av de villkor och formaliteter som föreskrivs för statens egna medborgare.

2. Medborgare i unionsstater, som inte har hemvist eller säte i någon av dessa stater, åtnjuter likaledes samma rättigheter, under förutsättning att de uppfyller de förpliktelser som kan åläggas dem i avsikt att möjliggöra

mettre l'examen des variétés qu'ils auraient obtenues ainsi que le contrôle de leur multiplication.

3) Nonobstant les dispositions des paragraphes 1) et 2), tout Etat de l'Union appliquant la présente Convention à un genre ou une espèce déterminé a la faculté de limiter le bénéfice de la protection aux nationaux des Etats de l'Union qui appliquent la Convention à ce genre ou cette espèce et aux personnes physiques et morales ayant leur domicile ou siège dans un de ces Etats.

Article 4

Genres et espèces botaniques qui doivent ou peuvent être protégés

1) La présente Convention est applicable à tous les genres et espèces botaniques.

2) Les Etats de l'Union s'engagent à prendre toutes les mesures nécessaires pour appliquer progressivement les dispositions de la présente Convention au plus grand nombre de genres et espèces botaniques.

3) a) Au moment de l'entrée en vigueur de la présente Convention sur son territoire, chaque Etat de l'Union applique les dispositions de la Convention à au moins cinq genres ou espèces.

b) Chaque Etat de l'Union doit appliquer ensuite lesdites dispositions à d'autres genres ou espèces, dans les délais suivants à dater de l'entrée en vigueur de la présente Convention sur son territoire:

i) dans un délai de trois ans, à au moins dix genres ou espèces au total;

ii) dans un délai de six ans, à au moins dix-huit genres ou espèces au total;

iii) dans un délai de huit ans, à au moins vingt-quatre genres ou espèces au total.

c) Lorsqu'un Etat de l'Union limite l'application de la présente Convention à l'intérieur d'un genre ou d'une espèce conformément aux dispositions de l'article 2.2), ce genre ou cette espèce sera néanmoins considéré comme un genre ou une espèce aux fins des alinéas a) et b).

4) A la requête d'un Etat ayant l'intention de ratifier, d'accepter ou d'approuver la pré-

the purpose of enabling the varieties which they have bred to be examined and the multiplication of such varieties to be checked.

(3) Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2), any member State of the Union applying this Convention to a given genus or species shall be entitled to limit the benefit of the protection to the nationals of those member States of the Union which apply this Convention to that genus or species and to natural and legal persons resident or having their registered office in any of those States.

Article 4

Botanical Genera and Species Which Must or May be Protected

(1) This Convention may be applied to all botanical genera and species.

(2) The member States of the Union undertake to adopt all measures necessary for the progressive application of the provisions of this Convention to the largest possible number of botanical genera and species.

(3) (a) Each member State of the Union shall, on the entry into force of this Convention in its territory, apply the provisions of this Convention to at least five genera or species.

(b) Subsequently, each member State of the Union shall apply the said provisions to additional genera or species within the following periods from the date of the entry into force of this Convention in its territory:

(i) within three years, to at least ten genera or species in all;

(ii) within six years, to at least eighteen genera or species in all;

(iii) within eight years, to at least twenty-four genera or species in all.

(c) If a member State of the Union has limited the application of this Convention within a genus or species in accordance with the provisions of Article 2 (2), that genus or species shall nevertheless, for the purposes of subparagraphs (a) and (b), be considered as one genus or species.

(4) At the request of any State intending to ratify, accept, approve or accede to this Con-

gebenenfalls auferlegt werden, um die Prüfung der von ihnen gezüchteten Sorten und die Überwachung ihrer Vermehrung zu ermöglichen.

(3) Abweichend von den Absätzen 1 und 2 kann jeder Verbandsstaat, der dieses Übereinkommen auf eine bestimmte Gattung oder Art anwendet, den Schutz auf Angehörige von Verbandsstaaten beschränken, die dieses Übereinkommen auf die gleiche Gattung oder Art anwenden, sowie auf natürliche und juristische Personen, die ihren Wohnsitz oder Sitz in einem dieser Staaten haben.

Artikel 4

Botanische Gattungen und Arten, die geschützt werden müssen oder können

(1) Dieses Übereinkommen ist auf alle botanischen Gattungen und Arten anwendbar.

(2) Die Verbandsstaaten verpflichten sich, alle Massnahmen zu treffen, die notwendig sind, um dieses Übereinkommen allmählich auf eine möglichst grosse Anzahl von botanischen Gattungen und Arten anzuwenden.

(3) a) Jeder Verbandsstaat wendet dieses Übereinkommen, sobald es für sein Hoheitsgebiet in Kraft tritt, auf mindestens fünf Gattungen oder Arten an.

b) Später wendet jeder Verbandsstaat dieses Übereinkommen innerhalb folgender Fristen nach dessen Inkrafttreten für sein Hoheitsgebiet auf weitere Gattungen oder Arten an, und zwar

i) innerhalb von drei Jahren auf mindestens insgesamt zehn Gattungen oder Arten;

ii) innerhalb von sechs Jahren auf mindestens insgesamt achtzehn Gattungen oder Arten;

iii) innerhalb von acht Jahren auf mindestens insgesamt vierundzwanzig Gattungen oder Arten.

c) Beschränkt ein Verbandsstaat innerhalb einer Gattung oder Art die Anwendung dieses Übereinkommens gemäss Artikel 2 Absatz 2, so wird eine solche Gattung oder Art gleichwohl für die Zwecke der Buchstaben a und b als eine Gattung oder Art angesehen.

(4) Auf Antrag eines Staates, der beabsichtigt, dieses Übereinkommen zu ratifi-

zieren, wird eine Prüfung der Sorten, die er vorlegt, und eine Kontrolle der Züchtung.

3. Utan hinder av vad som sägs under 1 och 2 får varje unionsstat, som tillämpar denna konvention på ett visst växtsläkte eller en viss växtart, begränsa rätten att få skydd till medborgare i de unionsstater som tillämpar konventionen på detta växtsläkte eller denna växtart och till fysiska och juridiska personer som har sitt hemvist eller säte i någon av dessa stater.

Artikel 4

Växtsläkten och växtarter som skall eller får skyddas

1. Denna konvention är tillämplig på alla växtsläkten och växtarter.

2. Unionsstaterna förbinder sig att vidta alla erforderliga åtgärder för att efter hand tillämpa konventionens bestämmelser på största möjliga antal växtsläkten och växtarter.

3. a) Varje unionsstat skall när konventionen träder i kraft inom dess område tillämpa konventionens bestämmelser på åtminstone fem växtsläkten eller växtarter.

b) Varje unionsstat skall därefter tillämpa nämnda bestämmelser på ytterligare växtsläkten eller växtarter inom följande frister, räknade från konventionens ikraftträdande inom dess område:

i) inom en tid av tre år på sammanlagt minst 10 växtsläkten eller växtarter;

ii) inom en tid av sex år på sammanlagt minst 18 växtsläkten eller växtarter;

iii) inom en tid av åtta år på sammanlagt minst 24 växtsläkten eller växtarter.

c) Begränsar en unionsstat tillämpningen av denna konvention inom ett växtsläkte eller en växtart enligt artikel 2.2, skall detta växtsläkte eller denna växtart likväl anses som ett växtsläkte eller en växtart vid tillämpningen av a) eller b).

4. På begäran av en stat som avser att ratificera, godta eller godkänna denna konven-

sente Convention ou d'adhérer à celle-ci, le Conseil peut, afin de tenir compte des conditions économiques ou écologiques particulières de cet Etat, décider, en faveur de cet Etat, de réduire les nombres minimaux prévus au paragraphe 3), de prolonger les délais prévus dans ledit paragraphe, ou de faire les deux.

5) A la requête d'un Etat de l'Union, le Conseil peut, afin de tenir compte des difficultés particulières rencontrées par cet Etat pour remplir les obligations prévues au paragraphe 3) b), décider, en faveur de cet Etat, de prolonger les délais prévus dans le paragraphe 3) b).

Article 5

Droits protégés; étendue de la protection

1) Le droit accordé à l'obtenteur a pour effet de soumettre à son autorisation préalable

- la production à des fins d'écoulement commercial,
- la mise en vente,
- la commercialisation

du matériel de reproduction ou de multiplication végétative, en tant que tel, de la variété.

Le matériel de multiplication végétative comprend les plantes entières. Le droit de l'obtenteur s'étend aux plantes ornementales ou parties de ces plantes normalement commercialisées à d'autres fins que la multiplication, au cas où elles seraient utilisées commercialement comme matériel de multiplication en vue de la production de plantes d'ornement ou de fleurs coupées.

2) L'obtenteur peut subordonner son autorisation à des conditions qu'il définit.

3) L'autorisation de l'obtenteur n'est pas nécessaire pour l'emploi de la variété comme source initiale de variation en vue de la création d'autres variétés, ni pour la commercialisation de celles-ci. Par contre, cette autorisation est requise lorsque l'emploi répété de la variété est nécessaire à la production commerciale d'une autre variété.

vention, the Council may, in order to take account of special economic or ecological conditions prevailing in that State, decide, for the purposes of that State, to reduce the minimum numbers referred to in paragraph (3), or to extend the periods referred to in that paragraph, or to do both.

(5) At the request of any member State of the Union, the Council may, in order to take account of special difficulties encountered by that State in the fulfilment of the obligations under paragraph (3) (b), decide, for the purposes of that State, to extend the periods referred to in paragraph (3) (b).

Article 5

Rights Protected; Scope of Protection

(1) The effect of the right granted to the breeder is that his prior authorization shall be required for

- the production for purposes of commercial marketing
- the offering for sale
- the marketing

of the reproductive or vegetative propagating material, as such, of the variety.

Vegetative propagating material shall be deemed to include whole plants. The right of the breeder shall extend to ornamental plants or parts thereof normally marketed for purposes other than propagation when they are used commercially as propagating material in the production of ornamental plants or cut flowers.

(2) The authorisation given by the breeder may be made subject to such conditions as he may specify.

(3) Authorisation by the breeder shall not be required either for the utilisation of the variety as an initial source of variation for the purpose of creating other varieties or for the marketing of such varieties. Such authorisation shall be required, however, when the repeated use of the variety is necessary for the commercial production of another variety.

zieren, anzunehmen, zu genehmigen oder ihm beizutreten, kann der Rat, um aussergewöhnlichen wirtschaftlichen Verhältnissen oder Umweltbedingungen in diesem Staat Rechnung zu tragen, beschliessen, dass für diesen Staat die in Absatz 3 aufgeführten Mindestzahlen herabgesetzt, die dort genannten Fristen verlängert oder beide Massnahmen getroffen werden.

(5) Auf Antrag eines Verbandsstaats kann der Rat, um besonderen Schwierigkeiten Rechnung zu tragen, denen dieser Staat sich bei Erfüllung seiner Verpflichtungen nach Absatz 3 Buchstabe b gegenüber sieht, beschliessen, dass die in Absatz 3 Buchstabe b genannten Fristen für diesen Staat verlängert werden.

Artikel 5

Inhalt des Schutzrechts; Schutzzumfang

(1) Das dem Züchter gewährte Recht hat die Wirkung, dass seine vorherige Zustimmung erforderlich ist, um generatives oder vegetatives Vermehrungsmaterial der Sorte als solches

- zum Zweck des gewerbmässigen Absatzes zu erzeugen,
- feilzuhalten,
- gewerbmässig zu vertreiben.

Zu dem vegetativen Vermehrungsmaterial gehören auch ganze Pflanzen. Das Recht des Züchters erstreckt sich auf Zierpflanzen oder deren Teile, die üblicherweise nicht zu Vermehrungszwecken gewerbmässig vertrieben werden, falls sie als Vermehrungsmaterial zur Erzeugung von Zierpflanzen oder Schnittblumen gewerbmässig verwendet werden.

(2) Der Züchter kann seine Zustimmung von Bedingungen abhängig machen, die er festlegt.

(3) Die Zustimmung des Züchters ist nicht erforderlich, wenn die Sorte als Ausgangsmaterial für die Schaffung weiterer Sorten verwendet wird und diese gewerbmässig vertrieben werden. Dagegen ist die Zustimmung erforderlich, wenn die Sorte für die gewerbmässige Erzeugung einer anderen Sorte fortlaufend verwendet werden muss.

4 Riksdagen 1981/82. I saml. Nr 136

tion eller att ansluta sig till den, får rådet, med hänsyn till de särskilda ekonomiska eller ekologiska förhållandena i denna stat, besluta att såvitt gäller den staten minska de miniantal som föreskrivs under 3, förlänga de frister som föreskrivs där eller vidta båda dessa åtgärder.

5. På begäran av en unionsstat får rådet, med hänsyn till de särskilda svårigheter som denna stat möter när det gäller att uppfylla de förpliktelser som anges under 3. b, besluta såvitt gäller den staten att förlänga de frister som föreskrivs under 3. b.

Artikel 5

Skyddade rättigheter; skyddets omfattning

1. Den rätt som tillerkänns förädlaren innebär att hans tillstånd i förväg måste inhämtas för att

- framställa, i och för yrkesmässig avsättning,
- utbjuda,
- yrkesmässigt försälja förökningsmaterial såsom sådant av sorten.

Vegetativt förökningsmaterial innefattar även hela plantor. Förädlarens rätt omfattar också plantor av prydnadsväxter eller delar av sådana plantor, vilka normalt utnyttjas yrkesmässigt för andra ändamål än förökning, i fall då de yrkesmässigt utnyttjas såsom förökningsmaterial för framställning av prydnadsväxter eller snittblommor.

2. Förädlaren får uppställa villkor för sitt tillstånd.

3. Tillstånd av förädlaren behövs inte, när sorten används som utgångsmaterial för framställning av andra sorter och inte heller för yrkesmässigt utnyttjande av dessa. Där emot krävs tillstånd, när upprepade användning av sorten är nödvändig för yrkesmässig framställning av en annan sort.

4) Chaque Etat de l'Union peut, soit dans sa propre législation, soit dans des arrangements particuliers au sens de l'article 29, accorder aux obtenteurs, pour certains genres ou espèces botaniques, un droit plus étendu que celui défini au paragraphe 1) et pouvant notamment s'étendre jusqu'au produit commercialisé. Un Etat de l'Union qui accorde un tel droit a la faculté d'en limiter le bénéfice aux nationaux des Etats de l'Union accordant un droit identique ainsi qu'aux personnes physiques ou morales ayant leur domicile ou siège dans l'un de ces Etats.

(4) Any member State of the Union may, either under its own law or by means of special agreements under Article 29, grant to breeders, in respect of certain botanical genera or species, a more extensive right than that set out in paragraph (1), extending in particular to the marketed product. A member State of the Union which grants such a right may limit the benefit of it to the nationals of member States of the Union which grant an identical right and to natural and legal persons resident or having their registered office in any of those States.

Article 6

Conditions requises pour bénéficier de la protection

1) L'obtenteur bénéficie de la protection prévue par la présente Convention lorsque les conditions suivantes sont remplies:

a) Quelle que soit l'origine, artificielle ou naturelle, de la variation initiale qui lui a donné naissance, la variété doit pouvoir être nettement distinguée par un ou plusieurs caractères importants de toute autre variété dont l'existence, au moment où la protection est demandée, est notoirement connue. Cette notoriété peut être établie par diverses références telles que: culture ou commercialisation déjà en cours, inscription sur un registre officiel de variétés effectuée ou en cours, présence dans une collection de référence ou description précise dans une publication. Les caractères permettant de définir et de distinguer une variété doivent pouvoir être reconnus et décrits avec précision.

b) A la date du dépôt de la demande de protection dans un Etat de l'Union, la variété

i) ne doit pas avoir été offerte à la vente ou commercialisée, avec l'accord de l'obtenteur, sur le territoire de cet Etat – ou, si la législation de cet Etat le prévoit, pas depuis plus d'un an – et

Article 6

Conditions Required for Protection

(1) The breeder shall benefit from the protection provided for in this Convention when the following conditions are satisfied:

(a) Whatever may be the origin, artificial or natural, of the initial variation from which it has resulted, the variety must be clearly distinguishable by one or more important characteristics from any other variety whose existence is a matter of common knowledge at the time when protection is applied for. Common knowledge may be established by reference to various factors such as: cultivation or marketing already in progress, entry in an official register of varieties already made or in the course of being made, inclusion in a reference collection, or precise description in a publication. The characteristics which permit a variety to be defined and distinguished must be capable of precise recognition and description.

(b) At the date on which the application for protection in a member State of the Union is filed, the variety

(i) must not – or, where the law of that State so provides, must not for longer than one year – have been offered for sale or marketed, with the agreement of the breeder, in the territory of that State, and

(4) Jeder Verbandsstaat kann in seinem innerstaatlichen Recht oder in besonderen Abmachungen im Sinne des Artikels 29 den Züchtern für bestimmte botanische Gattungen oder Arten ein Recht gewähren, das über das in Absatz 1 bezeichnete hinausgeht und sich insbesondere bis auf das gewerbsmässig vertriebene Erzeugnis erstrecken kann. Ein Verbandsstaat, der ein solches Recht gewährt, kann dieses auf Angehörige der Verbandsstaaten, die ein gleiches Recht gewähren, sowie auf natürliche und juristische Personen beschränken, die ihren Wohnsitz oder Sitz in einem dieser Staaten haben.

Artikel 6

Schutzvoraussetzungen

(1) Der Züchter genießt den in diesem Übereinkommen vorgesehenen Schutz, wenn folgende Voraussetzungen erfüllt sind:

a) Die Sorte muss sich ohne Rücksicht darauf, ob das Ausgangsmaterial, aus dem sie entstanden ist, künstlichen oder natürlichen Ursprungs ist, durch ein oder mehrere wichtige Merkmale von jeder anderen Sorte deutlich unterscheiden lassen, deren Vorhandensein im Zeitpunkt der Schutzrechtsanmeldung allgemein bekannt ist. Diese Offenkundigkeit kann auf Grund verschiedener Tatsachen festgestellt werden, beispielsweise durch bereits laufenden Anbau oder gewerbsmässigen Vertrieb, bereits erfolgte oder eingeleitete Eintragung in ein amtliches Sortenregister, Anbau in einer Vergleichssammlung oder genaue Beschreibung in einer Veröffentlichung. Die Merkmale, die es ermöglichen, eine Sorte zu bestimmen und zu unterscheiden, müssen genau erkannt und beschrieben werden können.

b) Am Tag der Einreichung der Schutzrechtsanmeldung in einem Verbandsstaat darf die Sorte

i) im Hoheitsgebiet dieses Staates noch nicht – oder, wo das Recht dieses Staates dies vorsieht, nicht seit mehr als einem Jahr – mit Zustimmung des Züchters feilgehalten oder gewerbsmässig vertrieben worden sein sowie

4. Varje unionsstat får, antingen genom nationell lagstiftning eller genom särskilda överenskommelser enligt artikel 29, för vissa växtsläkten eller växtarter tillerkänna förädlarna en mera omfattande rätt än den som anges under 1; särskilt gäller att denna rätt får utsträckas ända till den yrkesmässigt försålda produkten. En unionsstat, som ger en sådan rätt, får begränsa förmånen därav till medborgare i de unionsstater som ger samma rätt samt till fysiska eller juridiska personer som har sitt hemvist eller säte i sådan stat.

Artikel 6

Villkor för skydd

1. Förädlaren åtnjuter det skydd som anges i denna konvention, när följande villkor är uppfyllda:

a) Vare sig det utgångsmaterial till den ursprungliga variation ur vilken sorten har framkommit är konstgjort eller naturligt, skall sorten genom ett eller flera viktiga kännetecken kunna tydligt skiljas från alla andra sorter, som är allmänt kända vid den tidpunkt då skydd söks. Att sådan allmän kännedom föreligger kan framgå av olika förhållanden, såsom att sorten redan odlas eller utnyttjas yrkesmässigt, att den har tagits in i en officiell sortlista eller anmälts till en sådan, att den förekommer i en referenssamling eller att den har noggrant beskrivits i en publikation. De kännetecken, som gör det möjligt att beskriva och särskilja en sort, måste kunna tydligt fastställas och beskrivas.

b) Den dag ansökan om skydd för en unionsstat ges in får sorten

i) inte ha med förädlarens samtycke utbjudits eller yrkesmässigt försålts inom den statens område eller, om detta föreskrivs i den statens lagstiftning, inte med förädlarens samtycke ha utbjudits eller yrkesmässigt försålts sedan mer än ett år, och

ii) ne doit pas avoir été offerte à la vente ou commercialisée, avec l'accord de l'obtenteur, sur le territoire de tout autre Etat depuis plus de six ans dans le cas des vignes, des arbres forestiers, des arbres fruitiers et des arbres d'ornement, y compris, dans chaque cas, leurs porte-greffes, ou depuis plus de quatre ans dans le cas des autres plantes.

Tout essai de la variété ne comportant pas d'offre à la vente ou de commercialisation n'est pas opposable au droit à la protection. Le fait que la variété est devenue notoire autrement que par l'offre à la vente ou la commercialisation n'est pas non plus opposable au droit de l'obtenteur à la protection.

c) La variété doit être suffisamment homogène, compte tenu des particularités que présente sa reproduction sexuée ou sa multiplication végétative.

d) La variété doit être stable dans ses caractères essentiels, c'est-à-dire rester conforme à sa définition, à la suite de ses reproductions ou multiplications successives, ou, lorsque l'obtenteur a défini un cycle particulier de reproductions ou de multiplications, à la fin de chaque cycle.

e) La variété doit recevoir une dénomination conformément aux dispositions de l'article 13.

2) L'octroi de la protection ne peut dépendre d'autres conditions que celles mentionnées ci-dessus, sous réserve que l'obtenteur ait satisfait aux formalités prévues par la législation nationale de l'Etat de l'Union dans lequel la demande de protection a été déposée, y compris le paiement des taxes.

Article 7

Examen officiel des variétés; protection provisoire

1) La protection est accordée après un examen de la variété en fonction des critères définis à l'article 6. Cet examen doit être approprié à chaque genre ou espèce botanique.

2) En vue de cet examen, les services compétents de chaque Etat de l'Union peuvent exiger de l'obtenteur tous renseignements

(ii) must not have been offered for sale or marketed, with the agreement of the breeder, in the territory of any other State for longer than six years in the case of vines, forest trees, fruit trees and ornamental trees, including, in each case, their rootstocks, or for longer than four years in the case of all other plants.

Trials of the variety not involving offering for sale or marketing shall not affect the right to protection. The fact that the variety has become a matter of common knowledge in ways other than through offering for sale or marketing shall also not affect the right of the breeder to protection.

(c) The variety must be sufficiently homogeneous, having regard to the particular features of its sexual reproduction or vegetative propagation.

(d) The variety must be stable in its essential characteristics, that is to say, it must remain true to its description after repeated reproduction or propagation or, where the breeder has defined a particular cycle of reproduction or multiplication, at the end of each cycle.

(e) The variety shall be given a denomination as provided in Article 13.

(2) Provided that the breeder shall have complied with the formalities provided for by the national law of the member State of the Union in which the application for protection was filed, including the payment of fees, the grant of protection may not be made subject to conditions other than those set forth above.

Article 7

Official Examination of Varieties; Provisional Protection

(1) Protection shall be granted after examination of the variety in the light of the criteria defined in Article 6. Such examination shall be appropriate to each botanical genus or species.

(2) For the purposes of such examination, the competent authorities of each member State of the Union may require the breeder to

ii) im Hoheitsgebiet eines anderen Staates mit Zustimmung des Züchters im Fall von Reben, Wald-, Obst- und Zierbäumen jeweils einschliesslich ihrer Unterlagen noch nicht seit mehr als sechs Jahren oder im Fall von anderen Pflanzen noch nicht seit mehr als vier Jahren feilgehalten oder gewerbsmässig vertrieben worden sein.

Mit der Sorte vorgenommene Versuche, die kein Feilhalten und keinen gewerbsmässigen Vertrieb beinhalten, beeinträchtigen nicht das Recht auf Schutz. Ebensovienig wird das Recht des Züchters auf Schutz durch die Tatsache beeinträchtigt, dass die Sorte auf andere Weise als durch Feilhalten oder gewerbsmässigen Vertrieb allgemein bekannt geworden ist.

c) Die Sorte muss hinreichend homogen sein; dabei ist den Besonderheiten ihrer generativen oder vegetativen Vermehrung Rechnung zu tragen.

d) Die Sorte muss in ihren wesentlichen Merkmalen beständig sein, d. h. nach ihren aufeinanderfolgenden Vermehrungen oder, wenn der Züchter einen besonderen Vermehrungszyklus festgelegt hat, am Ende eines jeden Zyklus weiterhin ihrer Beschreibung entsprechen.

e) Die Sorte muss eine Sortenbezeichnung gemäss Artikel 13 erhalten.

(2) Die Gewährung des Schutzes darf nur von den vorstehenden Voraussetzungen abhängig gemacht werden; der Züchter muss jedoch den Förmlichkeiten, die im innerstaatlichen Recht des Verbandsstaats, in dem die Schutzrechtsanmeldung eingereicht wurde, vorgesehen sind, einschliesslich der Zahlung der Gebühren genügt haben.

Artikel 7

Amtliche Prüfung von Sorten; vorläufiger Schutz

(1) Der Schutz wird nach einer Prüfung der Sorte auf die in Artikel 6 festgelegten Voraussetzungen gewährt. Diese Prüfung muss der einzelnen botanischen Gattung oder Art angemessen sein.

(2) Für die Prüfung können die zuständigen Behörden eines jeden Verbandsstaats von dem Züchter alle notwendigen Aus-

ii) inte ha med förädlarens samtycke saluhållits eller yrkesmässigt försålt inom annan stats område sedan mer än sex år såvitt gäller vin, skogsträd, fruktträd och prydnadsträd, däri inbegripet i samtliga fall deras grundstammar, eller sedan mer än fyra år såvitt gäller andra växter.

Försök med sorten som inte inneburit utbudande eller yrkesmässig försäljning inverkar inte på rätten att få skydd. Den omständigheten att sorten har blivit allmänt känd på annat sätt än genom utbudande eller yrkesmässig försäljning inverkar inte heller på rätten att få skydd.

c) Sorten skall vara tillräckligt homogen med beaktande av de särdrag, som dess sexuella eller vegetativa förökning betingar.

d) Sorten skall vara beständig med avseende på sina väsentliga kännetecken. Detta innebär att den skall förbli i överensstämmelse med beskrivningen av sorten efter upprepade förökningar eller, i det fall att förädlaren har angivit en särskild förökningscykel, efter avslutandet av varje sådan cykel.

e) Sorten skall erhålla en benämning i enlighet med artikel 13.

2. Beviljandet av skydd får inte vara beroende av andra villkor än de som har nämnts ovan, dock med förbehåll för att förädlaren skall ha uppfyllt de formaliteter som förskrivs i den nationella lagstiftningen i den stat för vilken skydd söks, däri inbegripet erläggande av avgifter.

Artikel 7

Officiell prövning av sorten; provisoriskt skydd

1. Skydd beviljas efter en prövning av sorten med hänsyn tagen till de kriterier som anges i artikel 6. Denna prövning skall anpassas efter varje växtsläkte eller växtart.

2. För denna prövning får vederbörande myndigheter i varje unionsstat kräva att förädlaren tillhandahåller alla nödvändiga upp-

ments, documents, plants ou semences nécessaires.

3) Tout Etat de l'Union peut prendre des mesures destinées à défendre l'obtenteur contre les agissements abusifs des tiers qui se produiraient pendant la période comprise entre le dépôt de la demande de protection et la décision la concernant.

Article 8

Durée de la protection

Le droit conféré à l'obtenteur est accordé pour une durée limitée. Celle-ci ne peut être inférieure à quinze années, à compter de la date de la délivrance du titre de protection. Pour les vignes, les arbres forestiers, les arbres fruitiers et les arbres d'ornement, y compris, dans chaque cas, leurs porte-greffes, la durée de protection ne peut être inférieure à dix-huit années, à compter de cette date.

Article 9

Limitation de l'exercice des droits protégés

1) Le libre exercice du droit exclusif accordé à l'obtenteur ne peut être limité que pour des raisons d'intérêt public.

2) Lorsque cette limitation intervient en vue d'assurer la diffusion de la variété, l'Etat de l'Union intéressé doit prendre toutes mesures nécessaires pour que l'obtenteur reçoive une rémunération équitable.

Article 10

Nullité et déchéance des droits protégés

1) Le droit de l'obtenteur est déclaré nul, en conformité des dispositions de la législation nationale de chaque Etat de l'Union, s'il est avéré que les conditions fixées à l'article 6.1) a) et b) étaient pas effectivement remplies lors de la délivrance du titre de protection.

2) Est déchu de son droit l'obtenteur qui n'est pas en mesure de présenter à l'autorité compétente le matériel de reproduction ou de

furnish all the necessary information, documents, propagating material or seeds.

(3) Any member State of the Union may provide measures to protect the breeder against abusive acts of third parties committed during the period between the filing of the application for protection and the decision thereon.

Article 8

Period of Protection

The right conferred on the breeder shall be granted for a limited period. This period may not be less than fifteen years, computed from the date of issue of the title of protection. For vines, forest trees, fruit trees and ornamental trees, including, in each case, their rootstocks, the period of protection may not be less than eighteen years, computed from the said date.

Article 9

Restrictions in the Exercise of Rights Protected

(1) The free exercise of the exclusive right accorded to the breeder may not be restricted otherwise than for reasons of public interest.

(2) When any such restriction is made in order to ensure the widespread distribution of the variety, the member State of the Union concerned shall take all measures necessary to ensure that the breeder receives equitable remuneration.

Article 10

Nullity and Forfeiture of the Rights Protected

(1) The right of the breeder shall be declared null and void, in accordance with the provisions of the national law of each member State of the Union, if it is established that the conditions laid down in Article 6 (1) (a) and (b) were not effectively complied with at the time when the title of protection was issued.

(2) The right of the breeder shall become forfeit when he is no longer in a position to provide the competent authority with repro-

künfte und Unterlagen sowie das erforderliche Pflanz- oder Saatgut verlangen.

(3) Jeder Verbandsstaat kann Massnahmen zum Schutz des Züchters gegen missbräuchliches Verhalten Dritter, das in der Zeit von der Einreichung der Schutzrechtsanmeldung bis zur Entscheidung hierüber begangen worden ist, treffen.

Artikel 8

Schutzdauer

Das dem Züchter gewährte Recht wird für eine begrenzte Zeitdauer erteilt. Diese darf nicht kürzer sein als fünfzehn Jahre, vom Tag der Erteilung des Schutzrechts an gerechnet. Für Reben, Wald-, Obst- und Zierbäume jeweils einschliesslich ihrer Unterlagen darf die Schutzdauer nicht kürzer sein als achtzehn Jahre, von diesem Zeitpunkt an gerechnet.

Artikel 9

Beschränkungen in der Ausübung des Züchterrechts

(1) Die freie Ausübung des dem Züchter gewährten ausschliesslichen Rechts darf nur aus Gründen des öffentlichen Interesses beschränkt werden.

(2) Erfolgt diese Beschränkung zu dem Zweck, die Verbreitung der Sorte sicherzustellen, so hat der betreffende Verbandsstaat alle notwendigen Massnahmen zu treffen, damit der Züchter eine angemessene Vergütung erhält.

Artikel 10

Nichtigkeit und Aufhebung des Züchterrechts

(1) Das Recht des Züchters wird nach Massgabe des innerstaatlichen Rechtes eines jeden Verbandsstaats für nichtig erklärt, wenn sich herausstellt, dass die in Artikel 6 Absatz 1 Buchstaben a und b festgelegten Voraussetzungen bei der Erteilung des Schutzrechts tatsächlich nicht erfüllt waren.

(2) Das Recht des Züchters wird aufgehoben, wenn er nicht in der Lage ist, der zuständigen Behörde das Vermehrungsmaterial

lysningar och handlingar samt allt nödvändigt plantmaterial eller utsäde.

3. En unionsstat får vidta åtgärder för att skydda förädlaren mot sådant missbruk från tredje mans sida som äger rum under tiden från det att ansökan om skydd ges in och till beslutet rörande ansökningen meddelas.

Artikel 8

Skyddstid

1. Den rätt som tillerkänns förädlaren beviljas för en begränsad tid. Denna tid får inte understiga 15 år, räknat från den dag då beslut om skydd meddelas. För vin, skogsträd, fruktträd och prydnadsträd, däri inbegripet i samtliga fall deras grundstammar, får skyddstiden inte understiga 18 år från nämnda dag.

Artikel 9

Begränsning i utövningen av den skyddade rätten

1. Det fria utövandet av den ensamrätt som har tillerkänts förädlaren får begränsas endast av hänsyn till allmänt intresse.

2. När en sådan begränsning företas i syfte att säkerställa spridning av sorten, skall vederbörande unionsstat vidta alla erforderliga åtgärder för att förädlaren skall erhålla skälig ersättning.

Artikel 10

Ogiltighet och upphävande av skyddsrätten

1. Förädlarens rätt skall förklaras ogiltig i enlighet med bestämmelserna i varje unionsstats lagstiftning, om det visas att de villkor som föreskrivs i artikel 6.1.a och b faktiskt inte var uppfyllda, när skyddet beviljades.

2. Förädlarens rätt är förfallen, om han inte kan tillhandahålla vederbörande myndighet sådant förökningsmaterial som möjliggör

multiplication permettant d'obtenir la variété avec ses caractères tels qu'ils ont été définis au moment où la protection a été accordée.

3) Peut être déchu de son droit l'obteneur:

a) qui ne présente pas à l'autorité compétente, dans un délai prescrit et après mise en demeure, le matériel de reproduction ou de multiplication, les documents et renseignements jugés nécessaires au contrôle de la variété, ou ne permet pas l'inspection des mesures prises en vue de la conservation de la variété;

b) qui n'a pas acquitté dans les délais prescrits les taxes dues, le cas échéant, pour le maintien en vigueur de ses droits.

4) Le droit de l'obteneur ne peut être annulé et l'obteneur ne peut être déchu de son droit pour d'autres motifs que ceux mentionnés au présent article.

Article 11

Libre choix de l'Etat de l'Union dans lequel la première demande est déposée; demandes dans d'autres Etats de l'Union; indépendance de la protection dans différents Etats de l'Union

1) L'obteneur a la faculté de choisir l'Etat de l'Union dans lequel il désire déposer sa première demande de protection.

2) L'obteneur peut demander à d'autres Etats de l'Union la protection de son droit sans attendre qu'un titre de protection lui ait été délivré par l'Etat de l'Union dans lequel la première demande a été déposée.

3) La protection demandée dans différents Etats de l'Union par des personnes physiques ou morales admises au bénéfice de la présente Convention est indépendante de la protection obtenue pour la même variété dans les autres Etats appartenant ou non à l'Union.

Article 12

Droit de priorité

1) L'obteneur qui a régulièrement fait le dépôt d'une demande de protection dans l'un des Etats de l'Union jouit, pour effectuer le dépôt dans les autres Etats de l'Union, d'un droit de priorité pendant un délai de douze

ductive or propagating material capable of producing the variety with its characteristics as defined when the protection was granted.

(3) The right of the breeder may become forfeit if:

(a) after being requested to do so and within a prescribed period, he does not provide the competent authority with the reproductive or propagating material, the documents and the information deemed necessary for checking the variety, or he does not allow inspection of the measures which have been taken for the maintenance of the variety; or

(b) he has failed to pay within the prescribed period such fees as may be payable to keep his rights in force.

(4) The right of the breeder may not be annulled or become forfeit except on the grounds set out in this Article.

Article 11

Free Choice of the Member State in Which the First Application is Filed; Application in Other Member States; Independence of Protection in Different Member States

(1) The breeder may choose the member State of the Union in which he wishes to file his first application for protection.

(2) The breeder may apply to other member States of the Union for protection of his right without waiting for the issue to him of a title of protection by the member State of the Union in which he filed his first application.

(3) The protection applied for in different member States of the Union by natural or legal persons entitled to benefit under this Convention shall be independent of the protection obtained for the same variety in other States whether or not such States are members of the Union.

Article 12

Right of Priority

(1) Any breeder who has duly filed an application for protection in one of the member States of the Union shall, for the purpose of filing in the other member States of the Union, enjoy a right of priority for a period of

vorzulegen, das es gestattet, die Sorte mit den im Zeitpunkt der Schutzerteilung für sie festgelegten Merkmalen zu erstellen.

(3) Das Recht des Züchters kann aufgehoben werden.

a) wenn er der zuständigen Behörde innerhalb einer vorgeschriebenen Frist und nach Mahnung das Vermehrungsmaterial, die Unterlagen und die Auskünfte, die zur Überwachung der Sorte für notwendig erachtet werden, nicht vorlegt oder wenn er die Nachprüfung der zur Erhaltung der Sorte getroffenen Massnahmen nicht gestattet;

b) wenn er nicht innerhalb der vorgeschriebenen Frist die Gebühren entrichtet hat, die gegebenenfalls für die Aufrechterhaltung seiner Rechte zu zahlen sind.

(4) Aus anderen als den in diesem Artikel aufgeführten Gründen kann das Recht des Züchters weder für nichtig erklärt noch aufgehoben werden.

Artikel 11

Freie Wahl des Verbandsstaats, in dem die erste Anmeldung eingereicht wird; Anmeldungen in anderen Verbandsstaaten; Unabhängigkeit des Schutzes in verschiedenen Verbandsstaaten

(1) Der Züchter kann den Verbandsstaat wählen, in dem er die erste Schutzrechtsanmeldung einreichen will.

(2) Der Züchter kann den Schutz seines Rechtes in anderen Verbandsstaaten beantragen, ohne abzuwarten, bis ihm der Verbandsstaat der ersten Anmeldung ein Schutzrecht erteilt hat.

(3) Der Schutz, der in verschiedenen Verbandsstaaten von natürlichen oder juristischen Personen beantragt wird, die sich auf dieses Übereinkommen berufen können, ist unabhängig von dem Schutz, der für dieselbe Sorte in anderen Verbandsstaaten oder in Nichtverbandsstaaten erlangt worden ist.

Artikel 12

Priorität

(1) Hat der Züchter eine Schutzrechtsanmeldung in einem der Verbandsstaaten vorschriftsmässig eingereicht, so geniesst er für die Einreichung in den anderen Verbandsstaaten während einer Frist von zwölf Mona-

framställning av sorten med dess egenskaper sådana de angavs när skyddet beviljades.

3. Förädlarens rätt får förklaras förfallen

a) om han inte inom föreskriven tid och efter uppmaning tillhandahåller vederbörande myndighet det förökningsmaterial samt de handlingar och upplysningar, som anses nödvändiga för kontroll av sorten, eller om han inte tillåter myndigheten att ta del av de åtgärder som har företagits för att vidmakthålla sorten;

b) om han inte inom föreskriven tid har erlagt de avgifter som i förekommande fall krävs för att hans rätt skall bestå.

4. Förädlarens rätt får inte förklaras ogiltig och förädlaren får inte förlora sin rätt av annan orsak än som anges i denna artikel.

Artikel 11

Fritt val av den unionsstat, i vilken första ansökan ges in; ansökningar i andra unionsstater; skyddets oberoende i olika unionsstater

1. Förädlaren får välja den unionsstat i vilken han ger in sin första ansökan om skydd.

2. Förädlaren får söka skydd för sin rätt i andra unionsstater utan att avvakta att skydd beviljas av den unionsstat i vilken den första ansökningen gavs in.

3. Skydd som i olika unionsstater söks av fysiska eller juridiska personer vilka åtnjuter denna konventions förmåner är oberoende av det skydd som har erhållits för samma sort i andra stater inom eller utom unionen.

Artikel 12

Prioritetsrätten

1. En förädlare, som i behörig ordning har givit in en ansökan om skydd i en av unionsstaterna, har rätt till prioritet under en tid av 12 månader för att ge in ansökan om skydd i övriga unionsstater. Denna frist räknas från

mois. Ce délai est compté à partir de la date du dépôt de la première demande. Le jour du dépôt n'est pas compris dans ce délai.

2) Pour bénéficier des dispositions du paragraphe 1), le nouveau dépôt doit comporter une requête en protection, la revendication de la priorité de la première demande et, dans un délai de trois mois, une copie des documents qui constituent cette demande, certifiée conforme par l'administration qui l'aura reçue.

3) L'obtenteur bénéficie d'un délai de quatre ans après l'expiration du délai de priorité pour fournir à l'Etat de l'Union, auprès duquel il a été déposé une requête en protection dans les conditions prévues au paragraphe 2), les documents complémentaires et le matériel requis par les lois et règlements de cet Etat. Toutefois, cet Etat peut exiger la fourniture dans un délai approprié des documents complémentaires et du matériel si la demande dont la priorité est revendiquée a été rejetée ou retirée.

4) Ne sont pas opposables au dépôt effectué dans les conditions ci-dessus les faits survenus dans le délai fixé au paragraphe 1), tels qu'un autre dépôt, la publication de l'objet de la demande ou son exploitation. Ces faits ne peuvent faire naître aucun droit au profit de tiers ni aucune possession personnelle.

Article 13

Dénomination de la variété

1) La variété sera désignée par une dénomination destinée à être sa désignation générique. Chaque Etat de l'Union s'assure que, sous réserve du paragraphe 4), aucun droit relatif à la désignation enregistrée comme la dénomination de la variété n'entrave la libre utilisation de la dénomination en relation avec la variété, même après l'expiration de la protection.

twelve months. This period shall be computed from the date of filing of the first application. The day of filing shall not be included in such period.

(2) To benefit from the provisions of paragraph (1), the further filing must include an application for protection, a claim in respect of the priority of the first application and, within a period of three months, a copy of the documents which constitute that application, certified to be a true copy by the authority which received it.

(3) The breeder shall be allowed a period of four years after the expiration of the period of priority in which to furnish, to the member State of the Union with which he has filed an application for protection in accordance with the terms of paragraph (2), the additional documents and material required by the laws and regulations of that State. Nevertheless, that State may require the additional documents and material to be furnished within an adequate period in the case where the application whose priority is claimed is rejected or withdrawn.

(4) Such matters as the filing of another application or the publication or use of the subject of the application, occurring within the period provided for in paragraph (1), shall not constitute grounds for objection to an application filed in accordance with the foregoing conditions. Such matters may not give rise to any right in favour of a third party or to any right of personal possession.

Article 13

Variety Denomination

(1) The variety shall be designated by a denomination destined to be its generic designation. Each member State of the Union shall ensure that subject to paragraph (4) no rights in the designation registered as the denomination of the variety shall hamper the free use of the denomination in connection with the variety, even after the expiration of the protection.

ten ein Prioritätsrecht. Diese Frist beginnt mit dem Zeitpunkt der Einreichung der ersten Anmeldung. Der Tag der Einreichung wird nicht in die Frist eingerechnet.

(2) Absatz 1 ist zugunsten der neuen Einreichung nur anwendbar, wenn diese einen Schutzrechtsantrag und die Beanspruchung der Priorität der ersten Anmeldung enthält und wenn binnen drei Monaten die Unterlagen, aus denen diese Anmeldung besteht, abschriftlich vorgelegt werden; die Abschriften müssen von der Behörde beglaubigt sein, welche diese Anmeldung entgegengenommen hat.

(3) Dem Züchter steht eine Frist von vier Jahren nach Ablauf der Prioritätsfrist zur Verfügung, um dem Verbandsstaat, bei dem ein Schutzrechtsantrag nach Massgabe des Absatzes 2 eingereicht worden ist, die nach den Gesetzen und sonstigen Vorschriften dieses Staates erforderlichen ergänzenden Unterlagen und das erforderliche Material vorzulegen. Jedoch kann dieser Staat die Vorlage der ergänzenden Unterlagen und des vorzulegenden Materials innerhalb einer angemessenen Frist anfordern, wenn die Anmeldung, deren Priorität in Anspruch genommen wird, zurückgewiesen oder zurückgenommen worden ist.

(4) Einer unter den obigen Bedingungen vorgenommenen Anmeldung können Tatsachen nicht entgegeng gehalten werden, die innerhalb der Frist des Absatzes 1 eingetreten sind, wie etwa eine andere Anmeldung, die Veröffentlichung des Gegenstands der Anmeldung oder seine Benutzung. Diese Tatsachen können kein Recht zugunsten Dritter und kein persönliches Besitzrecht begründen.

Artikel 13

Sortenbezeichnung

(1) Die Sorte ist mit einer Sortenbezeichnung als Gattungsbezeichnung zu kennzeichnen. Jeder Verbandsstaat stellt sicher, dass, vorbehaltlich des Absatzes 4, keine Rechte an der Bezeichnung, die als Sortenbezeichnung eingetragen ist, den freien Gebrauch der Bezeichnung in Verbindung mit der Sorte einschränken, auch nicht nach Ablauf des Schutzes.

den dag då den första ansökningen gavs in. Ansökningsdagen räknas inte in i fristen.

2. För att åtnjuta de förmåner som anges under 1 skall den nya ansökningen innehålla begäran om skydd för sorten, yrkande om prioritet från den första ansökningen och, inom tre månader, avskrift av de handlingar av vilka den första ansökningen består, bestrykt av den myndighet som mottog denna.

3. Förädlaren har en frist på fyra år efter utgången av prioritetstiden för att tillställa den unionsstat, i vilken han har givit in ansökan om skydd enligt vad som sägs under 2, de kompletterande handlingar och det material som krävs enligt den statens lagar och andra författningar. Denna stat får emellertid kräva att de kompletterande handlingarna och materialet skall tillhandahållas inom skälig frist, om den ansökan från vilken prioritet begärs har avslagits eller återkallats.

4. Åtgärder som har vidtagits under den frist som anges under 1, t. ex. en annan ansökan, offentliggörande av föremålet för ansökningen eller utnyttjande av detta, får inte åberopas mot en ansökan som har gjorts under ovannämnda villkor. Dessa åtgärder får inte ge upphov till någon rätt för tredje man och inte heller till någon föranvändarrätt.

Artikel 13

Sortbenämning

1. Sorten skall betecknas med en benämning som är avsedd att vara dess generiska beteckning. Varje unionsstat skall tillse, med förbehåll för vad som sägs under 4, att inga rättigheter i fråga om den beteckning som har registrerats som sortbenämning hindrar den fria användningen av denna benämning i samband med sorten, och detta även efter det att skyddet har upphört.

2) La dénomination doit permettre d'identifier la variété. Elle ne peut se composer uniquement de chiffres sauf lorsque c'est une pratique établie pour désigner des variétés. Elle ne doit pas être susceptible d'induire en erreur ou de prêter à confusion sur les caractéristiques, la valeur ou l'identité de la variété ou sur l'identité de l'obteneur. Elle doit notamment être différente de toute dénomination qui désigne, dans l'un quelconque des Etats de l'Union, une variété préexistante de la même espèce botanique ou d'une espèce voisine.

3) La dénomination de la variété est déposée par l'obteneur auprès du service prévu à l'article 30.1) b). S'il est avéré que cette dénomination ne répond pas aux exigences du paragraphe 2), ce service refuse de l'enregistrer et exige que l'obteneur propose, dans un délai prescrit, une autre dénomination. La dénomination est enregistrée en même temps qu'est délivré le titre de protection conformément aux dispositions de l'article 7.

4) Il n'est pas porté atteinte aux droits antérieurs des tiers. Si, en vertu d'un droit antérieur, l'utilisation de la dénomination d'une variété est interdite à une personne qui, conformément aux dispositions du paragraphe 7), est obligée de l'utiliser, le service prévu à l'article 30.1) b) exige que l'obteneur propose une autre dénomination pour la variété.

5) Une variété ne peut être déposée dans les Etats de l'Union que sous la même dénomination. Le service prévu à l'article 30.1) b) est tenu d'enregistrer la dénomination ainsi déposée, à moins qu'il ne constate la non-convenance de cette dénomination dans son Etat. Dans ce cas, il peut exiger que l'obteneur propose une autre dénomination.

6) Le service prévu à l'article 30.1) b) doit assurer la communication aux autres services des informations relatives aux dénominations variétales, notamment du dépôt, de l'enregistrement et de la radiation de dénominations. Tout service prévu à l'article 30.1) b) peut transmettre ses observations éventuelles sur l'enregistrement d'une dénomination au service qui a communiqué cette dénomination.

(2) The denomination must enable the variety to be identified. It may not consist solely of figures except where this is an established practice for designating varieties. It must not be liable to mislead or to cause confusion concerning the characteristics, value or identity of the variety or the identity of the breeder. In particular, it must be different from every denomination which designates, in any member State of the Union, an existing variety of the same botanical species or of a closely related species.

(3) The denomination of the variety shall be submitted by the breeder to the authority referred to in Article 30 (1) (b). If it is found that such denomination does not satisfy the requirements of paragraph (2), that authority shall refuse to register it and shall require the breeder to propose another denomination within a prescribed period. The denomination shall be registered at the same time as the title of protection is issued in accordance with the provisions of Article 7.

(4) Prior rights of third parties shall not be affected. If, by reason of a prior right, the use of the denomination of a variety is forbidden to a person who, in accordance with the provisions of paragraph (7), is obliged to use it, the authority referred to in Article 30 (1) (b) shall require the breeder to submit another denomination for the variety.

(5) A variety must be submitted in member States of the Union under the same denomination. The authority referred to in Article 30 (1) (b) shall register the denomination so submitted, unless it considers that denomination unsuitable in its State. In the latter case, it may require the breeder to submit another denomination.

(6) The authority referred to in Article 30 (1) (b) shall ensure that all the other such authorities are informed of matters concerning variety denominations, in particular the submission, registration and cancellation of denominations. Any authority referred to in Article 30 (1) (b) may address its observations, if any, on the registration of a denomination to the authority which communicated that denomination.

(2) Die Sortenbezeichnung muss die Identifizierung der Sorte ermöglichen. Sie darf nicht ausschliesslich aus Zahlen bestehen, ausser soweit dies eine feststehende Praxis für die Kennzeichnung von Sorten ist. Sie darf nicht geeignet sein, hinsichtlich der Merkmale, des Wertes oder der Identität der Sorte oder der Identität des Züchters irrezuführen oder Verwechslungen hervorzurufen. Sie muss sich insbesondere von jeder Sortenbezeichnung unterscheiden, die in einem der Verbandsstaaten eine bereits vorhandene Sorte derselben botanischen Art oder einer verwandten Art kennzeichnet.

(3) Die Sortenbezeichnung wird von dem Züchter bei der in Artikel 30 Absatz 1 Buchstabe b vorgesehenen Behörde hinterlegt. Stellt sich heraus, dass diese Bezeichnung den Erfordernissen des Absatzes 2 nicht entspricht, so verweigert diese Behörde die Eintragung und verlangt von dem Züchter, dass er innerhalb einer vorgeschriebenen Frist eine andere Sortenbezeichnung vorschlägt. Die Sortenbezeichnung wird gleichzeitig mit der Erteilung des Schutzrechts gemäss Artikel 7 eingetragen.

(4) Ältere Rechte Dritter bleiben unberührt. Wird die Benutzung der Sortenbezeichnung einer Person, die gemäss Absatz 7 zu ihrer Benutzung verpflichtet ist, auf Grund eines älteren Rechtes untersagt, so verlangt die in Artikel 30 Absatz 1 Buchstabe b vorgesehene Behörde, dass der Züchter eine andere Sortenbezeichnung vorschlägt.

(5) Eine Sorte darf in den Verbandsstaaten nur unter derselben Sortenbezeichnung angemeldet werden. Die in Artikel 30 Absatz 1 Buchstabe b vorgesehene Behörde ist verpflichtet, die so hinterlegte Sortenbezeichnung einzutragen, sofern sie nicht feststellt, dass diese Sortenbezeichnung in ihrem Staat ungeeignet ist. In diesem Fall kann sie verlangen, dass der Züchter eine andere Sortenbezeichnung vorschlägt.

(6) Die in Artikel 30 Absatz 1 Buchstabe b vorgesehene Behörde stellt sicher, dass alle anderen Behörden über Angelegenheiten, die Sortenbezeichnungen betreffen, insbesondere über die Einreichung, Eintragung und Streichung von Sortenbezeichnungen, unterrichtet werden. Jede in Artikel 30 Absatz 1 Buchstabe b vorgesehene Behörde kann der Behörde, die eine Sortenbezeichnung mitgeteilt hat, etwaige Bemerkungen zu der Eintra-

2. Benämningen skall göra det möjligt att identifiera sorten. Den får inte bestå av enbart siffror, utom om detta är allmänt tillämpad praxis för att beteckna sorter. Den får inte vara vilseledande eller ägnad att orsaka förväxling i fråga om sortens egenskaper, värde eller identitet eller i fråga om förädlarens identitet. Den skall särskilt skilja sig från varje benämning som i någon av unionsstaterna betecknar en redan befintlig sort av samma eller en närbesläktad växtart.

3. Sortbenämningen skall av förädlaren ges in till den myndighet som avses i artikel 30.1.b. Om det visar sig, att benämningen inte uppfyller de villkor som föreskrivs under 2, skall myndigheten vägra att registrera den samt anmoda förädlaren att inom föreskriven tid föreslå en annan benämning. Benämningen registreras samtidigt som skydd beviljas enligt artikel 7.

4. Tredje mans äldre rättigheter påverkas inte. Om på grund av en äldre rättighet någon, som enligt vad som sägs under 7 är skyldig att använda en sortbenämning är förhindrad att göra detta, skall den myndighet som avses i artikel 30.1.b anmoda förädlaren att föreslå en annan sortbenämning.

5. Söks skydd för en sort i flera unionsstater, måste det ske under en och samma benämning. Den myndighet som avses i artikel 30.1.b är skyldig att registrera den benämning som sålunda har ingivits, såvida myndigheten inte finner att benämningen är olämplig i vederbörande stat. I sådant fall får myndigheten kräva att förädlaren föreslår en annan benämning.

6. Den myndighet som avses i artikel 30.1.b skall svara för att de andra myndigheterna hålls underrättade om sortbenämningar, särskilt såvitt gäller ingivande, registrering och upphävande av benämningar. Varje myndighet som avses i artikel 30.1.b får översända eventuella invändningar mot registrering av en sortbenämning till den myndighet som har lämnat underrättelse om benämningen.

7) Celui qui, dans un des Etats de l'Union, procède à la mise en vente ou à la commercialisation du matériel de reproduction ou de multiplication végétative d'une variété protégée dans cet Etat est tenu d'utiliser la dénomination de cette variété, même après l'expiration de la protection de cette variété, pour autant que, conformément aux dispositions du paragraphe 4), des droits antérieurs ne s'opposent pas à cette utilisation.

8) Lorsqu'une variété est offerte à la vente ou commercialisée, il est permis d'associer une marque de fabrique ou de commerce, un nom commercial ou une indication similaire, à la dénomination variétale enregistrée. Si une telle indication est ainsi associée, la dénomination doit néanmoins être facilement reconnaissable.

Article 14

Protection indépendante des mesures réglementant la production, le contrôle et la commercialisation

1) Le droit reconnu à l'obteneur selon les dispositions de la présente Convention est indépendant des mesures adoptées dans chaque Etat de l'Union en vue d'y réglementer la production, le contrôle et la commercialisation des semences et plants.

2) Toutefois, ces dernières mesures devront éviter, autant que possible, de faire obstacle à l'application des dispositions de la présente Convention.

Article 15

Organes de l'Union

Les organes permanents de l'Union sont:

- a) le Conseil;
- b) le Secrétariat général, dénommé Bureau de l'Union internationale pour la protection des obtentions végétales.

Article 16

*Composition du Conseil;
nombre de voix*

- 1) Le Conseil est composé des représen-

(7) Any person who, in a member State of the Union, offers for sale or markets reproductive or vegetative propagating material of a variety protected in that State shall be obliged to use the denomination of that variety, even after the expiration of the protection of that variety, in so far as, in accordance with the provisions of paragraph (4), prior rights do not prevent such use.

(8) When the variety is offered for sale or marketed, it shall be permitted to associate a trade mark, trade name or other similar indication with a registered variety denomination. If such an indication is so associated, the denomination must nevertheless be easily recognizable.

Article 14

Protection Independent of Measures Regulating Production, Certification and Marketing

(1) The right accorded to the breeder in pursuance of the provisions of this Convention shall be independent of the measures taken by each member State of the Union to regulate the production, certification and marketing of seeds and propagating material.

(2) However, such measures shall, as far as possible, avoid hindering the application of the provisions of this Convention.

Article 15

Organs of the Union

The permanent organs of the Union shall be:

- (a) the Council;
- (b) the Secretariat General, entitled the Office of the International Union for the Protection of New Varieties of Plants.

Article 16

Composition of the Council; Votes

- (1) The Council shall consist of the repre-

gung dieser Sortenbezeichnung zugehen lassen.

(7) Wer in einem Verbandsstaat Vermehrungsmaterial einer in diesem Staat geschützten Sorte feilhält oder gewerbsmässig vertriebt, ist verpflichtet, die Sortenbezeichnung auch nach Ablauf des Schutzes dieser Sorte zu benutzen, sofern nicht gemäss Absatz 4 ältere Rechte dieser Benutzung entgegenstehen.

(8) Beim Feilhalten oder bei dem gewerbsmässigen Vertrieb der Sorte darf eine Fabrik- oder Handelsmarke, eine Handelsbezeichnung oder eine andere ähnliche Angabe der eingetragenen Sortenbezeichnung hinzugefügt werden. Auch wenn eine solche Angabe hinzugefügt wird, muss die Sortenbezeichnung leicht erkennbar sein.

Artikel 14

Unabhängigkeit des Schutzes von Massnahmen zur Regelung der Erzeugung, der Überwachung und des gewerbsmässigen Vertriebs

(1) Das dem Züchter nach diesem Übereinkommen gewährte Recht ist unabhängig von den Massnahmen, die in jedem Verbandsstaat zur Regelung der Erzeugung, der Überwachung und des gewerbsmässigen Vertriebs von Saat- und Pflanzgut getroffen werden.

(2) Jedoch muss bei diesen Massnahmen soweit wie möglich vermieden werden, dass die Anwendung dieses Übereinkommens behindert wird.

Artikel 15

Organe des Verbands

Die ständigen Organe des Verbands sind:

- a) der Rat;
- b) das Generalsekretariat, das als Büro des Internationalen Verbands zum Schutz von Pflanzenzüchtungen bezeichnet wird.

Artikel 16

Zusammensetzung des Rates; Abstimmungen

(1) Der Rat besteht aus den Vertretern der

7. Den som i en unionsstat utbjuder eller yrkesmässigt försäljer förökningsmaterial av en sort som är skyddad i den staten är skyldig att använda sortbenämningen, och detta även efter det att skyddet för sorten har upphört, såvida inte äldre rättigheter utgör hinder här emot enligt vad som sägs under 4.

8. När en sort utbjuds till försäljning eller yrkesmässigt försäljs, får till den registrerade sortbenämningen fogas ett varumärke, en firma eller en liknande beteckning. Om en sådan beteckning har tillfogats, skall sortbenämningen likväl vara lätt urskiljbar.

Artikel 14

Skydd oberoende av åtgärder för reglering av produktion, kontroll eller handel

1. Den rätt, som enligt bestämmelserna i denna konvention har tillerkänts förädlaren, är oberoende av de åtgärder, som en unionsstat vidtar för att där reglera produktionen, kontrollen och handeln med utsäde och plantmaterial.

2. Det bör dock såvitt möjligt undvikas, att sådana åtgärder hindrar tillämpningen av denna konvention.

Artikel 15

Unionens organ

Unionens permanenta organ är:

- a) rådet;
- b) generalsekretariatet, som benämns byrå för den internationella unionen för skydd av växtförädlingsprodukter.

Artikel 16

Rådets sammansättning; röstning

1. Rådet består av företrädare för unions-

tants des Etats de l'Union. Chaque Etat de l'Union nomme un représentant au Conseil et un suppléant.

2) Les représentants ou suppléants peuvent être accompagnés d'adjoints ou de conseillers.

3) Chaque Etat de l'Union dispose d'une voix au Conseil.

Article 17

Observateurs admis aux réunions du Conseil

1) Les Etats non membres de l'Union signataires du présent Acte sont invités à titre d'observateurs aux réunions du Conseil.

2) A ces réunions peuvent également être invités d'autres observateurs ou des experts.

Article 18

Président et vice-présidents du Conseil

1) Le Conseil élit parmi ses membres un Président et un premier Vice-président. Il peut élire d'autres vice-présidents. Le premier Vice-président remplace de droit le Président en cas d'empêchement.

2) La durée du mandat du Président est de trois ans.

Article 19

Sessions du Conseil

1) Le Conseil se réunit sur convocation de son Président.

2) Il tient une session ordinaire une fois par an. En outre, le Président peut réunir le Conseil à son initiative: il doit le réunir dans un délai de trois mois quand un tiers au moins des Etats de l'Union en a fait la demande.

Article 20

Règlement intérieur du Conseil: règlement administratif et financier de l'Union

Le Conseil établit son règlement intérieur et le règlement administratif et financier de l'Union.

representatives of the member States of the Union. Each member State of the Union shall appoint one representative to the Council and one alternate.

(2) Representatives or alternates may be accompanied by assistants or advisers.

(3) Each member State of the Union shall have one vote in the Council.

Article 17

Observers in Meetings of the Council

(1) States not members of the Union which have signed this Act shall be invited as observers to meetings of the Council.

(2) Other observers or experts may also be invited to such meetings.

Article 18

President and Vice-Presidents of the Council

(1) The Council shall elect a President and a first Vice-President from among its members. It may elect other Vice-Presidents. The first Vice-President shall take the place of the President if the latter is unable to officiate.

(2) The President shall hold office for three years.

Article 19

Sessions of the Council

(1) The Council shall meet upon convocation by its President.

(2) An ordinary session of the Council shall be held annually. In addition, the President may convene the Council at his discretion: he shall convene it, within a period of three months, if one-third of the member States of the Union so request.

Article 20

Rules of Procedure of the Council: Administrative and Financial Regulations of the Union

The Council shall establish its rules of procedure and the administrative and financial regulations of the Union.

Verbandsstaaten. Jeder Verbandsstaat ernannt einen Vertreter für den Rat und einen Stellvertreter.

(2) Den Vertretern oder Stellvertretern können Mitarbeiter oder Berater zur Seite stehen.

(3) Jeder Verbandsstaat har im Rat eine Stimme.

Artikel 17

Beobachter in Sitzungen des Rates

(1) Staaten, die nicht Mitglieder des Verbands sind und diese Akte unterzeichnet haben, werden als Beobachter zu den Sitzungen des Rates eingeladen.

(2) Zu diesen Sitzungen können auch andere Beobachter oder Sachverständige eingeladen werden.

Artikel 18

Präsident und Vizepräsidenten des Rates

(1) Der Rat wählt aus seiner Mitte einen Präsidenten und einen Ersten Vizepräsidenten. Er kann weitere Vizepräsidenten wählen. Der Erste Vizepräsident vertritt von Rechts wegen den Präsidenten bei Verhinderungen.

(2) Die Amtszeit des Präsidenten beträgt drei Jahre.

Artikel 19

Tagungen des Rates

(1) Der Rat tritt auf Einberufung durch seinen Präsidenten zusammen.

(2) Er hält einmal jährlich eine ordentliche Tagung ab. Ausserdem kann der Präsident von sich aus den Rat einberufen; er hat ihn binnen drei Monaten einzuberufen, wenn mindestens ein Drittel der Verbandsstaaten dies beantragt.

Artikel 20

Geschäftsordnung des Rates; Verwaltungs- und Finanzordnung des Verbands

Der Rat legt seine Geschäftsordnung sowie die Verwaltungs- und Finanzordnung des Verbands fest.

5 Riksdagen 1981/82, I saml. Nr 136

staterna. Varje unionsstat utser en företrädare i rådet och en ersättare.

2. Företrädarna eller ersättarna får åtföljas av medarbetare eller rådgivare.

3. Varje unionsstat har en röst i rådet.

Artikel 17

Observatörer vid rådets sammanträden

1. De stater som inte är medlemmar i unionen och som har undertecknat denna akt skall inbjudas att delta i rådets sammanträden som observatörer.

2. Till dessa sammanträden kan också inbjudas andra observatörer eller sakkunniga.

Artikel 18

Ordförande och vice ordförande

1. Rådet väljer bland sina medlemmar en ordförande och en förste vice ordförande. Det får välja ytterligare vice ordförande. Vid förfall för ordföranden ersätts denne av förste vice ordföranden.

2. Uppdrag såsom ordförande avser en tid av tre år.

Artikel 19

Rådets sammanträden

1. Rådet sammanträder på ordförandens kallelse.

2. Det håller ordinarie sammanträde en gång om året. Dessutom får ordföranden sammankalla rådet på eget initiativ; han skall sammankalla rådet inom tre månader, när minst en tredjedel av unionsstaterna har gjort framställning därom.

Artikel 20

Rådets arbetsordning; unionens administrativa och finansiella reglemente

Rådet fastställer sin arbetsordning och unionens administrativa och finansiella reglemente.

Article 21

Missions du Conseil

Les missions du Conseil sont les suivantes:

a) étudier les mesures propres à assurer la sauvegarde et à favoriser le développement de l'Union;

b) nommer le Secrétaire général et, s'il l'estime nécessaire, un Secrétaire général adjoint; fixer les conditions de leur engagement;

c) examiner le rapport annuel d'activité de l'Union et établir le programme des travaux futurs de celle-ci;

d) donner au Secrétaire général, dont les attributions sont fixées à l'article 23, toutes directives nécessaires à l'accomplissement des tâches de l'Union;

e) examiner et approuver le budget de l'Union et fixer, conformément aux dispositions de l'article 26, la contribution de chaque Etat de l'Union;

f) examiner et approuver les comptes présentés par le Secrétaire général;

g) fixer, conformément aux dispositions de l'article 27, la date et le lieu des conférences prévues par ledit article et prendre les mesures nécessaires à leur préparation;

h) d'une manière générale, prendre toutes décisions en vue du bon fonctionnement de l'Union.

Article 22

Majorités requises pour les décisions du Conseil

Toute décision du Conseil est prise à la majorité simple des membres présents et votants; toutefois, toute décision du Conseil en vertu des articles 4.4), 20, 21.c), 26.5)b), 27.1), 28.3) ou 32.3) est prise à la majorité des trois quarts des membres présents et votants. L'abstention n'est pas considérée comme vote.

Article 21

Tasks of the Council

The tasks of the Council shall be to:

(a) study appropriate measures to safeguard the interests and to encourage the development of the Union;

(b) appoint the Secretary-General and, if it finds it necessary, a Vice Secretary-General and determine the terms of appointment of each;

(c) examine the annual report on the activities of the Union and lay down the programme for its future work;

(d) give to the Secretary-General, whose functions are set out in Article 23, all necessary directions for the accomplishment of the tasks of the Union;

(e) examine and approve the budget of the Union and fix the contribution of each member State of the Union in accordance with the provisions of Article 26;

(f) examine and approve the accounts presented by the Secretary-General;

(g) fix, in accordance with the provisions of Article 27, the date and place of the conferences referred to in that Article and take the measures necessary for their preparation; and

(h) in general, take all necessary decisions to ensure the efficient functioning of the Union.

Article 22

Majorities Required for Decisions of the Council

Any decision of the Council shall require a simple majority of the votes of the members present and voting, provided that any decision of the Council under Articles 4 (4), 20, 21 (c), 26 (5)(b), 27 (1), 28 (3) or 32 (3) shall require threefourths of the votes of the members present and voting. Abstentions shall not be considered as votes.

Artikel 21

Aufgaben des Rates

Der Rat hat folgende Aufgaben:

a) Er prüft Massnahmen, die geeignet sind, den Bestand des Verbands sicherzustellen und seine Entwicklung zu fördern.

b) Er ernennt den Generalsekretär und, falls er dies für erforderlich hält, einen Stellvertretenden Generalsekretär und setzt die Einstellungsbedingungen von beiden fest.

c) Er prüft den jährlichen Bericht über die Tätigkeit des Verbands und stellt das Programm für dessen künftige Arbeit auf.

d) Er erteilt dem Generalsekretär, dessen Befugnisse in Artikel 23 festgelegt sind, alle erforderlichen Richtlinien für die Durchführung der Aufgaben des Verbands.

e) Er prüft und genehmigt den Haushaltsplan des Verbands und setzt gemäss Artikel 26 den Beitrag eines jeden Verbandsstaats fest.

f) Er prüft und genehmigt die von dem Generalsekretär vorgelegten Abrechnungen.

g) Er bestimmt gemäss Artikel 27 den Zeitpunkt und den Ort der dort vorgesehenen Konferenzen und trifft die zu ihrer Vorbereitung erforderlichen Massnahmen.

h) Ganz allgemein fasst er alle Beschlüsse für ein erfolgreiches Wirken des Verbands.

Artikel 22

Erforderliche Mehrheiten für die Beschlüsse des Rates

Ein Beschluss des Rates bedarf der einfachen Mehrheit der anwesenden und abstimmenden Mitglieder; jedoch bedarf ein Beschluss des Rates nach Artikel 4 Absatz 4, Artikel 20, Artikel 21 Buchstabe e, Artikel 26 Absatz 5 Buchstabe b, Artikel 27 Absatz 1, Artikel 28 Absatz 3 und Artikel 32 Absatz 3 einer Dreiviertelmehrheit der anwesenden und abstimmenden Mitglieder. Enthaltungen gelten nicht als Stimmabgabe.

Artikel 21

Rådets uppgifter

Rådets uppgifter är att

a) undersöka lämpliga åtgärder för att trygga unionens bestånd och främja dess utveckling;

b) utse en generalsekreterare och, om rådet anser det vara nödvändigt, en vice generalsekreterare samt bestämma deras anställningsvillkor;

c) granska årsberättelsen över unionens verksamhet och fastställa programmet för unionens framtida arbete;

d) ge generalsekreteraren, vars åligganden fastställs i artikel 23, alla erforderliga instruktioner för att unionens uppgifter skall kunna fullgöras;

e) granska och godkänna unionens budget och enligt artikel 26 fastställa bidrag för varje unionsstat;

f) granska och godkänna de räkenskaper som läggs fram av generalsekreteraren;

g) enligt artikel 27 fastställa tid och plats för de konferenser som avses i nämnda artikel och vidta erforderliga åtgärder för att förbereda dessa;

h) i övrigt fatta alla de beslut som behövs för att främja ett ändamålsenligt utövande av unionens verksamhet.

Artikel 22

Majoritet som krävs för rådets beslut

Rådets beslut fattas med enkel majoritet av de närvarande och röstande medlemmarna; för beslut enligt artiklarna 4.4, 20, 21.e, 26.5.b, 27.1, 28.3 eller 32.3 krävs dock tre fjärdedels majoritet av de närvarande och röstande medlemmarna. Nedlagda röster anses som icke avgivna.

Article 23

Missions du Bureau de l'Union; responsabilités du Secrétaire général; nomination des fonctionnaires

1) Le Bureau de l'Union exécute toutes les missions qui lui sont confiées par le Conseil. Il est dirigé par le Secrétaire général.

2) Le Secrétaire général est responsable devant le Conseil; il assure l'exécution des décisions du Conseil. Il soumet le budget à l'approbation du Conseil et en assure l'exécution. Il rend compte annuellement au Conseil de sa gestion et lui présente un rapport sur les activités et la situation financière de l'Union.

3) Sous réserve des dispositions de l'article 21.b), les conditions de nomination et d'emploi des membres du personnel nécessaire au bon fonctionnement du Bureau de l'Union sont fixées par le règlement administratif et financier prévu à l'article 20.

Article 24

Statut juridique

1) L'Union a la personnalité juridique.

2) L'Union jouit, sur le territoire de chaque Etat de l'Union, conformément aux lois de cet Etat, de la capacité juridique nécessaire pour atteindre son but et exercer ses fonctions.

3) L'Union conclut un accord de siège avec la Confédération suisse.

Article 25

Vérification des comptes

La vérification des comptes de l'Union est assurée, selon les modalités prévues dans le règlement administratif et financier visé à l'article 20, par un Etat de l'Union. Cet Etat est, avec son consentement, désigné par le Conseil.

Article 23

Tasks of the Office of the Union; Responsibilities of the Secretary-General; Appointment of Staff

(1) The Office of the Union shall carry out all the duties and tasks entrusted to it by the Council. It shall be under the direction of the Secretary-General.

(2) The Secretary-General shall be responsible to the Council; he shall be responsible for carrying out the decisions of the Council. He shall submit the budget for the approval of the Council and shall be responsible for its implementation. He shall make an annual report to the Council on his administration and a report on the activities and financial position of the Union.

(3) Subject to the provisions of Article 21 (b), the conditions of appointment and employment of the staff necessary for the efficient performance of the tasks of the Office of the Union shall be fixed in the administrative and financial regulations referred to in Article 20.

Article 24

Legal Status

(1) The Union shall have legal personality.

(2) The Union shall enjoy on the territory of each member State of the Union, in conformity with the laws of that State, such legal capacity as may be necessary for the fulfilment of the objectives of the Union and for the exercise of its functions.

(3) The Union shall conclude a headquarters agreement with the Swiss Confederation.

Article 25

Auditing of the Accounts

The auditing of the accounts of the Union shall be effected by a member State of the Union as provided in the administrative and financial regulations referred to in Article 20. Such State shall be designated, with its agreement, by the Council.

Artikel 23

Aufgaben des Verbandsbüros; Verantwortung des Generalsekretärs; Ernennung der Bediensteten

(1) Das Verbandsbüro erledigt alle Aufgaben, die ihm der Rat zuweist. Es wird vom Generalsekretär geleitet.

(2) Der Generalsekretär ist dem Rat verantwortlich; er sorgt für die Ausführung der Beschlüsse des Rates. Er legt dem Rat den Haushaltsplan zur Genehmigung vor und sorgt für dessen Ausführung. Er legt dem Rat alljährlich Rechenschaft über seine Geschäftsführung ab und unterbreitet ihm einen Bericht über die Tätigkeit und die Finanzlage des Verbands.

(3) Vorbehaltlich des Artikels 21 Buchstabe b werden die Bedingungen für die Einstellung und Beschäftigung des für die ordnungsgemässe Erfüllung der Aufgaben des Verbandsbüros erforderlichen Personals in der in Artikel 20 bezeichneten Verwaltungs- und Finanzordnung festgelegt.

Artikel 24

Rechts- und Geschäftsfähigkeit

(1) Der Verband besitzt Rechtspersönlichkeit.

(2) Der Verband geniesst im Hoheitsgebiet jedes Verbandsstaats gemäss den Gesetzen dieses Staates die zur Erreichung seines Zweckes und zur Wahrnehmung seiner Aufgaben erforderliche Rechts- und Geschäftsfähigkeit.

(3) Der Verband schliesst mit der Schweizerischen Eidgenossenschaft ein Abkommen über den Sitz.

Artikel 25

Rechnungsprüfung

Die Rechnungsprüfung des Verbands wird nach Massgabe der in Artikel 20 bezeichneten Verwaltungs- und Finanzordnung von einem Verbandsstaat durchgeführt. Dieser Staat wird mit seiner Zustimmung vom Rat bestimmt.

Artikel 23

Unionens byrås uppgifter; generalsekreterarens åligganden; anställning av personal

1. Unionens byrå skall fullgöra alla uppdrag och åligganden, som rådet har anförtrott den. Byrån leds av generalsekreteraren.

2. Generalsekreteraren är ansvarig inför rådet; han skall tillse att rådets beslut verkställs. Han skall lägga fram budgeten för rådets godkännande och svara för att den genomförs. Han skall årligen inför rådet redovisa för sin förvaltning och skall inför rådet lägga fram en årsberättelse rörande unionens verksamhet och dess ekonomiska ställning.

3. Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 21.b skall villkoren för utnämning och anställning av den personal som erfordras för unionens verksamhet anges i det administrativa och finansiella reglemente som avses i artikel 20.

Artikel 24

Rättslig ställning

1. Unionen är en juridisk person.

2. Unionen skall inom varje unionsstats område och i enlighet med den statens lag åtnjuta erforderlig rättskapacitet för att unionens ändamål skall kunna uppnås och för att dess uppgifter skall kunna utföras.

3. Unionen skall ingå ett avtal rörande sitt säte med Schweiziska Edsförbundet.

Artikel 25

Revision

Revision av unionens räkenskaper utförs av en av unionsstaterna i enlighet med vad som sägs i det administrativa och finansiella reglemente som avses i artikel 20. Denna stat utses efter eget samtycke av rådet.

Article 26

Finances

1) Les dépenses de l'Union sont couvertes:

- par les contributions annuelles des Etats de l'Union;
- par la rémunération de prestations de services;
- par des recettes diverses.

2)a) La part de chaque Etat de l'Union dans le montant total des contributions annuelles est déterminée par référence au montant total des dépenses à couvrir à l'aide des contributions des Etats de l'Union et au nombre d'unités de contribution qui lui est applicable aux termes du paragraphe 3). La dite part est calculée conformément au paragraphe 4).

b) Le nombre des unités de contribution est exprimé en nombres entiers ou en fractions d'unité pourvu que ce nombre ne soit pas inférieur à un cinquième.

3)a) En ce qui concerne tout Etat faisant partie de l'Union à la date à laquelle le présent Acte entre en vigueur à l'égard de cet Etat, le nombre des unités de contribution qui lui est applicable est le même que celui qui lui était applicable, immédiatement avant ladite date, aux termes de la Convention de 1961 modifiée par l'Acte additionnel de 1972.

b) En ce qui concerne tout autre Etat, il indique au moment de son accession à l'Union, dans une déclaration adressée au Secrétaire général, le nombre d'unités de contribution qui lui est applicable.

c) Tout Etat de l'Union peut, à tout moment, indiquer, dans une déclaration adressée au Secrétaire général, un nombre d'unités de contribution différent de celui qui lui est applicable en vertu des alinéas a) ou b) ci-dessus. Si elle est faite pendant les six premiers mois d'une année civile, cette déclaration prend effet au début de l'année civile suivante; dans le cas contraire, elle prend effet au début de la deuxième année civile qui suit l'année au cours de laquelle elle est faite.

4)a) Pour chaque exercice budgétaire, le montant d'une unité de contribution est égal au montant total des dépenses à couvrir pendant cet exercice à l'aide des contributions

Article 26

Finances

(1) The expenses of the Union shall be met from:

- the annual contributions of the member States of the Union;
- payments received for services rendered;
- miscellaneous receipts.

(2)(a) The share of each member State of the Union in the total amount of the annual contributions shall be determined by reference to the total expenditure to be met from the contributions of the member States of the Union and to the number of contribution units applicable to it under paragraph (3). The said share shall be computed according to paragraph (4).

(b) The number of contribution units shall be expressed in whole numbers or fractions thereof, provided that such number shall not be less than one-fifth.

(3)(a) As far as any State is concerned which is a member State of the Union on the date on which this Act enters into force with respect to that State, the number of contribution units applicable to it shall be the same as was applicable to it, immediately before the said date, according to the Convention of 1961 as amended by the Additional Act of 1972.

(b) As far as any other State is concerned, that State shall, on joining the Union, indicate, in a declaration addressed to the Secretary-General, the number of contribution units applicable to it.

(c) Any member State of the Union may, at any time, indicate, in a declaration addressed to the Secretary-General, a number of contribution units different from the number applicable to it under subparagraph (a) or (b). Such declaration, if made during the first six months of a calendar year, shall take effect from the beginning of the subsequent calendar year; otherwise it shall take effect from the beginning of the second calendar year which follows the year in which the declaration was made.

(4)(a) For each budgetary period, the amount corresponding to one contribution unit shall be obtained by dividing the total amount of the expenditure to be met in that

Artikel 26

Finanzen

(1) Die Ausgaben des Verbands werden gedeckt aus

– den Jahresbeiträgen der Verbandsstaaten,

– der Vergütung für Dienstleistungen,

– sonstigen Einnahmen.

(2)a) Der Anteil jedes Verbandsstaats an dem Gesamtbetrag der Jahresbeiträge richtet sich nach dem Gesamtbetrag der Ausgaben, die durch Beiträge der Verbandsstaaten zu decken sind, und nach der Anzahl der für diesen Verbandsstaat nach Absatz 3 massgebenden Zahl von Beitragseinheiten. Dieser Anteil wird nach Absatz 4 berechnet.

b) Die Zahl der Beitragseinheiten wird in ganzen Zahlen oder Bruchteilen hiervon ausgedrückt, wobei sie nicht kleiner als ein Fünftel sein darf.

(3)a) Für jeden Staat, der zum Zeitpunkt des Inkrafttretens dieser Akte dem Verband angehört, ist die Zahl der für ihn massgebenden Beitragseinheiten gleich der Zahl der für ihn unmittelbar vor diesem Zeitpunkt nach dem Übereinkommen von 1961 in der durch die Zusatzakte von 1972 geänderten Fassung massgebenden Einheiten.

b) Jeder andere Staat gibt bei seinem Beitritt zum Verband in einer an den Generalsekretär gerichteten Erklärung die für ihn massgebende Zahl von Beitragseinheiten an.

c) Jeder Verbandsstaat kann jederzeit in einer an den Generalsekretär gerichteten Erklärung eine andere als die für ihn nach den Buchstaben a oder b massgebende Zahl von Beitragseinheiten angeben. Wird eine solche Erklärung während der ersten sechs Monate eines Kalenderjahrs abgegeben, so wird sie zum Beginn des folgenden Kalenderjahrs wirksam; andernfalls wird die Erklärung zum Beginn des Zweiten Kalenderjahrs wirksam, das auf das Jahr folgt, in dem sie abgegeben wurde.

(4)a) Für jede Haushaltsperiode wird der Betrag, der einer Beitragseinheit entspricht, dadurch ermittelt, dass der Gesamtbetrag der Ausgaben, die in dieser Periode aus Beiträ-

Artikel 26

Finanser

1. Unionens utgifter täcks

– av unionsstaternas årliga bidrag,

– av ersättningar för utförda tjänster,

– av andra inkomster.

2.a) Varje unionsstats andel av det sammanlagda beloppet av årliga bidrag bestäms på grundval av det sammanlagda utgiftsbelopp som skall täckas med bidrag från unionsstaterna och det antal bidragsenheter som gäller för den staten enligt vad som sägs under 3. Denna andel beräknas enligt vad som sägs under 4.

b) Antalet bidragsenheter uttrycks i hela enheter eller i delar av enheter, varvid antalet dock inte får understiga en femtedel.

3.a) För stat som är medlem i unionen den dag då denna akt träder i kraft för den staten är antalet bidragsenheter detsamma som gällde för den staten omedelbart före nämnda dag enligt 1961 års konvention i dess lydelse enligt 1972 års tilläggsakt.

b) Varje annan stat anger vid sin anslutning till unionen i en förklaring till generalsekreteraren det antal bidragsenheter som skall gälla för den staten.

c) Varje unionsstat får när som helst i en förklaring till generalsekreteraren ange ett antal bidragsenheter som skiljer sig från dem som gäller för den staten enligt vad som sägs under a) och b) ovan. Avges förklaringen under de första sex månaderna av ett kalenderår, träder den i kraft vid början av följande kalenderår; i motsatt fall träder den i kraft vid början av det andra kalenderåret efter det år under vilket förklaringen gjordes.

4.a) För varje budgetperiod erhålls det belopp som motsvarar en bidragsenhet genom att dela det sammanlagda utgiftsbelopp som skall täckas under denna period med bidrag

des Etats de l'Union divisé par le nombre total d'unités applicable à ces Etats.

b) Le montant de la contribution de chaque Etat de l'Union est égal au montant d'une unité de contribution multiplié par le nombre d'unités applicable à cet Etat.

5)a) Un Etat de l'Union en retard dans le paiement de ses contributions ne peut — sous réserve des dispositions du paragraphe b) — exercer son droit de vote au Conseil si le montant de son arriéré est égal ou supérieur à celui des contributions dont il est redevable pour les deux dernières années complètes écoulées. La suspension du droit de vote ne libère pas cet Etat de ses obligations et ne le prive pas des autres droits découlant de la présente Convention.

b) Le Conseil peut autoriser ledit Etat à conserver l'exercice de son droit de vote aussi longtemps qu'il estime que le retard résulte de circonstances exceptionnelles et inévitables.

Article 27

Revision de la Convention

1) La présente Convention peut être révisée par une conférence des Etats de l'Union. La convocation d'une telle conférence est décidée par le Conseil.

2) La conférence ne délibère valablement que si la moitié au moins des Etats de l'Union y sont représentés. Pour être adopté, le texte révisé de la Convention doit recueillir la majorité des cinq sixièmes des Etats de l'Union représentés à la conférence.

Article 28

Langues utilisées par le Bureau et lors des réunions du Conseil

1) Les langues française, allemande et anglaise sont utilisées par le Bureau de l'Union dans l'accomplissement de ses missions.

2) Les réunions du Conseil ainsi que les conférences de revision se tiennent en ces trois langues.

period from the contributions of the member States of the Union by the total number of units applicable to those States.

(b) The amount of the contribution of each member State of the Union shall be obtained by multiplying the amount corresponding to one contribution unit by the number of contribution units applicable to that State.

(5)(a) A member State of the Union which is in arrears in the payment of its contributions may not, subject to paragraph (b), exercise its right to vote in the Council if the amount of its arrears equals or exceeds the amount of the contributions due from it for the preceding two full years. The suspension of the right to vote does not relieve such state of its obligations under this Convention and does not deprive it of any other rights thereunder.

(b) The Council may allow the said State to continue to exercise its right to vote if, and as long as, the Council is satisfied that the delay in payment is due to exceptional and unavoidable circumstances.

Article 27

Revision of the Convention

(1) This Convention may be revised by a conference of the member States of the Union. The convocation of such conference shall be decided by the Council.

(2) The proceedings of a conference shall be effective only if at least half of the member States of the Union are represented at it. A majority of five-sixths of the member States of the Union represented at the conference shall be required for the adoption of a revised text of the Convention.

Article 28

Languages Used by the Office and in Meetings of the Council

(1) The English, French and German languages shall be used by the Office of the Union in carrying out its duties.

(2) Meetings of the Council and of revision conferences shall be held in the three languages.

gen der Verbandsstaaten zu decken sind, durch die Gesamtzahl der von diesen Staaten aufzubringenden Einheiten geteilt wird.

b) Der Betrag des Beitrags jedes Verbandsstaats ergibt sich aus dem mit der Zahl der für diesen Staat massgebenden Beitragseinheiten vervielfachten Betrag einer Beitragseinheit.

(5)a) Ein Verbandsstaat, der mit der Zahlung seiner Beiträge im Rückstand ist, kann vorbehaltlich des Buchstabens b sein Stimmrecht im Rat nicht ausüben, wenn der rückständige Betrag die Summe der von ihm für die zwei vorhergehenden vollen Jahre geschuldeten Beiträge erreicht oder übersteigt. Die Aussetzung des Stimmrechts entbindet diesen Staat nicht von den sich aus diesem Übereinkommen ergebenden Pflichten und führt nicht zum Verlust der anderen sich aus dem Übereinkommen ergebenden Rechte.

b) Der Rat kann einem solchen Staat jedoch gestatten, sein Stimmrecht weiter auszuüben, wenn und solange der Rat überzeugt ist, dass der Zahlungsrückstand eine Folge aussergewöhnlicher und unabwendbarer Umstände ist.

Artikel 27

Revision des Übereinkommens

(1) Dieses Übereinkommen kann von einer Konferenz der Verbandsstaaten revidiert werden. Die Einberufung einer solchen Konferenz wird vom Rat beschlossen.

(2) Die Konferenz ist nur dann beschlussfähig, wenn mindestens die Hälfte der Verbandsstaaten auf ihr vertreten ist. Die revidierte Fassung des Übereinkommens bedarf zu ihrer Annahme der Fünftelstimmmehrheit der auf der Konferenz vertretenen Verbandsstaaten.

Artikel 28

Vom Büro und in Sitzungen des Rates benutzte Sprachen

(1) Das Verbandsbüro bedient sich bei der Erfüllung seiner Aufgaben der deutschen, der englischen und der französischen Sprache.

(2) Die Sitzungen des Rates und die Revisionskonferenzen werden in diesen drei Sprachen abgehalten.

från unionsstaterna med det sammanlagda antalet enheter som gäller för dessa stater.

b) Varje unionsstats bidragsbelopp erhålls genom att multiplicera det belopp som motsvarar en bidragsenhet med det antal bidragsenheter som gäller för den staten.

5.a) En unionsstat som inte har i rätt tid betalat sitt bidrag får inte utöva sin rösträtt i rådet, om det belopp som dröjsmålet avser motsvarar eller överstiger det bidragsbelopp som den staten är skyldig att betala för de två närmaste föregående hela åren, med mindre annat följer av vad som sägs under b. Suspension av rösträtten befriar inte denna stat från dess förpliktelser enligt konventionen och berövar inte den några andra rättigheter enligt konventionen.

b) Rådet får medge att sådan stat bibehåller rösträtten så länge rådet anser att dröjsmålet beror på utomordentliga och oundvikliga omständigheter.

Artikel 27

Revision av konventionen

1. Denna konvention kan revideras av en konferens av unionsstaterna. Rådet beslutar om sammankallandet av en sådan konferens.

2. Konferensen är beslutsmässig endast om minst hälften av unionsstaterna är företrädade vid konferensen. För antagande av en reviderad text av konventionen krävs fem sjättedels majoritet av de av unionsstaterna som är företrädade vid konferensen.

Artikel 28

Språk som används av byrån och vid rådets sammanträden

1. Unionens byrå skall använda engelska, franska och tyska språken när den fullgör sina uppgifter.

2. Rådets sammanträden och revisionskonferenserna skall hållas på dessa tre språk.

3) Le Conseil peut décider, en tant que de besoin, que d'autres langues seront utilisées.

(3) If the need arises, the Council may decide that further languages shall be used.

Article 29

Arrangements particuliers pour la protection des obtentions végétales

Les Etats de l'Union se réservent le droit de conclure entre eux des arrangements particuliers pour la protection des obtentions végétales, pour autant que ces arrangements ne contreviennent pas aux dispositions de la présente Convention.

Article 29

Special Agreements for the Protection of New Varieties of Plants

Member States of the Union reserve the right to conclude among themselves special agreements for the protection of new varieties of plants, in so far as such agreements do not contravene the provisions of this Convention.

Article 30

Application de la Convention sur le plan national; accords particuliers pour l'utilisation en commun de services chargés de l'examen

1) Chaque Etat de l'Union prend toutes mesures nécessaires pour l'application de la présente Convention et, notamment:

a) prévoit les recours légaux appropriés permettant de défendre efficacement les droits prévus par la présente Convention;

b) établit un service spécial de la protection des obtentions végétales ou charge un service déjà existant de cette protection;

c) assure la communication au public des informations relatives à cette protection et au minimum la publication périodique de la liste des titres de protection délivrés.

2) Des accords particuliers peuvent être conclus entre les services compétents des Etats de l'Union en vue de l'utilisation en commun de services chargés de procéder à l'examen des variétés, prévu à l'article 7, et au rassemblement des collections et documents de référence nécessaires.

3) Il est entendu qu'au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, chaque Etat doit être en mesure, conformément à sa législation interne, de donner effet aux dispositions de la présente Convention.

Article 30

Implementation of the Convention on the Domestic Level; Contracts on the Joint Utilisation of Examination Services

(1) Each member State of the Union shall adopt all measures necessary for the application of this Convention; in particular, it shall:

(a) provide for appropriate legal remedies for the effective defence of the rights provided for in this Convention;

(b) set up a special authority for the protection of new varieties of plants or entrust such protection to an existing authority;

(c) ensure that the public is informed of matters concerning such protection, including as a minimum the periodical publication of the list of titles of protection issued.

(2) Contracts may be concluded between the competent authorities of the member States of the Union, with a view to the joint utilisation of the services of the authorities entrusted with the examination of varieties in accordance with the provisions of Article 7 and with assembling the necessary reference collections and documents.

(3) It shall be understood that, on depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, each State must be in a position, under its own domestic law, to give effect to the provisions of this Convention.

(3) Der Rat kann, soweit hierfür ein Bedürfnis besteht, die Benutzung weiterer Sprachen beschliessen.

Artikel 29

Besondere Abmachungen zum Schutz von Pflanzenzüchtungen

Die Verbandsstaaten behalten sich das Recht vor, untereinander zum Schutz von Pflanzenzüchtungen besondere Abmachungen zu treffen, soweit diese Abmachungen diesem Übereinkommen nicht zuwiderlaufen.

Artikel 30

Anwendung des Übereinkommens im innerstaatlichen Bereich; Vereinbarungen über die gemeinsame Inanspruchnahme von Prüfungsstellen

(1) Jeder Verbandsstaat trifft alle für die Anwendung dieses Übereinkommens notwendigen Massnahmen, insbesondere

a) sieht er geeignete Rechtsmittel vor, die eine wirksame Wahrung der in diesem Übereinkommen vorgesehenen Rechte ermöglichen;

b) richtet er eine besondere Behörde für den Schutz von Pflanzenzüchtungen ein oder beauftragt eine bereits bestehende Behörde mit diesem Schutz;

c) stellt er die öffentliche Bekanntmachung von Mitteilungen über diesen Schutz, zumindest die periodische Veröffentlichung des Verzeichnisses der erteilten Schutzrechte, sicher.

(2) Zwischen den zuständigen Behörden der Verbandsstaaten können Vereinbarungen zum Zweck der gemeinsamen Inanspruchnahme von Stellen getroffen werden, welche die in Artikel 7 vorgesehene Prüfung der Sorten und die Zusammenstellung der erforderlichen Vergleichssammlungen und -unterlagen durchzuführen haben.

(3) Es besteht Einverständnis darüber, dass jeder Staat bei Hinterlegung seiner Ratifikations-, Annahme-, Genehmigungs- oder Beitrittsurkunde entsprechend seinem innerstaatlichen Recht in der Lage sein muss, diesem Übereinkommen Wirkung zu verleihen.

3. Rådet får, om så behövs, bestämma att ytterligare språk skall användas.

Artikel 29

Särskilda överenskommelser för skydd av växtförädlingsprodukter

Unionsstaterna förbehåller sig rätten att sinsemellan träffa särskilda överenskommelser för skydd av växtförädlingsprodukter i den mån dessa överenskommelser inte strider mot denna konvention.

Artikel 30

Tillämpning av konventionen i nationell rätt; särskilda avtal om gemensamt utnyttjande av provningsinstitutioner

1. Varje unionsstat skall vidta alla erforderliga åtgärder för tillämpningen av denna konvention; den skall särskilt

a) tillse att det finns lämpliga rättsmedel som gör det möjligt att effektivt hävda de rättigheter som anges i denna konvention;

b) inrätta en särskild myndighet för skydd av växtförädlingsprodukter eller uppdra åt en redan befintlig myndighet att svara för detta skydd;

c) tillse att allmänheten informeras i frågor rörande detta skydd, åtminstone genom ett periodiskt offentliggörande av en förteckning över meddelade skydds rättigheter.

2. Särskilda överenskommelser får ingås mellan vederbörande myndigheter i unionsstaterna om gemensamt utnyttjande av de institutioner som har till uppgift att utföra den provning av växtsorter som avses i artikel 7 och att samla erforderliga kollektioner och dokument i referenssyfte.

3. Det är underförstått att varje stat när den deponerar sitt instrument rörande ratifikation, antagande, godkännande eller anslutning skall vara i stånd att i enlighet med sin nationella lagstiftning genomföra denna konventions bestämmelser.

Article 31

Signature

Le présent Acte est ouvert à la signature de tout Etat de l'Union et de tout autre Etat qui a été représenté à la Conférence diplomatique qui a adopté le présent Acte. Il est ouvert à la signature jusqu'au 31 octobre 1979.

Article 32

Ratification, acceptation ou approbation; adhésion

1) Tout Etat exprime son consentement à être lié par le présent Acte par le dépôt:

a) d'un instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation s'il a signé le présent Acte, ou

b) d'un instrument d'adhésion s'il n'a pas signé le présent Acte.

2) Les instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion sont déposés auprès du Secrétaire général.

3) Tout Etat qui n'est pas membre de l'Union et qui n'a pas signé le présent Acte demande, avant de déposer son instrument d'adhésion, l'avis du Conseil sur la conformité de sa législation avec les dispositions du présent Acte. Si la décision faisant office d'avis est positive, l'instrument d'adhésion peut être déposé.

Article 33

Entrée en vigueur; impossibilité d'adhérer aux textes antérieurs

1) Le présent Acte entre en vigueur un mois après que les deux conditions suivantes auront été remplies:

a) le nombre des instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion déposés est de cinq au moins;

b) trois au moins desdits instruments sont déposés par des Etats parties à la Convention de 1961.

2) A l'égard de tout Etat qui dépose son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion après que les conditions prévues au paragraphe 1)a) et b) aient été remplies, le présent Acte entre en vigueur un mois après le dépôt de son instru-

Article 31

Signature

This Act shall be open for signature by any member State of the Union and any other State which was represented in the Diplomatic Conference adopting this Act. It shall remain open for signature until October 31, 1979.

Article 32

Ratification, Acceptance or Approval; Accession

(1) Any State shall express its consent to be bound by this Act by the deposit of:

(a) its instrument of ratification, acceptance or approval, if it has signed this Act; or

(b) its instrument of accession, if it has not signed this Act.

(2) Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Secretary-General.

(3) Any State which is not a member of the Union and which has not signed this Act shall, before depositing its instrument of accession, ask the Council to advise it in respect of the conformity of its laws with the provisions of this Act. If the decision embodying the advice is positive, the instrument of accession may be deposited.

Article 33

Entry Into Force; Closing of Earlier Texts

(1) This Act shall enter into force one month after the following two conditions are fulfilled:

(a) the number of instruments of ratification, acceptance, approval or accession deposited is not less than five; and

(b) at least three of the said instruments are instruments deposited by States parties to the Convention of 1961.

(2) With respect to any State which deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession after the conditions referred to in paragraph (1)(a) and (b) have been fulfilled, this Act shall enter into force one month after the deposit of the instrument

Artikel 31

Unterzeichnung

Diese Akte wird für jeden Verbandsstaat und für jeden anderen Staat zur Unterzeichnung aufgelegt, der auf der Diplomatischen Konferenz, welche diese Akte angenommen hat, vertreten war. Sie liegt bis zum 31. Oktober 1979 zur Unterzeichnung auf.

Artikel 32

Ratifikation, Annahme oder Genehmigung; Beitritt

(1) Jeder Staat bringt seine Zustimmung, durch diese Akte gebunden zu sein, dadurch zum Ausdruck, dass er

a) eine Ratifikations-, Annahme- oder Genehmigungsurkunde hinterlegt, sofern er diese Akte unterzeichnet hat, oder

b) eine Beitrittsurkunde hinterlegt, sofern er diese Akte nicht unterzeichnet hat.

(2) Die Ratifikations-, Annahme-, Genehmigungs- oder Beitrittsurkunden werden beim Generalsekretär hinterlegt.

(3) Jeder Staat, der dem Verband nicht angehört und diese Akte nicht unterzeichnet hat, ersucht vor Hinterlegung seiner Beitrittsurkunde den Rat um Stellungnahme, ob seine Gesetze mit dieser Akte vereinbar sind. Ist der die Stellungnahme beinhaltende Beschluss positiv, so kann die Beitrittsurkunde hinterlegt werden.

Artikel 33

Inkrafttreten; Unmöglichkeit, früheren Fassungen beizutreten

(1) Diese Akte tritt einen Monat nach dem Zeitpunkt in Kraft, zu dem die folgenden Bedingungen erfüllt sind:

a) Die Zahl der hinterlegten Ratifikations-, Annahme-, Genehmigungs- oder Beitrittsurkunden beträgt mindestens fünf;

b) mindestens drei der genannten Urkunden sind von Vertragsstaaten des Übereinkommens von 1961 hinterlegt worden.

(2) Für jeden Staat, der seine Ratifikations-, Annahme-, Genehmigungs- oder Beitrittsurkunde hinterlegt, nachdem die in Absatz 1 Buchstaben a und b genannten Bedingungen erfüllt sind, tritt diese Akte einen Monat nach dem Zeitpunkt in Kraft, zu dem

Artikel 31

Undertecknande

Denna akt är öppen för undertecknande av varje unionsstat och av varje annan stat som var företräd vid den diplomatiska konferens som antog denna akt. Den är öppen för undertecknande till och med den 31 oktober 1979.

Artikel 32

Ratifikation, antagande eller godkännande; anslutning

1. En stat uttrycker sitt samtycke till att vara bunden av denna akt genom att deponera

a) ett instrument rörande ratifikation, antagande eller godkännande, om den har undertecknat denna akt, eller

b) ett instrument rörande anslutning, om den inte har undertecknat denna akt.

2. Instrument rörande ratifikation, antagande, godkännande eller anslutning skall deponeras hos generalsekreteraren.

3. En stat som inte är medlem i unionen och som inte har undertecknat denna akt skall innan den deponerar sitt anslutningsinstrument begära rådets utlåtande om huruvida dess lagstiftning är i överensstämmelse med bestämmelserna i denna akt. Om det beslut som innehåller utlåtandet är positivt, får anslutningsinstrumentet deponeras.

Artikel 33

Ikraftträdande; stängning av tidigare texter

1. Denna akt träder i kraft en månad efter det att följande två villkor är uppfyllda:

a) minst fem instrument rörande ratifikation, antagande, godkännande eller anslutning har deponerats;

b) minst tre av dessa instrument har deponerats av stater som är part till 1961 års konvention.

2. I fråga om stat som deponerar sitt instrument rörande ratifikation, antagande, godkännande eller anslutning efter det att de villkor som anges under 1.a och b är uppfyllda träder denna akt i kraft en månad efter det att den statens instrument deponerades.

ment.

3) Après l'entrée en vigueur du présent Acte conformément au paragraphe 1), aucun Etat ne peut plus adhérer à la Convention de 1961 modifiée par l'Acte additionnel de 1972.

Article 34

Relations entre Etats liés par des textes différents

1) Tout Etat de l'Union qui, à la date de l'entrée en vigueur du présent Acte à son égard, est lié par la Convention de 1961 modifiée par l'Acte additionnel de 1972 continue d'appliquer, dans ses relations avec tout autre Etat de l'Union non lié par le présent Acte, ladite Convention modifiée par ledit Acte additionnel jusqu'à ce que le présent Acte entre également en vigueur à l'égard de cet autre Etat.

2) Tout Etat de l'Union non lié par le présent Acte ("le premier Etat") peut déclarer, par une notification adressée au Secrétaire général, qu'il appliquera la Convention de 1961 modifiée par l'Acte additionnel de 1972 dans ses relations avec tout Etat lié par le présent Acte qui devient membre de l'Union en ratifiant, acceptant ou approuvant le présent Acte ou en adhérant à celui-ci ("le second Etat"). Dès l'expiration d'un délai d'un mois à compter de la date de cette notification et jusqu'à l'entrée en vigueur du présent Acte à son égard, le premier Etat applique la Convention de 1961 modifiée par l'Acte additionnel de 1972 dans ses relations avec le second Etat, tandis que celui-ci applique le présent Acte dans ses relations avec le premier Etat.

Article 35

Communications concernant les genres et espèces protégés; renseignements à publier

1) Au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation du présent Acte ou d'adhésion à celui-ci,

of the said State.

(3) Once this Act enters into force according to paragraph (1), no State may accede to the Convention of 1961 as amended by the Additional Act of 1972.

Article 34

Relations Between States Bound by Different Texts

(1) Any member State of the Union which, on the day on which this Act enters into force with respect to that State, is bound by the Convention of 1961 as amended by the Additional Act of 1972 shall, in its relations with any other member State of the Union which is not bound by this Act, continue to apply, until the present Act enters into force also with respect to that other State, the said Convention as amended by the said Additional Act.

(2) Any member State of the Union not bound by this Act ("the former State") may declare, in a notification addressed to the Secretary-General, that it will apply the Convention of 1961 as amended by the Additional Act of 1972 in its relations with any State bound by this Act which becomes a member of the Union through ratification, acceptance or approval of or accession to this Act ("the latter State"). As from the beginning of one month after the date of any such notification and until the entry into force of this Act with respect to the former State, the former State shall apply the Convention of 1961 as amended by the Additional Act of 1972 in its relations with any such latter State, whereas any such latter State shall apply this Act in its relations with the former State.

Article 35

Communications Concerning the Genera and Species Protected; Information to be Published

(1) When depositing its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Act, each State which is not a

die Urkunde dieses Staates hinterlegt worden ist.

(3) Nach dem Inkrafttreten dieser Akte gemäss Absatz 1 kann ein Staat dem Übereinkommen von 1961 in der durch die Zusatzakte von 1972 geänderten Fassung nicht mehr beitreten.

Artikel 34

Beziehungen zwischen Staaten, die durch unterschiedliche Fassungen gebunden sind

(1) Ein Verbandsstaat, der an dem Tag, an dem diese Akte für ihn in Kraft tritt, durch das Übereinkommen von 1961 in der durch die Zusatzakte von 1972 geänderten Fassung gebunden ist, wendet in seinen Beziehungen zu jedem anderen Verbandsstaat, der nicht durch diese Akte gebunden ist, weiterhin das genannte Übereinkommen in der durch die Zusatzakte geänderten Fassung an, bis diese Akte auch für diesen anderen Staat in Kraft tritt.

(2) Ein Verbandsstaat, der nicht durch die vorliegende Akte gebunden ist, („erstgenannter Staat“), kann durch eine an den Generalsekretär gerichtete Notifikation erklären, dass er das Übereinkommen von 1961 in der durch die Zusatzakte von 1972 geänderten Fassung in seinen Beziehungen zu jedem durch diese Akte gebundenen Staat anwenden wird, der Verbandsstaat wird, indem er diese Akte ratifiziert, annimmt, genehmigt oder ihr beitrifft („letztgenannter Staat“). Während eines Zeitabschnitts, der einen Monat nach dem Tag einer solchen Notifikation beginnt und mit dem Inkrafttreten dieser Akte für den erstgenannten Staat endet, wendet dieser das Übereinkommen von 1961 in der durch die Zusatzakte von 1972 geänderten Fassung in seinen Beziehungen zu dem letztgenannten Staat an, während dieser diese Akte in seinen Beziehungen zu dem erstgenannten Staat anwendet.

Artikel 35

Mitteilungen über die schutzfähigen Gattungen und Arten; zu veröfentlichte Informationen

(1) Jeder Staat, der nicht bereits Verbandsstaat ist, notifiziert bei der Hinterlegung seiner Ratifikations-, Annahme-, Genehmi-

3. Efter det att denna akt har trätt i kraft enligt vad som sägs under 1 får en stat inte längre ansluta sig till 1961 års konvention i dess lydelse enligt 1972 års tilläggsakt.

Artikel 34

Förhållandet mellan stater bundna av olika texter

1. En unionsstat som den dag då denna akt träder i kraft för den staten är bunden av 1961 års konvention i dess lydelse enligt 1972 års tilläggsakt skall, i förhållande till varje annan unionsstat som inte är bunden av denna akt, fortsätta att tillämpa nämnda konvention i dess lydelse enligt nämnda tilläggsakt till dess att denna akt har trätt i kraft också för denna andra stat.

2. En unionsstat som inte är bunden av denna akt („den förra staten“) får genom meddelande till generalsekreteraren förklara att den kommer att tillämpa 1961 års konvention i dess lydelse enligt 1972 års tilläggsakt i förhållande till varje stat som är bunden av denna akt och som blir medlem i unionen genom att ratificera, godta, godkänna eller ansluta sig till denna akt („den senare staten“). Efter utgången av en frist på en månad från dagen för detta meddelande och till dess denna akt träder i kraft för den förra statens vidkommande skall den förra staten tillämpa 1961 års konvention i dess lydelse enligt 1972 års tilläggsakt i förhållande till den senare staten, medan den senare staten skall tillämpa denna akt i förhållande till den förra staten.

Artikel 35

Meddelande rörande de växtsläkten och växtarter som skyddas; upplysningar som skall publiceras

1. När en stat som inte redan är medlem i unionen deponerar sitt instrument rörande ratifikation, godtagande eller godkännande

chaque Etat qui n'est pas déjà membre de l'Union notifie au Secrétaire général la liste des genres et espèces auxquels il appliquera, au moment de l'entrée en vigueur du présent Acte à son égard, les dispositions de la présente Convention.

2) Le Secrétaire général publie, sur la base de communications reçues de l'Etat de l'Union concerné, des renseignements sur :

a) toute extension de l'application des dispositions de la présente Convention à d'autres genres et espèces après l'entrée en vigueur du présent Acte à son égard ;

b) toute utilisation de la faculté prévue à l'article 3.3) ;

c) l'utilisation de toute faculté accordée par le Conseil en vertu de l'article 4.4) ou 5) ;

d) toute utilisation de la faculté prévue à la première phrase de l'article 5.4), en précisant la nature des droits plus étendus et en spécifiant les genres et espèces auxquels ces droits s'appliquent ;

e) toute utilisation de la faculté prévue à la deuxième phrase de l'article 5.4) ;

f) le fait que la loi de cet Etat contient une disposition permise en vertu de l'article 6.1)b)i) et la durée du délai accordé ;

g) la durée du délai visé à l'article 8, si ce délai est supérieur aux quinze années, ou dix-huit, suivant le cas, prévues par ledit article.

Article 36

Territoires

1) Tout Etat peut déclarer dans son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, ou peut informer le Secrétaire général par écrit à tout moment ultérieur, que le présent Acte est applicable à tout ou partie des territoires, désignés dans la déclaration ou la notification.

2) Tout Etat qui a fait une telle déclaration ou effectué une telle notification peut, à tout moment, notifier au Secrétaire général que le présent Acte cesse d'être applicable à tout ou

member of the Union shall notify the Secretary-General of the list of genera and species to which, on the entry into force of this Act with respect to that State, it will apply the provisions of this Convention.

(2) The Secretary-General shall, on the basis of communications received from each member State of the Union concerned, publish information on:

(a) the extension of the application of the provisions of this Convention to additional genera and species after the entry into force of this Act with respect to that State;

(b) any use of the faculty provided for in Article 3 (3);

(c) the use of any faculty granted by the Council pursuant to Article 4 (4) or (5);

(d) any use of the faculty provided for in Article 5 (4), first sentence, with an indication of the nature of the more extensive rights and with a specification of the genera and species to which such rights apply;

(e) any use of the faculty provided for in Article 5 (4), second sentence;

(f) the fact that the law of the said State contains a provision as permitted under Article 6 (1) (b) (i), and the length of the period permitted;

(g) the length of the period referred to in Article 8 if such period is longer than the fifteen years and the eighteen years, respectively, referred to in that Article.

Article 36

Territories

(1) Any State may declare in its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or may inform the Secretary-General by written notification any time thereafter, that this Act shall be applicable to all or part of the territories designated in the declaration or notification.

(2) Any State which has made such a declaration or given such a notification may, at any time, notify the Secretary-General that this Act shall cease to be applicable to all or

gungs- oder Beitrittsurkunde zu dieser Akte dem Generalsekretär eine Liste der Gattungen und Arten, auf die er dieses Übereinkommen anwenden wird, sobald diese Akte für ihn in Kraft tritt.

(2) Der Generalsekretär veröffentlicht auf der Grundlage von Mitteilungen, die er von dem jeweiligen Verbandsstaat erhalten hat, Informationen über

a) die Ausdehnung der Anwendung dieses Übereinkommens auf weitere Gattungen und Arten nach dem Inkrafttreten dieser Akte für diesen Staat,

b) jeden Fall, in dem von der in Artikel 3 Absatz 3 vorgesehenen Möglichkeit Gebrauch gemacht wird,

c) jeden Fall, in dem von Möglichkeiten Gebrauch gemacht wird, die der Rat gemäss Artikel 4 Absatz 4 oder 5 eingeräumt hat,

d) jeden Fall, in dem von der in Artikel 5 Absatz 4 Satz 1 vorgesehenen Möglichkeit Gebrauch gemacht wird, unter Angabe der Art der weitergehenden Rechte und unter Hinweis auf die Gattungen und Arten, auf die sich solche Rechte beziehen,

e) jeden Fall, in dem von der in Artikel 5 Absatz 4 Satz 2 vorgesehenen Möglichkeit Gebrauch gemacht wird,

f) die Tatsache, dass das Recht dieses Staates eine nach Artikel 6 Absatz 1 Buchstabe b Ziffer i zulässige Vorschrift enthält, unter Angabe der Länge der eingeräumten Frist,

g) die in Artikel 8 bezeichnete Zeitdauer, wenn sie über fünfzehn beziehungsweise achtzehn Jahre hinausgeht.

Artikel 36

Hoheitsgebiete

(1) Jeder Staat kann in seiner Ratifikations-, Annahme-, Genehmigungs- oder Beitrittsurkunde erklären oder zu jedem späteren Zeitpunkt dem Generalsekretär schriftlich notifizieren, dass diese Akte auf alle oder einzelne in der Erklärung oder Notifikation bezeichneten Hoheitsgebiete anwendbar ist.

(2) Jeder Staat, der eine solche Erklärung abgegeben oder eine solche Notifikation vorgenommen hat, kann dem Generalsekretär jederzeit notifizieren, dass diese Akte auf alle

av eller anslutning till denna akt, skall den tillställa generalsekreteraren en lista på de växtsläkten och växtarter på vilka den kommer att tillämpa denna konvention när denna akt har trätt i kraft för den staten.

2. Generalsekreteraren skall på grundval av de underrättelser som han mottar från vederbörande unionsstat publicera upplysningar om

a) varje utvidgning av tillämpningen av denna konvention till andra växtsläkten och växtarter efter det att denna akt har trätt i kraft för den staten;

b) varje utnyttjande av den rätt som anges i artikel 3.3;

c) varje utnyttjande av rätt som har medgivits av rådet enligt artikel 4.4 eller 4.5;

d) varje utnyttjande av den rätt som anges i första meningen av artikel 5.4 med angivande av innebörden av dessa mer omfattande rättigheter och av de växtsläkten och växtarter på vilka dessa är tillämpliga;

e) varje utnyttjande av den rätt som anges i andra meningen i artikel 5.4;

f) den omständigheten att denna stats lagstiftning innehåller en föreskrift som är tillåten enligt artikel 6.1.b.i och längden på denna frist;

g) längden på den tid som avses i artikel 8, om denna tid överstiger 15 år respektive 18 år.

Artikel 36

Områden

1. En stat får i sitt instrument rörande ratifikation, antagande, godkännande eller anslutning förklara eller när som helst senare skriftligen meddela generalsekreteraren att denna akt är tillämplig på hela eller en del av de områden som anges i förklaringen eller meddelandet.

2. En stat som har avgivit en sådan förklaring eller översänt ett sådant meddelande får när som helst underrätta generalsekreteraren om att denna akt upphör att vara tillämplig på

partie de ces territoires.

3) a) Toute déclaration faite en vertu du paragraphe 1) prend effet à la même date que la ratification, l'acceptation, l'approbation ou l'adhésion dans l'instrument de laquelle elle a été incluse, et toute notification effectuée en vertu de ce paragraphe prend effet trois mois après sa notification par le Secrétaire général.

b) Toute notification effectuée en vertu du paragraphe 2) prend effet douze mois après sa réception par le Secrétaire général.

Article 37

Dérogation pour la protection sous deux formes

1) Nonobstant les dispositions de l'article 2.1), tout Etat qui, avant l'expiration du délai pendant lequel le présent Acte est ouvert à la signature, prévoit la protection sous les différentes formes mentionnées à l'article 2.1) pour un même genre ou une même espèce peut continuer à la prévoir si, lors de la signature du présent Acte ou du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation du présent Acte, ou d'adhésion à celui-ci, il notifie ce fait au Secrétaire général.

2) Si la protection est demandée, dans un Etat de l'Union auquel le paragraphe 1) s'applique, en vertu de la législation sur les brevets, ledit Etat peut, nonobstant les dispositions de l'article 6.1) a) et b) et de l'article 8, appliquer les critères de brevetabilité et la durée de protection de la législation sur les brevets aux variétés protégées selon cette loi.

3) Ledit Etat peut, à tout moment, notifier au Secrétaire général le retrait de sa notification faite conformément au paragraphe 1). Un tel retrait prend effet à la date indiquée par cet Etat dans sa notification de retrait.

Article 38

Limitation transitoire de l'exigence de nouveauté

Nonobstant les dispositions de l'article 6, tout Etat de l'Union a la faculté, sans qu'il en

part of such territories.

(3) (a) Any declaration made under paragraph (1) shall take effect on the same date as the ratification, acceptance, approval, or accession in the instrument of which it was included, and any notification given under that paragraph shall take effect three months after its notification by the Secretary-General.

(b) Any notification given under paragraph (2) shall take effect twelve months after its receipt by the Secretary-General.

Article 37

Exceptional Rules for Protection Under Two Forms

(1) Notwithstanding the provisions of Article 2 (1), any State which, prior to the end of the period during which this Act is open for signature, provides for protection under the different forms referred to in Article 2 (1) for one and the same genus or species, may continue to do so if, at the time of signing this Act or of depositing its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Act, it notifies the Secretary-General of that fact.

(2) Where, in a member State of the Union to which paragraph (1) applies, protection is sought under patent legislation, the said State may apply the patentability criteria and the period of protection of the patent legislation to the varieties protected thereunder, notwithstanding the provisions of Articles 6 (1) (a) and (b) and 8.

(3) The said State may, at any time, notify the Secretary-General of the withdrawal of the notification it has given under paragraph (1). Such withdrawal shall take effect on the date which the State shall indicate in its notification of withdrawal.

Article 38

Transitional Limitation of the Requirement of Novelty

Notwithstanding the provisions of Article 6, any member State of the Union may, with-

oder einzelne dieser Hoheitsgebiete nicht mehr anwendbar ist.

(3)a) Jede gemäss Absatz 1 abgegebene Erklärung wird gleichzeitig mit der Ratifikation, der Annahme, der Genehmigung oder dem Beitritt, in deren Urkunde sie enthalten war, und jede Notifikation gemäss jenem Absatz wird drei Monate nach ihrer Notifikation durch den Generalsekretär wirksam.

b) Jede Notifikation gemäss Absatz 2 wird zwölf Monate nach ihrem Eingang beim Generalsekretär wirksam.

Artikel 37

Ausnahmeregelung für den Schutz unter zwei Schutzrechtsformen

(1) Ungeachtet des Artikels 2 Absatz 1 kann jeder Staat, der vor Ablauf der Frist, während der diese Akte zur Unterzeichnung aufliegt, Schutz unter den in Artikel 2 Absatz 1 bezeichneten unterschiedlichen Formen für dieselbe Gattung oder Art vorsieht, diesen weiterhin vorsehen, wenn er dies dem Generalsekretär zu dem Zeitpunkt notifiziert, zu dem er diese Akte unterzeichnet oder zu dem er seine Ratifikations-, Annahme-, Genehmigungs- oder Beitrittsurkunde zu dieser Akte hinterlegt.

(2) Wird in einem Verbandsstaat, auf den Absatz 1 anwendbar ist, um Schutz nach dem Patentgesetz nachgesucht, so kann dieser Staat abweichend von Artikel 6 Absatz 1 Buchstaben a und b und Artikel 8 die Patentierbarkeitskriterien und die Schutzdauer des Patentgesetzes auf die nach diesem Gesetz schutzfähigen Sorten anwenden.

(3) Der betreffende Staat kann jederzeit dem Generalsekretär notifizieren, dass er die nach Absatz 1 vorgenommene Notifikation zurücknimmt. Eine solche Zurücknahme wird zu dem Zeitpunkt wirksam, den der Staat in der Notifikation der Zurücknahme angegeben hat.

Artikel 38

Vorübergehende Einschränkung des Erfordernisses der Neuheit

Ungeachtet des Artikels 6 kann jeder Verbandsstaat, ohne dass daraus den übrigen

hela eller en del av dessa områden.

3.a) Varje förklaring som har avgivits enligt vad som sägs under 1 träder i kraft samma dag som ratifikationen, antagandet, godkännandet eller anslutningen i det instrument i vilket förklaringen var intagen, och varje meddelande som har översänts enligt vad som där sägs träder i kraft tre månader efter det att meddelandet översändes av generalsekreteraren.

b) Varje meddelande som har översänts enligt vad som sägs under 2 träder i kraft 12 månader efter det att det mottogs av generalsekreteraren.

Artikel 37

Undantagsbestämmelser för skydd i två former

1. Utan hinder av vad som sägs i artikel 2.1 får en stat som, innan den frist under vilken denna akt är öppen för undertecknande har gått ut, beviljar skydd under de olika former som anges i artikel 2.1 för samma växtsläkte eller samma växtart fortsätta att göra detta, om denna stat meddelar generalsekreteraren detta när den undertecknar denna akt eller deponerar sitt instrument rörande ratifikation, antagande, godkännande eller anslutning till denna akt.

2. Om i en unionsstat, för vilken vad som sägs under 1 är tillämpligt, skydd begärs enligt lagstiftningen rörande patent, får denna stat utan hinder av artikel 6.1.a och b och artikel 8 på de sorter som skyddas enligt denna lagstiftning tillämpa patenterbarhetsvillkor och skyddstid enligt lagstiftningen rörande patent.

3. Denna stat får när som helst meddela generalsekreteraren att den återtar det meddelande som har avgivits enligt vad som sägs under 1. Ett sådant återtagande träder i kraft den dag som denna stat anger i meddelandet om återtagande.

Artikel 38

Övergångsvis gällande inskränkning i nyhetskravet

Utan hinder av artikel 6 får en unionsstat, utan att därigenom uppstår någon för-

résulte d'obligation pour les autres Etats de l'Union, de limiter l'exigence de nouveauté prévue à l'article susvisé, en ce qui concerne les variétés de création récente existant au moment où ledit Etat applique pour la première fois les dispositions de la présente Convention au genre ou à l'espèce auquel de telles variétés appartiennent.

Article 39

Maintien des droits acquis

La présente Convention ne saurait porter atteinte aux droits acquis soit en vertu des législations nationales des Etats de l'Union, soit par suite d'accords intervenus entre ces Etats.

Article 40

Réserves

Aucune réserve n'est admise à la présente Convention.

Article 41

Durée et dénonciation de la Convention

1) La présente Convention est conclue sans limitation de durée.

2) Tout Etat de l'Union peut dénoncer la présente Convention par une notification adressée au Secrétaire général. Le Secrétaire général notifie sans délai la réception de cette notification à tous les Etats de l'Union.

3) La dénonciation prend effet à l'expiration de l'année civile suivant l'année dans laquelle la notification a été reçue par le Secrétaire général.

4) La dénonciation ne saurait porter atteinte aux droits acquis, à l'égard d'une variété, dans le cadre de la présente Convention avant la date à laquelle la dénonciation prend effet.

Article 42

Langues; fonctions du dépositaire

1) Le présent Acte est signé en un exemplaire original en langues française, anglaise

out thereby creating an obligation for other member States of the Union, limit the requirement of novelty laid down in that Article, with regard to varieties of recent creation existing at the date on which such State applies the provisions of this Convention for the first time to the genus or species to which such varieties belong.

Article 39

Preservation of Existing Rights

This Convention shall not affect existing rights under the national laws of member States of the Union or under agreements concluded between such States.

Article 40

Reservations

No reservations to this Convention are permitted.

Article 41

Duration and Denunciation of the Convention

(1) This Convention is of unlimited duration.

(2) Any member State of the Union may denounce this Convention by notification addressed to the Secretary-General. The Secretary-General shall promptly notify all member States of the Union of the receipt of that notification.

(3) The denunciation shall take effect at the end of the calendar year following the year in which the notification was received by the Secretary-General.

(4) The denunciation shall not affect any rights acquired in a variety by reason of this Convention prior to the date on which the denunciation becomes effective.

Article 42

Languages; Depositary Functions

(1) This Act shall be signed in a single original in the French, English and German

Verbandsstaaten eine Verpflichtung erwächst, das in jenem Artikel vorgesehene Erfordernis der Neuheit in bezug auf Sorten einschränken, die zu dem Zeitpunkt, zu dem der betreffende Staat dieses Übereinkommen erstmalig auf die Gattung oder Art, welcher die Sorten angehören, angewendet, vorhanden sind, aber erst kurz zuvor gezüchtet wurden.

Artikel 39

Aufrechterhaltung wohlerworbener Rechte

Dieses Übereinkommen lässt Rechte unberührt, die auf Grund des innerstaatlichen Rechtes der Verbandsstaaten oder infolge von Übereinkünften zwischen diesen Staaten erworben worden sind.

Artikel 40

Vorbehalte

Vorbehalte zu diesem Übereinkommen sind nicht zulässig.

Artikel 41

Dauer und Kündigung des Übereinkommens

(1) Dieses Übereinkommen wird auf unbegrenzte Zeit geschlossen.

(2) Jeder Verbandsstaat kann dieses Übereinkommen durch eine an den Generalsekretär gerichtete Notifikation kündigen. Der Generalsekretär notifiziert unverzüglich allen Verbandsstaaten den Eingang dieser Notifikation.

(3) Die Kündigung wird zum Ende des Kalenderjahrs wirksam, das auf das Jahr folgt, in dem die Notifikation beim Generalsekretär eingegangen war.

(4) Die Kündigung lässt Rechte unberührt, die auf Grund dieses Übereinkommens an einer Sorte vor dem Tag erworben worden sind, an dem die Kündigung wirksam wird.

Artikel 42

Sprachen; Wahrnehmung der Verwahreraufgaben

(1) Diese Akte wird in einer Urschrift in deutscher, englischer und französischer

pliktelse för de övriga unionsstaterna, begränsa det nyhetskrav som föreskrivs i nämnda artikel såvitt gäller nyligen framställda sorter som finns den dag då denna stat för första gången tillämpar denna konvention på det växtsläkte eller den växtart som dessa sorter tillhör.

Artikel 39

Upprätthållande av äldre rättigheter

Denna konvention inkräktar inte på de rättigheter som förut har förvärvats enligt unionsstaternas nationella lagstiftning eller med stöd av överenskommelser mellan dessa stater.

Artikel 40

Förbehåll

Förbehåll mot denna konvention är inte tillåtna.

Artikel 41

Konventionens varaktighet; uppsägning av konventionen

1. Denna konvention är utan tidsbegränsning.

2. Varje unionsstat får säga upp denna konvention genom meddelande ställt till generalsekreteraren. Generalsekreteraren skall omgående underrätta alla unionsstater om att han har mottagit detta meddelande.

3. Uppsägningen träder i kraft vid utgången av det kalenderår som följer det år under vilket generalsekreteraren mottog meddelandet.

4. Uppsägningen inverkar inte på de rättigheter som har förvärvats för en sort på grund av denna konvention före den dag då uppsägningen träder i kraft.

Artikel 42

Språk; depositariens uppgifter

1. Denna akt är undertecknad i ett originalexemplar på engelska, franska och tyska

et allemande, le texte français faisant foi en cas de différences entre les textes. Ledit exemplaire est déposé auprès du Secrétaire général.

2) Le Secrétaire général transmet deux copies certifiées conformes du présent Acte aux Gouvernements des Etats représentés à la Conférence diplomatique qui l'a adopté et au Gouvernement de tout autre Etat qui en fait la demande.

3) Le Secrétaire général établit, après consultation des Gouvernements des Etats intéressés qui étaient représentés à ladite Conférence, des textes officiels dans les langues arabe, espagnole, italienne, japonaise et néerlandaise, et dans les autres langues que le Conseil peut désigner.

4) Le Secrétaire général fait enregistrer le présent Acte auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

5) Le Secrétaire général notifie aux Gouvernements des Etats de l'Union et des Etats qui, sans être membres de l'Union, étaient représentés à la Conférence qui a adopté le présent Acte, les signatures du présent Acte, le dépôt des instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, toute notification reçue en vertu des articles 34.2), 36.1) ou 2), 37.1) ou 3) ou 41.2) et toute déclaration faite en vertu de l'article 36.1).

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cette fin, ont signé la présente Convention.

FAIT à Genève, le vingt-trois octobre mil neuf cent soixante-dix-huit.

languages, the French text prevailing in case of any discrepancy among the various texts. The original shall be deposited with the Secretary-General.

(2) The Secretary-General shall transmit two certified copies of this Act to the Governments of all States which were represented in the Diplomatic Conference that adopted it and, on request, to the Government of any other State.

(3) The Secretary-General shall, after consultation with the Governments of the interested States which were represented in the said Conference, establish official texts in the Arabic, Dutch, Italian, Japanese and Spanish languages and such other languages as the Council may designate.

(4) The Secretary-General shall register this Act with the Secretariat of the United Nations.

(5) The Secretary-General shall notify the Governments of the member States of the Union and of the States which, without being members of the Union, were represented in the Diplomatic Conference that adopted it of the signatures of this Act, the deposit of instruments of ratification, acceptance, approval and accession, any notification received under Articles 34 (2), 36 (1) and (2), 37 (1) and (3) or 41 (2) and any declaration made under Article 36 (1).

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE at Geneva, this twenty-third day of October, one thousand nine hundred and seventy-eight.

Sprache unterzeichnet; bei Unstimmigkeiten zwischen den verschiedenen Wortlauten ist der französische Wortlaut massgebend. Die Urschrift wird beim Generalsekretär hinterlegt.

(2) Der Generalsekretär übermittelt den Regierungen aller Staaten, die auf der Diplomatischen Konferenz, die diese Akte angenommen hat, vertreten waren, und der Regierung jedes anderen Staates auf deren Ersuchen zwei beglaubigte Abschriften dieser Akte.

(3) Der Generalsekretär stellt nach Konsultierung der Regierungen der beteiligten Staaten, die auf der genannten Konferenz vertreten waren, amtliche Wortlaute in arabischer, italienischer, japanischer, niederländischer und spanischer Sprache sowie in denjenigen anderen Sprachen her, die der Rat des Verbands gegebenenfalls bezeichnet.

(4) Der Generalsekretär lässt diese Akte beim Sekretariat der Vereinten Nationen registrieren.

(5) Der Generalsekretär notifiziert den Regierungen der Verbandsstaaten und der Staaten, die, ohne Verbandsstaaten zu sein, auf der Diplomatischen Konferenz, die diese Akte angenommen hat, vertreten waren, die Unterzeichnungen dieser Akte, die Hinterlegung von Ratifikations-, Annahme-, Genehmigungs- oder Beitrittsurkunden, jede nach den Artikeln 34 Absatz 2, 36 Absätze 1 und 2, 37 Absätze 1 und 3 oder 41 Absatz 2 eingegangene Notifikation und jede nach Artikel 36 Absatz 1 abgegebene Erklärung.

ZU URKUND DESSEN haben die hierzu gehörig befugten Unterzeichneten dieses Übereinkommen unterschrieben.

GESCHEHEN zu Genf am dreiundzwanzigsten Oktober neunzehnhundertachtundsiebzig.

språken; vid bristande överensstämmelse mellan dessa texter har den franska texten vitsord. Detta exemplar deponeras hos generalsekreteraren.

2. Generalsekreteraren skall överlämna två bestyrkta kopior av denna akt till regeringarna i de stater som var företrädare vid den diplomatiska konferens som antog akten och till regeringen i varje annan stat som begär det.

3. Efter överläggningar med regeringarna i de berörda stater som var företrädare vid nämnda konferens skall generalsekreteraren upprätta officiella texter på arabiska, holländska, italienska, japanska och spanska språken och på de ytterligare språk som rådet beslutar.

4. Generalsekreteraren skall låta registrera denna akt hos Förenta Nationernas sekretariat.

5. Generalsekreteraren skall underrätta regeringarna i unionsstaterna och i de stater som utan att vara medlemmar i unionen var företrädare vid den konferens som antog denna akt angående underskrifter av denna akt, depositioner av instrument rörande ratifikation, antagande, godkännande eller anslutning, varje förklaring eller meddelande som har mottagits enligt artiklarna 34.2, 36.1 eller 2, 37.1 eller 3 eller 41.2 och varje förklaring som har avgivits enligt artikel 36.1.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat denna konvention.

SOM SKEDDE i Genève den 23 oktober 1978.

Det i promemorian framlagda lagförslaget

Förslag till

Lag om ändring i växtförädlarrättslagen (1971: 392)

Häriigenom föreskrivs i fråga om växtförädlarrättslagen (1971: 392)¹
dels att 1–3, 5, 8 och 21 §§ skall ha följande lydelse,
dels att till lagen skall fogas en bilaga av följande lydelse,
dels att ordet "Konungen" skall bytas ut mot "regeringen" i 31, 47, 49
och 50 §§.

Nuvarande lydelse

Denna lag äger tillämpning på växtsort, tillhörande växtsläkte eller växtart som Konungen bestämmer.

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag skall tillämpas på växtsorter som tillhör de växtsläkten eller växtarter som anges i bilagan till denna lag.

2 §

Förädlare, som här i riket framställt en växtsort, eller hans rättsinnehavare kan genom registrering få ensamrätt att yrkesmässigt utnyttja sorten enligt denna lag (växtförädlarrätt).

Förädlare som är svensk medborgare eller har hemvist i Sverige eller sådan förädlares rättsinnehavare kan förvärva växtförädlarrätt även till sort som framställts utomlands.

Konungen kan, i den mån det är nödvändigt för uppfyllande av Sveriges förpliktelser enligt överenskommen med främmande stat och i övrigt under förutsättning av ömsesidighet eller om det är av betydande allmänt intresse, förordna att växtförädlarrätt får förvärfvas även för sort som framställts i främmande stat av annan än den som är svensk medborgare eller har hemvist i Sverige.

Växtförädlarrätt får också förvärfvas.

1. av förädlare, som har framställt en växtsort i en främmande stat som är ansluten till konventionen den 2 december 1961 för skydd av växtförädlingsprodukter (konventionsstat), eller av sådan förädlares rättsinnehavare,

2. av förädlare, som är medborgare i eller har hemvist i en konventionsstat och som i annat fall än som anges under 1 har framställt en växtsort utomlands, eller av sådan förädlares rättsinnehavare.

¹ 19 § senaste lydelse 1977: 628.

46 § senaste lydelse 1977: 703.

48 § senaste lydelse 1977: 628.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Växtsort registreras endast om den

1. genom minst ett viktigt kännetecken tydligt skiljer sig från annan sort som blivit känd före dagen för registreringsansökningen,

2. är tillräckligt likformig (homogen) med hänsyn tagen till de särdrag, som dess sexuella eller vegetativa förökning betingar,

3. efter förökning utförd i enlighet med den av förädlaren anvisade förökningsmetoden är beständig (stabil) med avseende på sina väsentliga kännetecken.

Växtsort anses som känd, om material därav yrkesmässigt utbudits till försäljning eller eljest tillhandahållits eller om den intagits i eller anmälts till officiell sortlista, förekommer i allmänt tillgänglig referenssamling eller noggrant beskrivits i allmänt tillgänglig skrift eller om den eljest kommit till allmänhetens kännedom.

Registrering får ej ske, om växtmaterial av sorten med samtycke av förädlaren eller hans rättsinnehavare yrkesmässigt förts i handeln här i riket före dagen för registreringsansökningen eller utom riket mer än fyra år före nämnda dag.

Registrering får ej ske, om växtmaterial av sorten med samtycke av förädlaren eller hans rättsinnehavare yrkesmässigt förts i handeln

1. före dagen för registreringsansökningen, om sorten har förts i handeln här i riket,

2. tidigare än sex år före dagen för ansökningen, om sorten har förts i handeln utomlands och avser vin, fruktträd, skogsträd, prydnadsträd eller deras grundstammar,

3. tidigare än fyra år före dagen för ansökningen, om sorten har förts i handeln utomlands och avser annan växtsort eller grundstam än som anges under 2.

5 §

Konungen kan förordna att ansökan om registrering av växtsort, vilken tidigare angivits i ansökan om skydd utom riket, skall vid tillämpning av 3 § första stycket 1 och tredje stycket anses gjord samtidigt med ansökningen utom riket, om sökanden yrkar det.

Har en växtsort angivits i en ansökan om skydd i konventionsstat och söks registrering av växtsorten här i riket inom tolv månader från den dag då ansökningen gjordes i den främmande staten (prioritetstiden), skall vid tillämpning av 3 § första stycket 1 och tredje stycket den här ingivna ansökningen anses gjord samtidigt med ansökningen i den främmande staten, om sökanden yrkar det. Sådan prioritet får åtnjutas även från ansökan om skydd som avser en annan stat än konventionsstat, om motsvarande prioritet från svensk ansökan om skydd för växtsort medges i den

Nuvarande lydelse

I förordnande skall anges de närmare villkor under vilka sådan prioritet får åtnjutas.

Föreslagen lydelse

stat där den tidigare ansökningen gjordes och om den där gällande lagstiftningen i huvudsak överensstämmer med konventionen. Tolv månadersfristen räknas från den dag då den första ansökningen om skydd gjordes.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer föreskriver i vilken ordning yrkande om prioritet skall framställas och vilka handlingar som skall inges till stöd för yrkandet. Iakttas ej dessa föreskrifter, får prioritet inte åtnjutas.

8 §

Sortbenämning skall göra det möjligt att skilja växtsorten från andra sorter.

Sortbenämning får icke godtagas om den

1. består av enbart siffror,
2. uppenbarligen är ägnad att vilseleda allmänheten,
3. strider mot lag eller annan författning eller mot allmän ordning eller om den är ägnad att väcka förargelse,
4. kan förväxlas med sortbenämning som för sort av samma eller närstående växtart införts eller föreslagits för införande i växtsortregistret eller annan officiell sortlista eller som användes på förökningsmaterial av sådan sort,
5. kan förväxlas med varumärke, namn, firma eller annan beteckning för vilken annan än sökanden åtnjuter skydd och som skulle ha utgjort hinder mot att registrera sortbenämningen som varumärke, för material av växtsort eller för varor av liknande slag,
6. kan förväxlas med sådant varumärke för material av växtsort eller för varor av liknande slag, för vilket sökanden åtnjuter skydd.

Konungen kan under förutsättning av ömsesidighet förordna, att sortbenämning som registrerats el-

Sortbenämning får icke godtagas om den

1. består av enbart siffror, såvida det inte är fast praxis att beteckna ifrågavarande sort på detta sätt,
2. uppenbarligen är ägnad att vilseleda allmänheten,
3. strider mot lag eller annan författning eller mot allmän ordning eller om den är ägnad att väcka förargelse,
4. kan förväxlas med sortbenämning som för sort av samma eller närstående växtart införts eller föreslagits för införande i växtsortregistret eller annan officiell sortlista eller som användes på förökningsmaterial av sådan sort,
5. kan förväxlas med varumärke, namn, firma eller annan beteckning för vilken annan än sökanden åtnjuter skydd och som skulle ha utgjort hinder mot att registrera sortbenämningen som varumärke, för material av växtsort eller för varor av liknande slag,
6. kan förväxlas med sådant varumärke för material av växtsort eller för varor av liknande slag, för vilket sökanden åtnjuter skydd.

Regeringen kan under förutsättning av ömsesidighet förordna, att sortbenämning som registrerats el-

Nuvarande lydelse

ler sökts registrerad i främmande stat skall utan hinder av första och andra styckena registreras i Sverige, om icke synnerliga skäl är däremot.

Föreslagen lydelse

ler sökts registrerad i främmande stat skall utan hinder av första och andra styckena registreras i Sverige, om icke synnerliga skäl är däremot.

21 §

Växtförädlarrätt gäller från den dag, då ansökningen om registrering bifölls, och kan upprätthållas under femton eller, såvitt gäller vin, fruktträd och deras grundstammar, skogsträd och prydnadsträd, aderton år räknat från ingången av året efter det, då beslutet om registrering vann laga kraft.

Växtförädlarrätt gäller från den dag, då ansökningen om registrering bifölls, och kan upprätthållas under 20 år räknat från ingången av året efter det, då beslutet om registrering vann laga kraft.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

*Bilaga¹***A. Lantbruksväxter**

Agrostis spp.	Ven
Alopecurus pratensis L.	Ängskavle
Avena byzantina K. Koch	Rödhavre
Avena sativa L.	Havre
Beta vulgaris L. ssp. vulgaris var. altissima Döll	Sockerbeta
Beta vulgaris L. ssp. vulgaris var. crassa Alef.	Foderbeta
Brassica napus L. var. oleifera Metzger	Raps
Brassica napus L. var. napobrassica (L.) Rchb.	Kålrot
Brassica nigra (L.) W. Koch	Svartsenap
Brassica oleracea L. ssp. acephala DC.	Fodermärgkål
Brassica rapa L. var. oleifera Metzger	Rybs
Brassica rapa L. var. rapifera Metzger	Rova
Bromus arvensis L.	Renlost
Bromus inermis Leys.	Foderlost
Camelina sativa (L.) Crantz	Oljedådra
Cannabis sativa L.	Hampa
Cynosurus cristatus L.	Kamäxing
Dactylis glomerata L.	Hundäxing
Festuca spp.	Svingel
Glycine max (L.) Merrill	Sojaböna
Helianthus annuus L.	Solros
Hordeum vulgare L.	Korn
Linum usitatissimum L.	Lin
Lolium spp.	Rajgräs
Lupinus angustifolius L.	Blålupin
Lupinus luteus L.	Gullupin
Medicago spp.	Lusern
Ornithopus sativus Brot.	Seradella
Papaver somniferum L.	Vallmo
Phalaris arundinacea L.	Rörflen
Phaseolus vulgaris L.	Böna
Phleum spp.	Timotej
Pisum sativum L.	Ärt
Poa spp.	Gröe
Secale cereale L.	Råg
Sinapis alba L.	Vitsenap
Solanum tuberosum L.	Potatis
Trifolium hybridum L.	Alsikeklöver
Trifolium pratense L.	Rödklöver
Trifolium repens L.	Vitklöver
Triticum aestivum L.	Vete
Triticum durum Desf.	Makaronivete
Vicia faba L. var. minor (Peterm.)	Åkerböna
Vicia sativa L.	Fodervicker
Vicia villosa Roth	Luddvicker
Zea mays L.	Majs

¹ Senaste lydelse SFS 1978: 475.

B. Trädgårdsväxter**1. Köksväxter**

Allium spp.	Lök
Anethum graveolens L.	Dill
Apium graveolens L.	Selleri
Asparagus officinalis L.	Sparris
Beta vulgaris ssp. vulgaris var. conditiva Alef.	Rödbeta
Brassica napus L. var. napobrassica (L.) Rchb.	Kålrot
Brassica oleracea L.	Kål
Capsicum annuum L.	Paprika
Cucumis melo L.	Melon
Cucumis sativus L.	Gurka
Daucus carota L.	Morot
Lactuca sativa L.	Sallat
Lycopersicon esculentum P. Mill.	Tomat
Pastinaca sativa L.	Palsternacka
Petroselinum crispum (P. Mill.) Nijm. ex Hill	Persilja
Phaseolus vulgaris L.	Böna
Pisum sativum L.	Ärt
Raphanus sativus L. var. niger Pers.	Rättika
Raphanus sativus L. var. radícula Pers.	Rädisa
Spinacia oleracea L.	Spenat
Vicia faba L. var. major Harz.	Bondböna
Zea mays L.	Majs

2. Frukträd och bärväxter

Malus spp.	Äpple
Pyrus spp.	Päron
Prunus spp.	Körsbär, plommon, persika, aprikos
Fragaria spp.	Jordgubbar, smultron
Ribes spp.	Vinbär, krusbär
Rubus spp.	Hallon, björnbär
Vaccinium spp.	Blåbär, lingon
Grundstam för Malus, Pyrus, Prunus och Ribes	

3. Prydnadsväxter

Alstroemeria L.	Perulilja
Begonia elatior (B x hiemalis)	Begonia
Chrysanthemum spp.	Krysantemum
Dianthus caryophyllus L.	Nejlika
Euphorbia pulcherrima Willd. ex Klotzsch	Julstjärna
Pelargonium – Peltatum-hybr.	Hängpelargon
Pelargonium – Zonale (Hortorum) hybr.	Vanlig pelargon
Pelargonium – Peltatum hybr. x Pelargonium – Zonale-hybr.	
Phaseolus coccineus L.	Rosenböna
Potentilla fruticosa L.	Tok
Rosa spp.	Ros
Saintpaulia ionantha H. Wendl.	Saintpaulia
Streptocarpus x hybridus Voss	Kornettblomma

Sammanställning av remissyttranden

Samtliga remissinstanser ställer sig i huvudsak positiva till förslagen i departementspromemorian.

Sveriges Lantbruksuniversitetet, W Weibull AB och Trädgårdsnärings Riksförbund (TRF) tillstyrker förslagen i promemorian.

Svea hovrätt

Hovrätten tillstyrker att Sverige tillträder 1978 års ändrade konventions-text. Hovrätten har heller inte någon erinran mot de förslag till ändringar i nuvarande lagstiftning som är föranledda av Sveriges anslutning till konventionen.

Den föreslagna förlängningen av skyddstiden enligt 21 § växtförädlarrättslagen till 20 år för samtliga växtsläkten och växtarter synes vid en internationell jämförelse väl motiverad och tillstyrkes.

För förslaget att överföra förteckningen över skyddade släkten och arter samt vissa stadganden från växtförädlarrättskungörelsen till växtförädlarrättslagen har åberopats grundlagsskäl, närmast bestämmelserna i 8 kap. 2 § regeringsformen. Dessa bestämmelser inrymmer svåra tolkningsfrågor och en närmare analys hade varit önskvärd liksom synpunkter på de praktiska konsekvenserna av förslaget i dessa delar.

Vad först angår förteckningen kan med hänsyn till tidigare vidtagna ändringar i densamma antas att även framdeles åtskilliga nya arter kommer att efterhand föras in i denna. Likaså kan förutses att smärre korrigeringar kan behöva göras i förteckningen, bl. a. beträffande latinska namn på arter.

Vad sedan gäller det nuvarande bemyndigandet i 2 § 3 st växtförädlarrättslagen för regeringen att, om det är av betydande allmänt intresse, förordna om rätt att förvärva växtförädlarrätt kan anmärkas följande. Bemyndigandet avser sort som framställts av utländsk förädlare i land som ej är anslutet till växtförädlarrättskonventionen. Enligt uttalanden av departementschefen vid nuvarande lags tillkomst framgår att regeringens dispensrätt är begränsad till att avse endast sort som har stort intresse för svensk växtodling och konsumtion (se prop 1971:40 s 91). Med sistnämnda begränsning – som bör klart anges i lagen – skulle kunna hävdas att ett bemyndigande för regeringen att lämna dispens är att bedöma som en verkställighetsföreskrift enligt 8 kap 13 § regeringsformen. Spörsmålet bör enligt hovrättens mening övervägas ytterligare i det fortsatta utredningsarbetet.

Lantbruksstyrelsen

Genom att Danmark under hösten tillträtt den år 1978 antagna lydelsen av konvention för skydd av växtförädlingsprodukter, har denna akt nu

trätt i kraft. Det är därför önskvärt att även Sverige, så snart som möjligt, genom ändringar i växtförädlarrättslagen och växtförädlarrättskungörelsen undanröjer de hinder som för närvarande föreligger för tillträde av den nya konventionstexten.

Lantbruksstyrelsen tillstyrker i huvudsak det framlagda förslaget, men vill anföra följande.

Växtförädlarrättens objekt har, med anledning av den nya regeringsformen, flyttats från kungörelsen till lagen. Detta torde inte få någon större inverkan inom lantbruksväxtsektorn, då förteckningen redan idag omfattar näst intill alla på rikssortlistan förekommande lantbruksväxter. För trädgårdsväxtsektorn, speciellt gällande prydnadsväxter, kan ändringen medföra att riksdagen efterhand är tvungen att fastställa kompletteringar av växtförädlarrättens objekt.

Statens växtsortnämnd

Nämnden tillstyrker att Sverige snarast tillträder 1978 års konventionstext. Genom ett tillträde kan Sverige få till stånd ett samarbete med de nya medlemsstaterna och komma i åtnjutande av de fördelar detta innebär. Vidare är ett snart ratificerande angeläget för att undvika de komplikationer som kan uppstå av att tillämpa olika texter inom UPOV.

I 8 § växtförädlarrättslagen föreslås den ändringen att sortbenämning inte skall få godtas om den består av enbart siffror, såvida det inte är fast praxis att beteckna ifrågavarande sort på detta sätt. Såsom anmärkts i departementspromemorian är det inte praxis i Sverige att beteckna växtsorter med en sortbenämning som består av enbart siffror. Utomlands är dylik praxis begränsad till majs, sorghum och grundstammar av fruktträd. Införandet av den föreslagna regeln skulle sålunda i praktiken komma att avse endast sorter av dessa två arter samt grundstammar. Tillämpningen av regeln blir än snävare, då redan enligt gällande regel en dylik sortbenämning skulle godtas om den förut godkänts i annat land. Den föreslagna regeln skulle sålunda komma i tillämpning endast i sådana fall då, ifråga om sort av ifrågavarande två, mindre vanligt förekommande växtslag och av grundstammar, ansökan om växtförädlarrätt görs i Sverige såsom första – och kanske enda – land. Hänvisningen i bestämmelsen till "fast praxis" skulle sålunda komma att hänföra sig enbart till förekommande praxis i annat land. Även om därför regeln torde komma att få ingen eller blott ringa betydelse vill nämnden tillstyrka förslaget i denna del.

Den i 21 § föreslagna förlängningen av skyddstiden tillstyrks av nämnden. Som framhålls i promemorian har ett flertal UPOV-stater en längre skyddstid än den minimtid på 15 år som konventionen förskriver. Från ytterligare stater har anmälts att man i samband med den lagrevision som pågår i syfte att ratificera den nya konventionstexten överväger att förlänga skyddstiden. Även med en förlängning av skyddstiden till 20 år torde Sverige fortfarande tillhöra de länder som tillämpar den kortaste skyddsti-

den. Enligt nämndens mening är det önskvärt att förlänga skyddstiden för att därigenom ge våra egna förädlare likartade villkor som sina kollegor utomlands. Ökade kostnader för framställning av nya sorter liksom för arbetet att upprätthålla en redan skyddad sort motiverar att skyddstiden förlängs. Även om det föreligger avsevärda skillnader mellan olika växtslag finner nämnden det inte befogat att införa olika skyddstider.

I detta sammanhang kan framhållas att omsättningen av sorter i Sverige är relativt hög. Sålunda har av de 26 sorter av lantbruksväxter som registrerades under nämndens första verksamhetsår 1971/72 redan 17 sorter (65 %) avregistrerats. Av de 81 sorter av lantbruksväxter som registrerades under perioden 1971/72–1975/76 har hittills 38 (47 %) avregistrerats. Under nämndens tio första verksamhetsår har totalt 50 (38 %) av de registrerade sorterna avförts ur växtsortregistret. Omsättningen har varit störst ifråga om stråsäd och minst beträffande vallväxter.

Förslaget att till lagen flytta över bilagan i växtförädlarrättskungörelsen med förteckning över växtsläkten och växtarter som skyddas motiveras av grundlagsskäl. Även om nämnden kan instämma i vad som i promemorian anförts till stöd för överflyttningen vill nämnden dock framföra följande synpunkter. Framdeles får man räkna med att alltsom oftast behöva ändra förteckningen över skyddade släkten och arter. Internationellt utförs en fortlöpande översyn av namngivningen beträffande släkten och arter. En ändring av förteckningen kan sålunda bli nödvändig enbart för att korrigera ett latinskt namn på en art. Vidare kan nya släkten och arter behöva tas in i förteckningen. Redan nu omfattar visserligen förteckningen flertalet arter på lantbruks- och köksväxtsidan. Utökning kan på lantbruks- och köksväxtsidan bli mycket begränsad eftersom de flesta dithörande arter redan är skyddade. Däremot måste man räkna med att nya släkten och arter beträffande träd och trädgårdsväxter efterhand kommer att tas in i förteckningen. Nämnden överväger redan att föreslå att i listan införs majrova och *Salix*. Undersökningar pågår att med annat land träffa avtal om sortprovning beträffande dessa arter.

Med hänsyn till det anförda anser nämnden angeläget att nuvarande smidiga beslutsordning om möjligt bibehålls. Skulle förslaget komma att genomföras önskar nämnden beredas tillfälle att inkomma med förslag till utökning av förteckningen. Redan nu vill nämnden föreslå att sojaböna införs i förteckningen under rubriken Trädgårdsväxter. Växtslaget är i förteckningen intaget som jordbruksväxt men har hittills endast haft betydelse som trädgårdsväxt. I rikssortlistan är den också sedan 1977 upptagen enbart som köksväxt.

Den dispensmöjlighet regeringen har enligt 2 § 3 st gällande växtförädlarrättslag att förordna att växtförädlarrätt får förvärfvas för sort som framställts i annat land än UPOV-land, då det är "av betydande allmänt intresse", kommer enligt förslaget att utgå. Hittills har sådan dispens ej sökts. F. n. föreligger dock nio ansökningar om registrering av pelargoner

framställda i DDR, vilka ansökningar endast kan beviljas skydd efter dispens enligt nämnda regel. Enligt uppgift från sökandeombudet föreligger i detta fall avsikt att ansöka om sådan dispens. Nämndens preliminära prövning av dessa ansökningar är ännu ej avslutad.

Nämnden anser det angeläget att denna dispensmöjlighet bibehålls för att nya, för folkhushållet viktiga sorter vilka härstammar från ickekonventionsland snabbt skall kunna komma ut i marknaden i Sverige.

Patent- och registreringsverket har, bortsett från ett påpekande beträffande 8§ växtförädlarrättskungörelsen, ingen erinran mot de framlagda förslagen ur de synpunkter som verket har att beakta.

Näringsfrihetsombudsmannen

De i promemorian föreslagna förändringarna i gällande lagstiftning om växtförädlarrätt synes inte på något avgörande sätt påverka den befintliga konkurrenssituationen. Den föreslagna förlängningen av skyddstiden förefaller emellertid omotiverad i ett läge där man nationellt och internationellt ökar ansträngningarna för att motverka olika former av konkurrensbegränsning. Vid växtförädlarrättslagens införande betonade föredragande departementschefen också att man borde iakttä stor försiktighet när det gällde att införa en helt ny immaterialrättslig ensamrätt och inte göra denna rätt mera vidsträckt än vad som bedömdes som oundgängligen nödvändigt. Han tillade att frågan om skyddstidens längd borde kunna omprövas och om längre tider skulle komma att rekommenderas på ett internationellt plan var detta en omständighet som måste tillmätas stor vikt. Enligt promemorian har några sådana rekommendationer inte antagits. Även om förslaget innebär en anpassning till de skyddstider som vanligen gäller i andra länder och också överensstämmer med giltighetstiden för patent ställer NO sig tveksam till förslaget.

Den nuvarande svenska lagstiftningen om växtförädlarrätt har utformats med patentlagen som förebild. Legala ensamrätter av detta slag innefattar i sig en konkurrensbegränsning vars verkningar under vissa förutsättningar kan bli föremål för åtgärder enligt konkurrensbegränsningslagen (KBL). Marknadsdomstolens avgörande i det s.k. däckdubbsmålet utvisar att ingripande med stöd av KBL kan ifrågakomma även mot sådana konkurrensbegränsande avtalsvillkor, som faller inom ramen för patenträtten. Avgörandet torde även kunna vara vägledande för andra grenar av immaterialrätten.

I yttrande över förslaget till lagstiftning om växtförädlarrätt år 1969 fann NO det tveksamt om tillräckliga skäl för att genomföra förslaget kunde anses föreligga. Enligt NO borde en ingående avvägning göras mellan å ena sidan fördelarna för de enskilda växtförädlarna av en legal ensamrätt för sina växtsorter i Sverige och i konventionsländerna och å andra sidan nackdelarna för samhället av ett konkurrensbortfall på området med ogynnsamma verkningar på prisbildningen. Enligt NOs mening borde det

föreligga mycket tungt vägande skäl för att tillskapa nya legala ensamrätter. NO erinrade därvid om att det i växtförädlingsledet råder en utpräglad oligopolsituation med två starkt dominerande företag. Fåtalet företag innebar i sig en faktisk konkurrensbegränsning.

Marknadsbilden är för närvarande densamma med två företag av betydelse, Weibull AB och Svalöf AB, av vilka det senare ägs av staten och Svenska Lantmännens Riksförbund med hälften var. Diskussioner har enligt uppgift förevarit om lämpligheten att slå samman de båda företagen. Vidare stöder staten svensk växtförädling genom ett anslag om för närvarande ca 25 milj. kr. vilket disponeras av den nyinrättade statens växtförädlingsnämnd. Från jordbrukets föreningsrörelse tillskjuts ytterligare ca 6 milj. kr. Av de totalt disponibla medlen erhåller enligt uppgift Svalöf och Weibulls ca 29 respektive ca 2 milj. kr. Därutöver erhåller Sveriges Lantbruksuniversitet och Göteborgs universitet mindre belopp. Från Weibulls sida har ifrågasatts om de båda företagen har behandlats likvärdigt i fråga om medelstillelningen. NO har inte i förevarande sammanhang funnit anledning att närmare undersöka denna fråga. Skulle emellertid Weibulls ha fog för sin ståndpunkt skulle detta vara ett förhållande som ytterligare försämrar förutsättningarna för konkurrens på växtförädlingens område.

De i promemorian föreslagna förändringarna i gällande lagstiftning om växtförädlarrätt synes inte på något avgörande sätt påverka den befintliga konkurrenssituationen. Den föreslagna förlängningen av skyddstiden förefaller emellertid omotiverad i ett läge där man nationellt och internationellt ökar ansträngningarna för att motverka olika former av konkurrensbegränsning. Vid växtförädlarrättslagens införande betonade föredragande departementschefen också att man borde iakttä stor försiktighet när det gällde att införa en helt ny immaterialrättslig ensamrätt och inte göra denna rätt mera vidsträckt än vad som bedömdes som oundgängligen nödvändigt. Han tillade att frågan om skyddstidens längd borde kunna omprövas och om längre tider skulle komma att rekommenderas på ett internationellt plan var detta en omständighet som måste tillmätas stor vikt. Enligt promemorian har några sådana rekommendationer inte antagits. Även om förslaget innebär en anpassning till de skyddstider som vanligen gäller i andra länder och också överensstämmer med giltighetstiden för patent ställer NO sig tveksam till förslaget.

I fråga om de föreslagna förändringarna i övrigt finner NO inte skäl till några erinringar.

Statens utsädeskontroll

Statens utsädeskontroll (SUK) tillstyrker, att Sverige tillträder 1978 års reviderade text gällande 1961 års konvention för skydd av växtförädlingsprodukter. Med några undantag tillstyrker SUK även de mindre ändringar i växtförädlarrättslagen, som föreslagits.

SUK anger nedan ändringsförslag resp. kommentarer till vissa paragrafer:

1 §. Även om SUK har förståelse för strävan att följa regeringsformens krav på lagform, är det dock inte rimligt att belasta riksdagen och dess beredningsorgan med beslut om vilka nya växtsorter, som kan skyddas — sådana väntas främst inom prydnadsväxtsektorn — och t. ex. detaljändringar av latinska namn, som tid efter annan måste göras efter internationella överenskommelser. Särskilt i en tid med långt gående krav på sparsamhet och effektivisering är det inte motiverat att övergå till en tyngre ordning och lämna det nuvarande systemet, där regeringen bemyndigats att reglera detta.

3 §. SUK föredrar en mer exakt överensstämmelse med konventionstextens artikel 6 ifråga om särskiljbarhet och föreslår därför följande lydelse:

— — — 1. genom ett eller flera viktiga kännetecken tydligt — — — Ändringsförslaget motiveras av att effekten av flera viktiga kännetecken kan adderas och ge en tydlig skillnad, även om inget var för sig är tillräckligt för att särskilja sorten.

8 §. Sortbenämning med enbart siffror syns nödvändig i de fall då det är praxis utomlands. För svenskt vidkommande torde detta bland lantbruksväxterna endast beröra majs.

Sveriges lantbruksuniversitet

Lantbruksuniversitetet delar uppfattningen att Sverige tillträder 1978 års konventionstext för skydd av växtförädlingsprodukter och har inget att erinra mot de följdförändringar i växtförädlarrättslagen och växtförädlarrättskungörelsen som detta föranleder. Lantbruksuniversitetet tillstyrker vidare att skyddstiden för alla växtsorter förlängs till 20 år.

Lantbrukarnas riksförbund (LRF) och Svenska lantmännens riksförbund (SLR)

Det är angeläget att konventionen för skydd av växtförädlingsprodukter får så bred anslutning som möjligt. LRF och SLR tillstyrker därför att Sverige tillträder 1978 års ändrade konventionstext. Vidare är det förbundets uppfattning att Sverige bör verka för att ytterligare länder ansluter sig till konventionen snarast.

Förbunden tillstyrker även att skyddstiden för växtförädlingsprodukter förlängs till 20 år.

Enligt förbundens uppfattning har man i promemorian emellertid inte tillräckligt uppmärksammat önskvärdheten av utbyte av växtförädlingsmaterial med stater som av olika skäl inte ansluter sig till konventionen. Med den starka ställning som svensk växtförädling har skulle möjligheter till uppmjukning av reglerna om reciprocitet kunna medverka till ökad försäljning av svenska sorter utomlands. Härigenom skulle finansieringen av växtförädlingen underlättas till gagn för det svenska jordbruket. Det är därför angeläget att lagförslaget kompletteras med bestämmelser av denna innebörd.

W Weibull AB:

W Weibull AB, som beretts tillfälle yttra sig beträffande rubricerad promemoria, har inga erinringar mot de ändringar i växtförädlarrättslagen, som föreslås i promemorian.

Vi anser det väsentligt att kretsen av UPOV-stater ökar. Detta kan ge fördelar för svensk växtförädling och på lång sikt öka dess slagkraft.

Utsträckandet av skyddstiden enligt den nya lagtexten, vilken vi anser i hög grad motiverad, hälsas med tillfredsställelse.

Svenska Patentombudsföreningen (SPOF):

1 §. Ändringen må vara befogad av konstitutionella skäl, men den kommer att innebära att varje ändring i förteckningen måste föreläggas riksdagen, vilket utgör en komplikation. Ser man till hur denna förteckning har förändrats under de gångna tio åren framträder klart hur praktiskt det är att regeringen kan bestämma härom. Vi anser därför att det av praktiska skäl är att föredraga att förteckningen över de sorter som kan skyddas även i fortsättningen föreligger som bilaga till kungörelsen.

2 §. Enligt förslaget omfattar denna paragraf en sammanslagning av den nu gällande 2 § och 2 § i kungörelsen. Även här är det konstitutionella skäl som utgör bakgrunden. Ordalydelsen *eller om det är av betydande allmänt intresse* i den nu gällande 2 § återfinnes ej i förslaget, vilket torde vara en brist då det således ej längre kommer att finnas någon möjlighet att skydda en växtsort, som framställts i en icke-konventionsstat av en medborgare i sådan stat, ens om det kan vara av betydande allmänt intresse.

21 §. De i promemorian anförda skälen till den föreslagna ändringen av skyddstiden synes välgrundade, och det får dessutom anses som en fördel att en övergångsreglering kan undvikas.

Trädgårdsnäringens Riksförbund (TRF):

Efter genomgång av rubricerade departementspromemoria har Trädgårdsnäringens Riksförbund inget att erinra mot de lagändringar, som föreslås om växtförädlarrättslagen.

Det remitterade förslaget

Förslag till

Lag om ändring i växtförädlarrättslagen (1971: 392)

Härigenom föreskrivs i fråga om växtförädlarrättslagen (1971: 392) dels att i 31, 47, 49 och 50 §§ ordet "Konungen" skall bytas ut mot "regeringen",

dels att 1–3, 5, 8 och 21 §§ skall ha nedan angivna lydelse,

dels att till lagen skall fogas en bilaga av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag äger tillämpning på växtsort, tillhörande växtsläkte eller växtart som Konungen bestämmer.

Denna lag skall tillämpas på växtsorter som tillhör de växtsläkten eller växtarter som anges i bilagan till denna lag.

2 §

Förädlare, som här i riket framställt en växtsort, eller hans rättsinnehavare kan genom registrering få ensamrätt att yrkesmässigt utnyttja sorten enligt denna lag (växtförädlarrätt).

Förädlare som är svensk medborgare eller har hemvist i Sverige eller sådan förädlares rättsinnehavare kan förvärva växtförädlarrätt även till sort som framställts utomlands.

Konungen kan, i den mån det är nödvändigt för uppfyllande av Sveriges förpliktelser enligt överenskommelse med främmande stat och i övrigt under förutsättning av ömsesidighet eller om det är av betydande allmänt intresse, förordna att växtförädlarrätt får förvärfvas även för sort som framställts i främmande stat av annan än den som är svensk medborgare eller har hemvist i Sverige.

Växtförädlarrätt får också förvärfvas av

1. förädlare, som har framställt en växtsort i en främmande stat som är ansluten till konventionen den 2 december 1961 för skydd av växtförädlingsprodukter, eller av sådan förädlares rättsinnehavare.

2. förädlare, som är medborgare i eller har hemvist i en sådan stat och som i annat fall än som anges under 1 har framställt en växtsort utomlands, eller av sådan förädlares rättsinnehavare.

Växtförädlarrätt får förvärfvas även i annat fall, om regeringen finner att det är av betydande intresse för svensk folkförsörjning eller för den svenska växtodlingen.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Växtsort registreras endast om den

1. genom minst ett viktigt kännetecken tydligt skiljer sig från annan sort som blivit känd före dagen för registreringsansökningen,

2. är tillräckligt likformig (homogen) med hänsyn tagen till de särdrag, som dess sexuella eller vegetativa förökning betingar,

3. efter förökning utförd i enlighet med den av förädlaren anvisade förökningsmetoden är beständig (stabil) med avseende på sina väsentliga kännetecken.

Växtsort anses som känd, om material därav yrkesmässigt utbjudits till försäljning eller eljest tillhandahållits eller om den intagits i eller anmälts till officiell sortlista, förekommer i allmänt tillgänglig referenssamling eller noggrant beskrivits i allmänt tillgänglig skrift eller om den eljest kommit till allmänhetens kännedom.

Registrering får ej ske, om växtmaterial av sorten med samtycke av förädlaren eller hans rättsinnehavare yrkesmässigt förts i handeln här i riket före dagen för registreringsansökningen eller utom riket mer än fyra år före nämnda dag.

Registrering får ej ske, om växtmaterial av sorten med samtycke av förädlaren eller hans rättsinnehavare yrkesmässigt förts i handeln

1. före dagen för registreringsansökningen, om sorten har förts i handeln här i riket,

2. tidigare än sex år före dagen för ansökningen, om sorten har förts i handeln utomlands och avser vin, fruktträd, skogsträd, prydnadsträd eller deras grundstammar,

3. tidigare än fyra år före dagen för ansökningen, om sorten har förts i handeln utomlands och avser annan växtsort eller grundstam än som anges under 2.

5 §

Konungen kan förordna att ansökan om registrering av växtsort, vilken tidigare angivits i ansökan om skydd utom riket, skall vid tillämpning av 3 § första stycket 1 och tredje stycket anses gjord samtidigt med ansökningen utom riket, om sökanden yrkar det.

Har en växtsort angetts i en ansökan om skydd i en stat som är ansluten till konventionen den 2 december 1961 för skydd av växtförädlingsprodukter och söks registrering av växtsorten här i riket inom tolv månader från den dag då ansökningen gjordes i den främmande staten (prioritetstiden), skall vid tillämpning av 3 § första stycket 1 och tredje stycket den här ingivna ansökningen anses gjord samtidigt med ansökningen i den främmande staten, om sökanden yrkar det. Sådant prioritet får åtnjutas även från ansökan om skydd som avser en

Nuvarande lydelse

I förordnande skall anges de närmare villkor under vilka sådan prioritet får åtnjutas.

Föreslagen lydelse

annan främmande stat, om motsvarande prioritet från svensk ansökan om skydd för växtsort medges i den stat där den tidigare ansökningen gjordes och om den där gällande lagstiftningen i huvudsak överensstämmer med konventionen. Har ansökan om skydd gjorts i flera främmande stater, räknas tolv månaders fristen från den dag då den första ansökningen om skydd gjordes.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer föreskriver i vilken ordning yrkande om prioritet skall framställas och vilka handlingar som skall inges till stöd för yrkandet. Iakttas ej dessa föreskrifter, får prioritet inte åtnjutas.

8 §

Sortbenämning skall göra det möjligt att skilja växtsorten från andra sorter.

Sortbenämning får icke godtagas om den

1. består av enbart siffror,
2. uppenbarligen är ägnad att vilseleda allmänheten,
3. strider mot lag eller annan författning eller mot allmän ordning eller om den är ägnad att väcka föroljelse,
4. kan förväxlas med sortbenämning som för sort av samma eller närstående växtart införts eller föreslagits för införande i växtsortregistret eller annan officiell sortlista eller som användes på förökningsmaterial av sådan sort,
5. kan förväxlas med varumärke, namn, firma eller annan beteckning för vilken annan än sökanden åtnjuter skydd och som skulle ha utgjort hinder mot att registrera sortbenämningen som varumärke, för material av växtsort eller för varor av liknande slag.

Sortbenämning får icke godtagas om den

1. består av enbart siffror, såvida det inte är fast praxis att beteckna ifrågavarande sort på detta sätt,
2. uppenbarligen är ägnad att vilseleda allmänheten,
3. strider mot lag eller annan författning eller mot allmän ordning eller om den är ägnad att väcka föroljelse,
4. kan förväxlas med sortbenämning som för sort av samma eller närstående växtart införts eller föreslagits för införande i växtsortregistret eller annan officiell sortlista eller som användes på förökningsmaterial av sådan sort,
5. kan förväxlas med varumärke, namn, firma eller annan beteckning för vilken annan än sökanden åtnjuter skydd och som skulle ha utgjort hinder mot att registrera sortbenämningen som varumärke, för material av växtsort eller för varor av liknande slag.

Nuvarande lydelse

6. kan förväxlas med sådant varumärke för material av växtsort eller för varor av liknande slag, för vilket sökanden åtnjuter skydd.

Konungen kan under förutsättning av ömsesidighet förordna, att sortbenämning som registrerats eller sökts registrerad i främmande stat skall utan hinder av första och andra styckena registreras i Sverige, om icke synnerliga skäl är däremot.

21 §

Växtförädlarrätt gäller från den dag, då ansökningen om registrering bifölls, och kan upprätthållas under *femton eller, såvitt gäller vin, fruktträd och deras grundstammar, skogsträd och prydnadsträd, aderton* år räknat från ingången av året efter det, då beslutet om registrering vann laga kraft.

Föreslagen lydelse

6. kan förväxlas med sådant varumärke för material av växtsort eller för varor av liknande slag, för vilket sökanden åtnjuter skydd.

Regeringen kan under förutsättning av ömsesidighet förordna, att sortbenämning som registrerats eller sökts registrerad i främmande stat skall utan hinder av första och andra styckena registreras i Sverige, om icke synnerliga skäl är däremot.

Växtförädlarrätt gäller från den dag, då ansökningen om registrering bifölls, och kan upprätthållas under 20 år räknat från ingången av året efter det, då beslutet om registrering vann laga kraft.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

A. Lantbruksväxter

Agrostis spp.	Ven
Alopecurus pratensis L.	Ängskavle
Avena byzantina K. Koch	Rödhavre
Avena sativa L.	Havre
Beta vulgaris L. ssp. vulgaris var. altissima Döll	Sockerbeta
Beta vulgaris L. ssp. vulgaris var. crassa Alef.	Foderbeta
Brassica napus L. var. oleifera Metzg.	Raps
Brassica napus L. var. napobrassica (L.) Rchb.	Kålrot
Brassica nigra (L.) W. Koch	Svartsenap
Brassica oleracea L. ssp. acephala DC.	Fodermärgkål
Brassica rapa L. var. oleifera Metzg.	Rybs
Brassica rapa L. var. rapifera Metzg.	Rova
Bromus arvensis L.	Renlost
Bromus inermis Leyss.	Foderlost
Camelina sativa (L.) Crantz	Oljedådra
Cannabis sativa L.	Hampa
Cynosurus cristatus L.	Kamäxing
Dactylis glomerata L.	Hundäxing
Festuca spp.	Svingel
Glycine max (L.) Merrill	Sojaböna
Helianthus annuus L.	Solros
Hordeum vulgare L.	Korn
Linum usitatissimum L.	Lin
Lolium spp.	Rajgräs
Lupinus angustifolius L.	Blålupin
Lupinus luteus L.	Gullupin
Medicago spp.	Lusern
Ornithopus sativus Brot.	Seradella
Papaver somniferum L.	Vallmo
Phalaris arundinacea L.	Rörflen
Phaseolus vulgaris L.	Böna
Phleum spp.	Timotej
Pisum sativum L.	Ärt
Poa spp.	Gröe
Secale cereale L.	Råg
Sinapis alba L.	Vitsenap
Solanum tuberosum L.	Potatis
Trifolium hybridum L.	Alsikeklöver
Trifolium pratense L.	Rödklöver
Trifolium repens L.	Vitklöver
Triticum aestivum L. emend. Fiori et Paol.	Vete
Triticum durum Desf.	Makaronivete
Vicia faba L. var. minor Harz.	Åkerböna
Vicia sativa L.	Fodervicker
Vicia villosa Roth	Luddvicker
Zea mays L.	Majs

¹ Jfr SFS 1978: 475.

B. Trädgårdsväxter**1. Köksväxter**

Allium spp.	Lök
Anethum graveolens L.	Dill
Apium graveolens L.	Selleri
Asparagus officinalis L.	Sparris
Beta vulgaris l. ssp. vulgaris var. conditiva Alef.	Rödbeta
Brassica napus L. var. napobrassica (L.) Rchb.	Kålrot
Brassica oleracea L.	Kål
Capsicum annuum L.	Paprika
Cucumis melo L.	Melon
Cucumis sativus L.	Gurka
Daucus carota L.	Morot
Glycine max (L.) Merrill	Sojaböna
Lactuca sativa L.	Sallat
Lycopersicon esculentum P. Mill.	Tomat
Pastinaca sativa L.	Palsternacka
Petroselinum crispum (Mill.) Nym. ex A. W. Hill	Persilja
Phaseolus vulgaris L.	Böna
Pisum sativum L.	Ärt
Raphanus sativus L. var. niger (Mill.) S. Kerner	Rättika
Raphanus sativus L. var. radícula Pers.	Rädisa
Spinacia oleracea L.	Spenat
Vicia faba L. var. major Harz.	Bondböna
Zea mays L.	Majs

2. Frukträd och bärväxter

Malus spp.	Äpple
Pyrus spp.	Päron
Prunus spp.	Körsbär, plommon, persika, aprikos
Fragaria spp.	Jordgubbar, smultron
Ribes spp.	Vinbär, krusbär
Rubus spp.	Hallon, björnbär
Vaccinium spp.	Blåbär, lingon

Grundstam för Malus, Pyrus, Prunus och Ribes

3. Prydnadsväxter

Alstroemeria L.	Perulilja
Begonia elatior (Begonia x Hiemalis)	Begonia
Chrysanthemum spp.	Krysantemum
Dianthus caryophyllus L.	Nejlika
Euphorbia pulcherrima Willd. ex Klotzsch	Julstjärna
Pelargonium – Peltatum-Hybridi	Hängpelargon
Pelargonium – Zonale-Hybridi	Vanlig pelargon
Pelargonium – Peltatum x Pelargonium – Zonale-Hybridi	
Phaseolus coccineus L.	Rosenböna
Potentilla fruticosa L.	Tok

Rosa spp.
Saintpaulia ionantha H. Wendl.
Streptocarpus x hybridus Voss

Ros
Saintpaulia
Kornettblomma

C. Skogsträd

Salix spp.

Pil, sälg, vide

LAGRÅDET

Utdrag
PROTOKOLL
vid sammanträde
1982-04-29

Närvarande: f. d. justitierådet Petrén, regeringsrådet Delin, justitierådet Bengtsson.

Enligt lagrådet den 17 februari 1982 tillhandakommet utdrag av protokoll vid regeringssammanträde den 11 februari 1982 har regeringen på hemställan av statsrådet och chefen för justitiedepartementet Petri beslutat inhämta lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i växtförädlarrättslagen (1971: 392).

Förslaget har inför lagrådet föredragits av t. f. departementsrådet Måns Jacobsson.

Förslaget föranleder följande yttrande av *lagrådet*:

3 §

Av språkliga skäl bör lydelsen av paragrafens tredje stycke ändras på följande sätt:

”Registrering förts i handeln

1. här i riket före dagen för registreringsansökningen,
2. utomlands tidigare än sex år före dagen för ansökningen, när denna avser vin, fruktträd, skogsträd, prydnadsträd eller deras grundstammar,
3. utomlands tidigare än fyra år före dagen för ansökningen, när denna avser annan växtsort eller grundstam än som anges under 2.”

JUSTITIEDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1982-05-06

Närvarande: statsministern Fälldin, ordförande, och statsråden Ullsten, Wikström, Friggebo, Dahlgren, Åsling, Söder, Johansson, Andersson, Boo, Petri, Eliasson, Gustafsson, Elmstedt, Tillander, Ahrland, Molin

Föredragande: statsrådet Petri

Proposition om ändring i växtförädlarrättslagen (1971:392)

Föredraganden anmäler lagrådets yttrande¹ över förslag till lag om ändring i växtförädlarrättslagen (1971:392).

Föredraganden redogör för lagrådets yttrande och anför.

Lagrådet har i princip godtagit det remitterade förslaget men har förordat en redaktionell omarbetning av 3 § tredje stycket. Den ändring som lagrådet har föreslagit bör enligt min uppfattning godtas med en mindre jämkning.

Vissa smärre redaktionella justeringar har gjorts i 2 §.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att

dels anta det av lagrådet granskade lagförslaget med vidtagna ändringar,
dels godkänna den i Genève den 23 oktober 1978 reviderade internationella konventionen den 2 december 1961 för skydd av växtförädlingsprodukter.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

¹ Beslut om lagrådsremiss fattat vid regeringssammanträde den 11 februari 1982.

Innehåll

	Sid.
Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Lagförslag	2
Utdrag av protokoll vid regeringssammanträde 1982-02-11	9
1 Inledning	9
2 Gällande ordning	10
2.1 Gällande svensk rätt	10
2.2 Växtförädlarrättskonventionen	13
3 Sammanfattning av departementspromemorian	17
4 Frågan om Sveriges tillträde till 1978 års konventionstext	18
5 Allmän motivering till den föreslagna lagstiftningen	19
5.1 Inverkan på den svenska lagstiftningen av 1978 års konventionsändringar	19
5.2 Skyddstidens längd	23
5.3 Ändringar av konstitutionella skäl	26
6 Upprättat lagförslag	30
7 Specialmotivering	30
8 Hemställan	35
9 Beslut	35
<i>Bilaga 1</i> Internationell konvention för skydd av växtförädlingsprodukter i dess år 1978 antagna lydelse	37
<i>Bilaga 2</i> Det i promemorian framlagda lagförslaget	88
<i>Bilaga 3</i> Sammanställning av remissyttranden	94
<i>Bilaga 4</i> Det remitterade förslaget	101
Utdrag av lagrådets protokoll 1982-04-29	108
Utdrag av protokoll vid regeringssammanträde 1982-05-06	109